

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

2 D 27

Phonetic

5429
G E E S T E L Y K E
G E Z A N G E N
E N
G E D I G T E N ,

In verscheide gelegentheden des Tijds en
Gemoedgestaltens zaamen gestelt ,

D O O R

F R E D E R I K V A N H O U T E N ,

*In zyn Leeven Bedienaar des Heiligen Euan-
geliums te Middelburg in Zeeland.*

Den derden Druk , vermeerdert en verbeterd.

Te U T R E C H T ,
By J. J. van P O O L S U M , Boekverkoper ;
1749.

T O T D E N
L E E Z E R .

Gunstige en deugdlievende Leezer.

D At Godvrugtige en geagte Mannen al van oude tyden de Gemeente hebben tragten te stigten met Geestelyke Gezangen en Gedigten, en dat dezelve met aangenaamheid zyn ontfangen, ende met vrugt gebruikt, is bekendt. Deswegen denkenwe niet dat het gewraakt zal worden, dat we deeze in het ligt geeven, die gemaakt zyn door den Eerwaarden en regt Godzaligen FREDERIK VAN HOUTEN, in zyn leeven Bedienaar des Heiligen Euangeliums te MIDDELBURG in ZEELANDT. Het grootste gedeelte hier van is na zyn Overlyden onder zyne Schriften gevonden: de overige waren hier en daar verspreidt en alreede gedrukt: die weinige hadden zo veel genoeg gegeeven, dat 'er

TOT DEN LEEZER.

verscheide ernstige verzoeken quaamen aan de geene die de Schriften van dien zaligen Heer in handen hadden ; dat toch het geene zyn Eerw: in digtmaat tot stigting hadde opgesteld , mogte by een gezamelt , en door den druk gemeen gemaakt worden : waar toe Zy Haar hebben laten bewegen , op hoope datze ten gemelden einde van vrugt zullen zyn.

't Zal niet noodig zyn deze GEZANGEN en GEDIGTEN aan te pryfen : Wy meenen , dat die den Heer FR. VAN HOUTEN hebben gekent , (al was 't maar by naam) wel geneegen zullen zyn om dezelve te doorbladeren , alzo syn Eerw: alomme in een gezeegende gedagtenisse is , en bekent voor een Man wien de Heere begunstigt hadde met een zonderlinge maate van syn Geest , die ook zoo overvloedig in Hem wrogt , dat hy in de liefde tot de Heere Jesus , en tot d'uitbreiding van syn Koninkryk uytblonk : waar van syn tedere geneegentheid tot alle die des Heeren beeld vertoonden , syn kragtig bidden , syn ernstig prediken , exemplaare Godvrugt , en stille gelaatenheid , onder zo een langwylige en smertelyke bezoeking , de uitwerkzels waren.

De Heer PETRUS IMMENS , onzes
za-

TOT DEN LEEZER.

zaligen Overleedenens Amptgenoot , die als een hert en eene ziele met Hem was , en de aldergemeenzaamste ommevang met Hem had , en Hem als een boesem-vrind van naby kende , heeft syn Eerw: na het leeven uitgebeeld in een deftige LYKREDEN over OPENB. 14: 13. die ook gedrukt is , ende meer dienst doet , dan of wy syne uitwendige gedaante (die ook zeer bevallig was) in een konstprent beschouwden. Die eenige geestelyke ervarentheit heeft , die zal in deeze Rym-oeffening van onzen Autheur , zoo wel als in syne Predikation , en Aanmerkinge , reeds in het ligt gekomen , onder den Tytel van GEESTELYK HUWLYKS VERZOEK , zien doorstraalen zyne gemeenzaamheid met Godt , inkeering tot zig selven , wagthouding over syn herte , zuivere zelfsverloochening , Geloofs-oeffening , geestelyke bevinding van zielsworstelingen en verlustiging in den Algenoegsamen . en wat 'er meer in 't herte van een geheiligt en beproeft Christen werksaam is.

Deswegen zyn we in verwagting , dat ze met vrugt zullen gelezen ende gezongen worden ; te meer , om dat die zalige Heer by het stigtelyke een zoetvloeyendheid , kunst , en aartigheid wist te voegen.

Dit ta'ent was hy geneegen ook al tot
* 3 stig-

TOT DEN LEEZER.

stigtinge van zyne mede Christenen aan te leggen, en dus des Apostels lesse te betragten, *leert en vermaant malkanderen met Psalmen, Lofzangen en Geestelyke Liederen*, en om alzo den verderen opbouw van Gods kinderen daar door te bewerken.

Die vrugt wenschen we U E. (Waarde Leezer) die deeze bladeren in handen koomen, met ons gantze herte toe: Dat wy toch van onze zyde zorge draagen, dat we onder zoo een overvloedt en verschiet van middelen der genade niet onvrugtbaar blyven, maar allezins tragten te vorderen in geloove en Heyligmakinge, en alzo te schynen als ligten in het midden van een krom en verdraait geslagte; tot grootmaking en verheerlykinge GODTS, in zyne vrye genade.

BLAD-

BLADWYZER.

A.

- A**ch! dat ik voor u leeven mogt. Pag. 90
Ziels Uitgalming.
Klagte, over Satans list en geweld.
Ach! lik elendig mensch, wie helpt my Itryden? 101
Een Christen roemende in Gods Verbond,
tegen Duyvel, Vleesch, &c.
Ach hoe geneuchlyk, en hoe heerlyk! 213
Zielworstelingen met den Heere Jesus.
Ach Jesu! goedig Heer. 222

D.

- Eenzaam Nagt-Gepeins.*
Draagt d'allertrouwste Borg. 27
Der Gelovigen sterkte in den Heere, en in
Hem overwinnende.
Daar dryft de vreugdt de zugt om hoog. 75
Christus overwinnaar van zyn Eigendom.
De Vorst Messias is met helden schreedden. 115
Kloekmoedigheids Lof, over Spreuke 18: 14.
De Geest des Mans die moedig is. 138
Uitbreiding van den XXIV. Psalm.
Die Zoon! dat ongeschapen woordt. 141
Vers III.
Die Hoog-verheven Majesteit stelt Jood en
Griek de wetten. 152
Vers IV.
Die haar steeds geeven tot een roof. 157
Op d' Afbeelding van D^o. Gualtherus Boudaan.
Dit is hy, die langs deugd ten top van eere
klom. 243
Op

B L A D W Y Z E R

Op den Zelfen.

Dit is het schaduw beeld van Amstels Kerkjuweel. Pag. 244

E.

- Ziels-zuchting, in bezoeking zynde.*
Ei beur myn herte op. 98
Vers IX.
En daarom, hef uw hoofden op. 195

G.

- Ziels-zucht om des Heeren hulpe.*
Getrouwe Hemel, Heer. 10
Een worstelende Ziele in verscheidene gestaltens.
Gedugte Majesteit, en hoog verheven Koning. 12
Ziels-zucht om de volle beheerschinge door Jesus.
Gedugte Hemelvorst. 46
Nederige en vreugdryke verwondering over den Zone Godts in de aangename Mensheit, en heilryke Verlossing, &c.
Gedugte God, grootmagtig Heer en Koning. 112
Zions Zugting tot den verhoogden Heiland Jesus.
Gestrenge Majesteit. 217

H.

Weemoedige Klagten aan den Heere Jesus.
Houw op! ach Heiland waak! behoed ons voor verdrinken!

De

B L A D W Y Z E R,

I.

De Oogsttyd Vergeestelykt.

't Is Oogstmaandt ziel, ei zie hoe druk 63
Een Christen in verscheiden gestalten.
Jehova, heilfontein! ei! wil het zalig leeven, 126

K.

*Ziels-zucht tot Jesus om zyn innigste
gemeenschap.*

Kom, o Vorst! ea Heilandt, kom. 93

L

*Ziels-zucht van een Leeraar in dorheit
en onvrugbaarheid.*

Laat ik heilig voor u leeven. 107

M.

Ziels-begeertens na den Heere Jesus.

Of, Jesus in alles gezocht en beschouwt.

Myn luifteryke Vorst geef klaarheid. 50

Heilryk en onbevlekbaar heerlyk lot.

Maar Sara! zyt gy dus uw leet en smert
ontvloden. 239

N.

Uitbreiding van den XXIV. Psalm.

Nu swaait de hooge Hemelvorst. 132

Aandagt op 't beschouwen van Jehovah.

Nu dring myn ziel in aandagtsoeffeningen. 216
Klagt

B L A D W Y Z E R.

O.

- Klagt over de Inwoonende Zonde.*
- Op hertelooze hert! 36
Ziels-worsteling met Jefus.
- Oorzaak van geluk en vrede. 56
Innige Ziel-zuchten.
- O Algenoegzame en hoog geduchte Koning! 58
Jefus Koning onder alle Volkeren.
- Op! Volkeren op. 83
Op het Afsterven van I. D. M.
- O Kruiskerk! weer een stut verlooren! 122
Zugt om Gemeenschap met Godt.
- O Jehovah ligt en leeven. 225
Kort Gebed voor 't leezen van Godts Woord.
- O Eeuwig leevend Woord, uw Woord is
 geest en leeven. 238

S.

- Jefus tot Koning gehuldigt.*
- Sions Koning, Salems eer. 53

T.

- Israels lang gewenste dag.*
- Treurig Zion, beur nu u logge geest om hoge. 78

V.

- Ziels-worstelingen.*
- Verstaalt gemoet, onbuigzaam hert. 1

W.

- Dank-digt.*
- Wel wat onverdiende goedheit. 30
Zions geestelyk verval beschouwt en beklaagt.
- Wat sware slag, waar wil dit heen? 88
Pligt

B L A D W Y Z E R.

- Pligt eens Christens onder Gods tugt-roede.*
Wat klaagt de mensch die leeft? 95
Ziels-zuchtingen.
- Was dat myn bezigheid, den Heere groot te
maaken. 100
Christus Heerschappy over zyn Volk, en
Vyanden.
- Welzaalig Erfvolk daar God zelf wil
woonen. 118
Vers VIII.
- Wie is die Koning zoo vol eer? 182
Vers X.
- Wie is die Vorst vol eer? 200
Lofgejuich over de groote gunstbewyzen des
Heeren.
- Waak op myn ziel, om uwen God te pry-
zen. 228

Z.

- Zions Hallelujah.*
Zing nu, op! roem nu, met blydschap den
Heere. 86

PSALM

PSALM 96: 1, 2.

*Singt den HEERE een nieuw Liedt, Singt den
HEERE, gy gantsche aarde.
Singt den HEERE, looft synen Name: bootfchaps
syn heil van dag tot dag.*

COL: 3: 16.

*Het woord Christi woone rykelijk in u in alle wys-
heit: Leert ende vermaant malkanderen, met
Pfalmen ende Loffangen, ende geestelyke Liede-
kens, zingende den Heere met aangenaamheit
in uw herte.*

't Amsterdam by JACOBUS en GERARDUS
BORSTIUS zyn ook gedrukt

WILLEM D'ORVILLES *Geestelyke Gezang-
gen* over verscheide Bibel- en andere Zede-
stoffen, alle op Zang-vooisfen, in 8.

En

HIERONYMUS SWEERTS *Innerlyke
Ziel-togten op 't H. Avondmaal, nevens
eenige stichtelyke Zedezangen, in 8.*

GEESTELYKE GEZANGEN

En

GEDICHTEN.

ZIELS-WORSTELINGEN.

STEM: *Tranquille saurs preparez vous.*

V

1.

Erstaalt gemoedt / onbingszaam hert /
 Hoe hoog zal nog uw weevel steg'ren ?
 Derwonde ziele zonder smert /
 Zult gy nog lang geneezing wegg'ren ?
 Ach! uw schuld // Gods geduld
 Daag'lyks tergt / en gy vergt /
 Dat hy zyn ligt verbergt.

2.

Geen barffe zee-bnae u verzet:
 Wie zoud' uw traan-bjon doen ontspringen ?
 Het zwaard / aan elk een kant gewet /
 Kan nog dooz been / nog hert-bogt dzingen.
 Ach! myn hert // Dus verwert ?
 Zoo versteent als een rots /
 Den diamant ten trots ?

3.

Duld dog niet langer dat het zelf
 U ongevoelig zoud verheffen
 Tot aan 't onmeetbaare gewelf /
 Houd op! Gods waakh-zwaard zoud u treffen /
 Ziel / en heer // Keer dog weer!
 Werp uw hert ned'rig neer
 Dooz uwen Hemel-Heer.

A

B

4.

Ik wil; maar ach! myn kragt ontgelydt.
 Ik zink / ach! ach! ik kan niet willen.
 Waak berg'ik my in dezen strydt?
 Waar mee zal ik Gods toozne stillen?
 Ach! myn quaadt // Heeft de maat
 Van Gods wraak opgehoopt;
 Myn schuld my tegenloopt.

5.

Wanneer ik dapper wierd geschud /
 En ik myn grond-flag weg zag wellen;
 Was Jesus my een vaste stut /
 Ik steund' op hem / sprak God en Helle /
 Als de Dzaak // Met vermaak /
 Zyn seupn op my spoog /
 Beroverde myn oog.

6.

Het herte van myn Eedt-verwand /
 Liet heym'lyk sterkte in my bloejen.
 Was 't hert verzenst? een and're hand.
 Deed' ziel / en zin in liefde gloejen.
 Als die blam // Binnen quam /
 Wierd het hier van de lust
 Verdooft / en uytgebluft.

7.

En nu de oorlog naauw begon /
 Liet ik my als een bloode vangen;
 Die eerst zoo zegg'ryk overwon /
 Blyft nu in teed're boejen hangen.
 Van uw God // (die uw lot
 Onderhoud) af te gaan!
 En op uw zelfs te staan!

8.

Ach! dat ik ooit myn Byzdegom
 Dit duyst're straf-woord af doyst persen.
 Myn' misdaan dzingen in een dzom /
 Elk konst myn ontzoutw steeds verberffen.
 Ach! helaas! // Walg'lyk aas?
 Zie hoe snood gy veragt
 U Heilands trouw en kragt.

Ach!

9.

Ach! eggen zelf! // Ziet de grond /
 Hoe valsche schyn komt my betooveren;
 Vereeg 't hert: berouwt' my naamt de mond:
 Hoe juicht gy nu in dat berouwen?
 Eggen Ik! // Ach! wyl strift
 Was een deuc tot een daad /
 Die als een schepd' smuut staat.

10.

Die als een wolk van digt metaal /
 My van myn ziele vglend af wilt weerth.
 Myn schuld verdooft dien zonnestraal.
 Spreek / Jesus lief! wat zal ik leeren?
 Ach! mijn oog! // Bloog te hoog /
 Doch mijn hert: zag van ver
 Haar lieve maggen ster.

11.

Hog rees 'er eenig schamer-licht;
 Nog voeld' ik boukjes van ontfermen;
 Ik zeeg (ik! ik! weerspannig wicht!)
 Mijn trouwe weer-helpe in de armen;
 Ach! hy hiel // Zin en ziel
 In bedwang / zyn geweld
 Mijn hoogmoed: nederveld:

12.

Zyn hand wierp haast het hert ter neer /
 Dat eerst zoo hoog was opgezelt.
 Ik gaf / dooz nood: dwang / hem de eet /
 Een inval had die rofs verhoezelt.
 Ach! hoe zoet // Wojd die gloet
 Uytgebluft: & schoon het hert
 Daar dooz gebroken werd.

13.

Hoe deerlyk leyd' ik neer gedrukt &
 Ik ziel-toogd' alle oogenblikken:
 Van schein ik eens het zelfs ontrukst;
 En ach! ik viel in weder strikken.
 Als ik bloed' // Dooz den nood
 Zag ik eerst / dat mijn hert
 In dist'len was verwoert.

14.

14.

4 FREDERIK VAN HOUTENS

14.

Wah band en stik? wierd 't hert eens Blot?
 Ontzag / en liefde deed' my beven;
 Met spzong de vzeugd' in 's Christens lot!
 Nog vzeesd' ik Jesus aan te kleeven.
 Al de list // Was vernist /
 Met te veel lossighepd.
 Mijn zozg heeft my mislepd.

15.

O giftig afgrond! ak'lig nest!
 Uw spook bezwalkt mijn Konings luster.
 Ach ongeloof! foei! helsche pest!
 Gy zyt mijn nagt-spook in het duyster.
 Schoon ik u // Vlied' en schuw' /
 En uw ppen veracht;
 Nogtans vernieutw' g' uw' kragt.

16.

Foei! dat ik immer' my begaf
 Tot ziel verdervend redeneeren!
 Straks stozt' ik van mijn grand-slag af /
 Als ik my dapper woud' vertoeeren:
 Ach! mijn zucht // Kreeg geen lucht /
 Veel het hert leyd bekneldot
 In Satans wzeed geweldot.

17.

Doch wierp ik my / gantsch onbezozgt /
 In d'oceaan van Jesus goedhepd:
 Hy was mijn schild en vaste bozgt /
 Hy zelve trok my dooz zyn zoethepd.
 Was mijn stem // Maar tot hem;
 Ach! hoe lief! ach! hoe zoet!
 Bzing hy my zelv' te moet?

18.

Foei! diepe onkund' / spoozloos vzeem!
 Hoe kond' ik u zoo ligt gelooven?
 Weg! weg! uw' omtrek is te kleyn /
 Gy zult mijn waare rust niet rooben.
 Foei! dat ik // Doit de schzikh
 Gaf gehooz / eer het oog
 Dooz wolk en need'len vloog.

Ach

19.

Ach eigen ik! dat is uw' list /
 De zaak van buiten te beschouwen;
 En breekt de schoos? een smook / een mist
 Belet het heilige vertouwen:
 's Heeren lamp // Doog die damp
 Word beswakt; en de geest
 Dertvert is / en bedreeft.

20.

Weg Satan! ik betrouw u niet;
 Gy kunt naauw anders als bedriegen:
 De Geest / die 's Heeren dieptens ziet /
 Die wil / die kan / die zal niet liegen.
 Houd' ik wagt // Dag en nagt /
 Straks geeft hy te verstaan /
 Wat weg ik in moet slaan.

21.

O! trouwe Leidzman op mijn weg /
 Gy liebt / gy stiert niet dan naar waarheid.
 Foei my! dat ooit mijn overleg
 My afstrook van die zuib're klaarcheid.
 Kunt gy nog // Mijn bedrog /
 En mijn spoorlooze schuld
 Verdzaagen met gedult?

22.

Ik zink! ik smelt! ach! ik sterf:
 Zoud' ik u nog tot straffen dwingen /
 Daar Vaders gunst / en Jezus erf
 My aanbloeit in verwonderingen
 Duld niet meer // Dat uw' eer /
 En uw' glans werd verdooft /
 Of van het zelf ontroofd.

23.

O schoone stond! o zalig uur!
 Wanneer mijn Dozst myn liefde in nam;
 Een hemels straal! Gods liefde duur
 Deed' dat het woord my in den zin quam /
 Dat de eer // Van myn Heer
 Mit het oog was geraakt.
 Hoe dwaas wierd ik gemaakt?

W 3

Doch

24.

Doch dat is vooregt / ~~Winst~~ / ~~ja gunst~~ /
 Wanneer het licht ~~my~~ komt ontdekken /
 Dat is de weg; daar legt de kunst /
 Om dan zig zelfs geheel t'ontrekken /
 Om in ~~woed~~ // Tot de schroot
 Van syn Vader te blien /
 En op syn gunst te zien.

25.

Als ik bestraalt word van myn Zon /
 Wanneer de bloed van myn gedagten /
 Zich looft in 's Hemels liefde-bron /
 Dan kan ik my gelukkig achten.
 Ben ik d'zoog // Dan om hoog
 Zegt een dauw / die het hert
 Ontheft van angst en smert.

26.

Ach! die zyn hert eens voeld' ontslaakt /
 En zegg' overbert in de handen
 Van Jezus / daar het vry gemaakt /
 Niet als in zuiv're min zal branden.
 Ach! die zucht // Nam haar blucht
 Al te vroege naar die Stad /
 Die al myn goet bevat.

27.

't Is immers v'reugd' / en heils-genoeg /
 Een zuiver hert voor God te vinden.
 Wat wensch ik als ik laat en vroege /
 My wil aan Jezus vast voel binden?
 Maar helaas! // Stoute dwaas /
 Dat ik my in het zelv'
 Zo schandig steeds bedelb'.

28.

Dit is myn luk en zaligheid /
 Wanneer ik need'rig ben geboogen /
 En tot Gods zuiv're dienst bereid:
 De reinheid hebben nu myn oogen /
 Tot haar doel // Nu de poel
 Van myn vuil is ontdekt /
 Waar stank my daag'lyks wecht.

Zelfs

29.

Zelfs dit verschafst my ryke stot /
 Om mynen Koning dank te zingen;
 Dit verft my juichend' tot syn lof /
 Dan smelt' ik in verwonderingen /
 Dat nu Godt // Tot syn lot
 Zataus zaadt / buil en woos /
 Mit vyze gunst verhoos.

30.

Dan leer' ik! Dat een bloedig werk ?
 Myn Dienst moest werken in zyn lyden;
 Dan voel' ik / hoe geweldig sterk
 Hy syn moest / die my zoudt bezynen /
 Ach! ik leer' // Dat myn Heer
 Maar alleen / dooz zyn geest /
 Het kranke hert geneest.

31.

Dan voel' ik een verborzgen dzang /
 Om myn verleide wil te buigen
 Tot Jezus lief; ach! ach! hoe lang!
 Ach! zal ik niet tot laab'nis zuigen;
 Ach! my dozft // Long en bozft
 As verhit dooz de strydt;
 Ach! ach! myn ziel m'outglydt.

32.

Daar krijg' ik ligt! daar dzing' ik in!
 Daar zie ik het van zonden krielen.
 Daar zie ik / of ik deinz' / of win.
 Daar dood' ik / die ter nederbielen.
 Als het quaa // My berraad /
 Dit 's de winst / die ik trek /
 Dat ik haar list ontdek.

33.

En werp' ik my maar need'rig neer,
 In d'armen van syn vyze liefde:
 Hy duldt niet / dat ik ledig keer' /
 Zyn gunst my zelfs, het hert doozgriefde.
 Kom ik maar // in gebaar;
 Neem ik toeflugt tot hem;
 Hy hoozt terstond myn stem.

W 4

Wozt

34.

Woerd' ik in mynen loop gestuip't?
 Zie ik my redd'loos / en verlegen?
 De Satan kreeg my wel ten buip't:
 Maar 't herte is hem al ontzeegen.
 Mis ik licht? // o ik zwigt' /
 Noch ik val daarom niet;
 Ik kusse myn verdriet.

35.

Myn Herder maar zyn stok gebruikt /
 Om myn' trouw'loosheid t'huis te zoeken:
 Zo word myn trotze zin gesnuikt;
 Dan zie ik myn verbuilde hoeken.
 Oeue stondt // Doe myn mondt
 (Al te zoet op gemak)
 Myn Koning tegen sprak.

36.

Foet vzeugd! foet wzeede eigenheid!
 Hoe kan ik zo vast aan u kleeden?
 Wpk van my met uw slim beleid;
 Gy hebt my uit het spoeg gedzeeven:
 Al uw woel // Milt het doel /
 Uw verleidend geweldt
 Myn ziel in angst bekneldt.

37.

Nogtans ontzinkt de moedt my niet /
 De dzoefheid mag eens zeegepzaalen /
 De geest haar onderscheid / hy ziet
 De list / en doet my adem haalen /
 Mits in angst // Word de vangst
 (Hoe verbaast en verdrukt)
 Dien magtigen ontrukht.

38.

En schoon ik al myn voozraad mis /
 Is 't voozwerp van myn hoop verdweenen?
 Staa ik omringt in duisternis?
 Nog breek' ik vooz de wanhoop heenen.
 Schoon de vzees // Topwaarts rees /
 Nog bliv' ik moedig staan /
 En kleev myn Heiland aan.

En

39.

En zoud' ik niet ? ik hoor' hem toe ;
 Ik draag' al / wat hy op wilt leggen :
 Hy slaa my vry ? komt tugt en roe ?
 Ik wil u / zonder tegenzeggen /
 Neemen aan // Want zyn slaan
 My doch zuiveren moet.
 Zyn goedheid maakt het zoet.

40.

Of schoon ik onder zo een pak
 Beswph / dan ryz' / dan win ik weder ;
 Myn swoegen eindigt in gemak /
 Ik val doch op myn grondslag neder /
 Daar ik blyv' // En ik dzyv' /
 Dooz syn hragt / en gewelt /
 Myn Hand int het veld.

41.

Of mis ik zelfs myn Bzuidegom /
 Is heel myn grondslag my ontnomen ?
 Zyn boetstap zegt my : kom / ei kom !
 Nog schroom' ik niet in al myn schroomen
 Dan waardeer // Ik myn Heer /
 Daar ik vaak t'onbedagt
 Zyn goedheit heb veragt.

42.

Noch swigt ik niet ; neen / dan klyg ik
 Een welgeballen in myn plaagen ;
 Dan zie ik in een oogenblik /
 Hoe ik myn Dziend dwong tot die slagen :
 Ach ! myn wil // Houd u stil :
 Want zo dzykt 's Heerew lof
 Myn mond neer in het stof.

43.

Ik schat het vooz een groot geluk /
 Dat ik vrywillig kan verkiezen
 Die weg vol tegenspoed en dzyk /
 Al moet ik alle troost verliezen :
 Gaa vry vryugd // Zonder dengd ;
 Gy bekoort my doch niet /
 Wat weelde gy ook biedt.

5

3

44.

Ik wil myn pligt (schoon rijk van pijn)
 Geen doozwaard' wil ik doch bedingen:
 Hoe! zou het dan onbillijk zyn /
 Wanneer het quaad my komt bespzingen?
 Neen! o wien! // 'k Ben te vreen;
 Dan myn wil stond' ik af!
 Doe ik my weer gaf.

45.

Myn Jesus maak' het / zo hy 't maakt /
 Hy kan niet dan syn eer betrachten;
 Word' vooz een wyl myn vzeugd' gestaakt?
 Zo vind' ik blydschap in het wachten.
 Als de tyd' // Dan myn streyd'
 Is voleind / word' de kroon
 (Mit vzepe gunst) myn loon.

46.

Op! op! myn ziel? staak uw gekerm /
 Des Heeren blydschap zal u sterken;
 Ja zelfs uw sterkte syn. (Syn erin
 Zal doch den vyand wel beperken.)
 Zo treed op // Wy en bly
 Door het zuur / en het zoet
 Den hemel te gemoet.

H A L L E L U J A H.

ZIELS-ZUGTINGEN,

Om des Heeren hulpe,

Tegens de Geestelyke Vyanden.

I.

Getrouwt Hemel-Heer!
 Merk op! ach! ach! versta en hoor myn angstig kermen.
 Ach! ach! vertoon dog pber vooz uw eer!

Ik

Geestelyke Gezangen en Godichten. 11

Ah hys' / ik ziel-toog'; ach! ik deyns' / ter styfperk uyt.
Myn God! wil u erbarmen:
Kom ge my beschermen.
Onderschaag myn ermen;
Ach! ik zyg ter neer.

2.

Zult gy dan heenen gaan?
De hout-vast van de hoop laat ik my nooit ontglippen;
Ei! wyk niet weg: neen Jesus / blyf dog staan;
Ah volg / ik sleep u agter aan (ep! ziet / myn hand be-
sterft dog aan uo' slippen)
Ober berg en klippen;
Myn bekleemde lippen
Roepen u nog aan!

3.

Hoort vreesd' ik vooz een wondt /
Dooz slag/ nog stoot; ik vrees' geen scherpgefliste schigten/
Zoo maar 't geloof haar dooz-dyft tegenkond:
Ep! laat uo Geest myn dof verstant / myn wil en dyften
blygen / en verlighten.
Laat myn lusten zwigten /
Dooz de liefde-pligten /
Dan uw Trouw-verbond;

4.

Ach! doodelyk geweldt /
Een samenzang van schuld / kan al myn eers beletten /
Geen eene zonde laat my onrygheldt;
Aloersche Weerhelst duidit het niet / dat vleesch en Zelf/
haar vreeselyke netten /
Om my heenen zetten /
Wil haar macht berpletten /
Welp my sterke Heldt!

5.

Neem dog dat bolwerk in /
Daar uyt de Duivel my geduurig komt bestyden/
Beheersch / en dwing myn eygen wil en zin!
Ep! laat myn ziel / dooz God'lyk overtuigt / der zonden/
boep en band ontlyden.
Welp my uyt dit lyden:
Kom my eens verlyden;
Dooz uw hemel min.

Myn

6.

Myn Koning! duld het niet /
 Dat ik tot hoon en smaad van uwen naam zoud' leeven ;
 Ach! was myn oog een snelle pekel-bliedt ;
 Gebruik uw hemel-kragt / en rukt my uit het zeto' / ik blyf
 'er vast aan kleeven.
 Zult gy my nooit geeven /
 Dooz uw woord te beeven ?
 Geef / wat gy gebied.

7.

Ach! optogt van myn quaad /
 Gy dzingt my uyt het spooz / en voert myn blugge treden
 Langs zulk een pad / dat my gestaag verraad.
 Ach! Jesus lief! daar is myn hert ; blyf dooz myn oog ;
 zoo maak ik vaste schreeden /
 Zo ben ik met vzeeden /
 Heyl / en zaligheden :
 Rykheigh verfaadt !

E E N

WORSTELLENDE ZIELE,

In verscheidene onder een gemengde
 Gestaltens.

STEM: 't Vermaak van U te zien.

Gedugte Majesteit / en hoog verheven Koning /
 Zie neder van uw wooning!
 Spreek een ontfermig woord ;
 Ik leg byna in dzyk / en tegenspoed versmoozt.

2.

Myn ligt woord uitgebluft / myn ziel en kan niet bloten /
 Myn geest is toegesloten /
 Ik swammel / ach! ik zink!
 O God! zo gy my niet te hulp komt / ik verdzink.

Dult

3.
 Dult gy dan dat de Slang zo trots zal zegepraalen?
 Zal hy de pyss behaalen;
 Dat hy myn teed're ziel
 Ten pzoof hzeeg / als het hem maar luste en gebiel?

4.
 Ah deins / o neen! ik swigt! de hel komt my bespringen/
 Ach! hond' ik my ontzungen
 Wit dat zielmoordent net
 Van wanhoop / dat de Spaak rondom my spant en zet.

5.
 Wel Heiland kan de band des huto'lyks zo verslyten /
 Zie ikz' hi stukken byten /
 Van myn arglistig hert /
 Dat aanspant met de hel tot meerd'ring van myn smert.

6.
 Of word de liefde-knoop / dooz myn betwaate zonden /
 Verslapt / of heel ontbonden?
 O neen! weg giftig' dolk!
 Syn eer-troon rust niet op de troutwe van syn volk.

7.
 Of krygt myn Dienb beroutw? komt hy syn eed t'ontweits-
 Of in syn min te deinzen? (zen?)
 Nog minder; hy is God /
 Hy liegt niet / maar hy lieft het vaderlyk gebod.

8.
 Hoe zoud het moog'lyk syn / dat d'onbegonne troutwe
 Myn heiland zoud beroutwe?
 Dewyl de liefde vlam
 In Gods volmaakke wil een eeuw'ig' zitplaats nam.

9.
 Doch niet uit 't schepsel / dat nog was / nog goed gedaan
 Nog eenig quaad begaan had; (had /
 Maar uit / en dooz / en tot
 Zig zelve / nam de Zoon de bozg-togt tot syn lot.

10.
 Wie kan de diepte van myn heilands liefde pellen?
 Syn troutwe kan niet seilen;
 Dewyl syn heerlykheid
 Legt in het heil / dat dooz Gods kind'ren is bereid.
 Daar

12.

Waar komt my dit vandaan? zeg Heer / of niet uw liefde
 Myn boezem bakh: bezogte?
 Hebt gy dan dooz uw hand
 Het quetszel van uw ginst: nooit in myn ziel geplant?

12.

Zyt gy het niet geweest / die myne ziel beroerde /
 En tot u overboorde?
 Die my trok dooz uw kragt
 Met wond're koozden uit de poel van d'helsch'emagt?

13.

Zyt gy het niet geweest / die my het hert doorboorden
 Met dierb're hemelwoorden?
 Heeft niet uw zuid're dienst
 My tot myn pligt verlokt op 't alleronboozens?

14.

Liept gy my / Jezus lief! niet na / als ik toe hellen
 Zo dazigt heen woud stellen?
 Stont gy by d'ingang niet?
 Was 't niet uw sterke hand / die my te rugge stiet?

15.

Hebt gy my / dooz uw min / niet tot uw mit gedreven?
 Dwong gy my niet het leven
 Te zoeken in geloof?
 Kreegt gy (o krygsheld! doe myn hert niet tot een roof!

16.

Wie gaf my dog een walg / en affschijk van de zonden?
 Ei! waaren 't niet uw wonden?
 Wat reinigde myn hert?
 Was 't niet het dooen / dog lief gedenken aan u smert?

17.

Wat doet m' een fris gelaat voet oonien in myn gypnen?
 Wat dzaagt / wat ligt myn pynen?
 Wat perst my in myn druk
 Te juichen? en in schaa te roemen van geluk?

18.

Zeg Hellende! is het niet dooz uw onpekk're goedheid:
 Die in het zuur het zoet leidt?
 Doet gy 't niet dooz het beelot /
 Dat gy dooz woordt en Geest hebt in myn ziel geteclot?

19.

Wziend' oog! gy weet / of ik my nog bedriegel!
 Ik weet niet / dat ik liege;
 Doch toest / en proeft gy by
 Het innigst' van myn ziel; kom Geest tuig gy van my.

20.

Daal / als een dij neer! verbul gy myn gewisse /
 In deze duisternisse;
 Ach! Heilzon! gaas gy op /
 En steek ons lamp aan brandt; het zelf ryst doch in tog.

21.

Staa op; ontstuit myn ziel; treed binnen / om te zoeken:
 Kruk op de duist're hoeken;
 Zing al de neev'len dooz!
 Ei! kom! ik staas gereed / ik volg u op het spoor.

22.

Niets is my wensch'lyker / niets han ik meer begeeren /
 Als dat gy my komt leeren /
 Wat van myn ziel staat is;
 Gy kent het zelf-bedrog; gy bzecht de duisternis.

23.

Daar stupt het zelf myn loop / om 't nooddeel op te houtwen /
 Nu durv' ik niet bezoutwen:
 Daar dypst het my te ver /
 Deel verder als het oog geleid wierd van haar ster.

24.

Hoe dool ik dus in 't rond? waar zal myn loop nog enden?
 Waar heen zal ik my wenden?
 Geen grondt schynt vast genoeg:
 Dan is de tydt verzuimt / daar bzees ik booz te bzoeg.

25.

Wat inhul loochen ik? waar zal ik ja op zeggen?
 Ach! ach! myn overleggen
 Wertwert my / en verdukt /
 Ja overstroamt myn geest: hoe gaas ik zo gebukt?

26.

Ach! optogt van myn quaadt! ach! ongerechtigheden!
 Ach! spoorloos overtreden;
 Wel is het Jesus straf /
 Ja doodt en hel-angst niet / die my genezing gaf?

Ach!

27.

Ach! grouw'lyk zondigen / onndem'lyk rebelleeren /
 Zult op my nu nog weeten
 Van Jezus goedigheid ?
 Is ooit van eenig quaadt vergebinge ontzeidt ?

28.

O neen! myn Heiland wilt genadelyk vergeeven
 Al wat 'er is misdzeven.
 Al was het nog zoo quaadt :
 Syn algenoezzaamheid nog eind'loos verder gaat !

29.

Al was 'er tegens hem gezondigt op het schriklyk' /
 Nog zoudt hy op 't verquik'lyk'
 Dien zondaar komen vooz;
 Ja wyzen hem de weg / en bzingen op het spooz.

30.

Ach! in het zelfde quaadt by na gantsch te verdzinken.
 Ach! daaglyks dieper zinken!
 Behoud! ik schrik' / en beeb' /
 Wanneer ik denk / hoe vast ik aan het grouwsaamst' kleeb'.

31.

Is dat het / dat myn loop / en yber zoudt vermind'ren ?
 Zal dat wy kunnen hind'ren /
 Dat ik het nu niet meer
 Durv' waagen langs dien weg / die ik nu nog begeer' ?

32.

Neen! dat heeft my te veel gellingert en bewogen /
 En lang genoeg bedrogen.
 Dit is de groote schuld't /
 Waar mee ik daag'lyks tery Gods overtaal geduld.

33.

Hy roept my / en vergeeft zo veel / zo meemigbuldig ;
 Al maak ik my schoon schuld'ig
 Ontelbaar elken dag /
 Myn Heilandt / naar syn kragt / nog meer vergeeven mag.

34.

En kan / en wil / en zal / wil ik maar zonder schroomen
 Tot syne volheid komen ;
 Zoo ik hem maar betrouw.
 Hy kragt / hoe ik het maak' / van weldoen geen berouw.

Godt

35.

Godt doet niet als de mensch / die van geen zoen' wilt
spreken;

Maar straks het quade wreken /

En wat die ook vergeeft /

Gods eindeloose gunst nog eind'loos hooget sweeft.

36

Zoo gy de diepte van het heele al kunt meeten;

Van zoudt gy nog eerst weten /

Dat Gods genae verbondt

Onpeilbaar is. Staa ziel! zoek dan niet na den grondt.

37.

Ach! onlust / schepsels gunst / ach! helling tot de sonden!

Door u wierd' ik verstonen!

Ach! heerlijk' eeuwigheid

Dagt ik aan u! het zelf hadt my (te boos!) verleidt.

38.

Zal die myn angstig hert dan al te deerlijk klemmen?

Zal dit myn vreugde stremmen?

O Heen! myn kroonings kragt!

Heeft my al overlang die engtens doorgebracht.

39.

Ach Heilandt! zeg? wat is 't; waarom ik my zo quelle /

En daagelyks ontstelle?

Wat is het dat my kweldt?

Ach! Jesus / ruk my uit dit onbekent geweldt /

40.

Ik hoor / ach! ach! ik zie het zyn geregte plagen /

In Gode heil'ge slagen /

Waar mee myn Godt my slaat /

Op dat ik afstandt doe van al myn spoozloos quaad.

41.

Daar barst de schuil-hoek op! daar komt het slot t'om's
szingen!

Ryft nu verwonderingen!

Hier bindt gy ruime stof /

Hier is een open deur tot mynen Kroonings lof.

42.

Ei wil u scharp gezigt in deze doolhof leiden /

B

Laaf

18 FRÉDÉRIK VAN HOUTENS

Laat byz uw' oogen weiden
 Daar heenen het u lust /
 Uw waak - en zoek-lust wordt dog nimmer uitgeblust.

43.
 Straks in den ingang hoor ik u al onrein roepen.
 De digt bestuurde troepen
 Dan zonden zonder tal /
 Op 't vs'lykst' toegerust / belagen mynen val.

41.
 De mist' is daar op uit / om eerst het oog te blinden /
 En dan my te verblinden.
 Velaas ! nu zie ik regt
 Hoe ik uit onkund' my die strikken heb gelegd.

45.
 Godt deelde my syn gunst / ik durfs' het niet gelooven ;
 Ik wagte wat van booven.
 Nog ging myn ziel-vzindt voort /
 Of op een and're wgs mijn ziele wierdt bekoort.

46
 Zyn reinigende kragt / zyn heiligende waarheid
 Gaf steeds myn ziele klaarheid :
 Het quaad' ontmoete my
 In eigen zifs' bedrog / en Satans' tyranny.

47.
 Quam dan die hemel-min / en kragt eens door te bloepen :
 Begon myn ziel te groepen :
 En rees het quaad' in top !
 Velaas ! ik viel ter neer / en gaf het moed' loos op.

48.
 Hoe vaak quam my mijn zou by't scheem'rend dagligt toek-
 ken /
 Om my tot hem te trekken ?
 Myn ziel-zou schoot een stiaal
 Van min / en boerde my met hem in zegepraal.

49.
 Hoe stelslyk drong ik door den binnen voozhang heenen !
 Daar voeld' ik my bescheenen /
 Met Goddelyke glans ;
 Een gloot / die afstzaalt van d'onmeetb're hemeltans.
 Daar

50.

Daar was het / loofden Heer! wie laat daat uyt te galmen
 Jehobahs roem met Psalmen?
 Wie zinkt / wie smelt dan niet!
 Als hy de Hemel-vozt in zyne schoonheldt ziet?

51.

Als hy zyn min in my gedrukt had met de stempel
 Des Geestes; post en oezempel
 Bewoogen zig dan vzeugd':
 Ik zeeq / en was verliest op enk'le hemel deugd.

52.

Ach! zelfs verloochening! kom! gy zult welkom weezen!
 Ho luister is gereezen?
 Gy zyt myn zaligheids /
 Gy zyt het / die myn ziel tot heertlykheid berceide.

53.

Schoon ik op bezett dag een duist're nacht zag volgen;
 Zag ik den slang verbolgen /
 Waak gierig en vercht
 Op ziele moorderq; was ik zyn dierbaat wit:

54.

Hog stondt ik als cen rots; al scheen ik te versmagten
 Myn Koning schonk my kragten;
 Myn arm wierd ondersteunt
 Dan hem op wien myn hert / zo lieflyk steurid' en leund'.

55.

Ik sprak niet op zyn vrdag / hoe loos hy redeneerde /
 Ik sweeg / myn Dorst verweerde
 Myn weereeloose ziel
 Hy greep my by de hande / op dat ik niet en viel.

56.

Ik hiel my stom en doof; niets deede ik als zugten /
 En tot myn rotstoen vlugten:
 Daad wierp ik my slegt neer;
 Hoe lief / hoe aangenaam was ik myn Hemel heer!

57.

Wat vond ik niet al rosin en stof tot waare vreugde?
 Hoe menigmaal verheugde
 Myn ziel haar in myn smert?

B 2

Hof

20 FREDERIK VAN HOUTENS

Hoe moedig heurd' ik op myn neergeslagen hert ?
58.

Hoe sterk was ik in Godt ? hoe rust ik in zyn Schikking ?

Ach ! Godd'lyke verquikking !

Ik scheen my stof en asch /

't Was my genoeg dat ik in Jesus dierbaar was.

59.
Zo dat ik wierdt bereeft het styf-perk in te treden /

Om dol van moedt dien wreeden

Erf hand van den mensch /

Te smaaden / en zyn strik te bzeeken naar myn wensch.

60.
Maar ach ! als ik begon in angst en dood'lyk hygen /

Wat adem-togt te krijgen /

Helaas ! doe wierdt myn oog

Benebelt door een damp / die my in 't eind bedroog.

61.
Dat eerst de hel niet fron / daar toe wist my het eigen

Te deere'lyk te neigen :

Myn grondslag welde weg.

En ach ! ik zonk te diep in eigen overleg.

62.
Daar raek ik alles quyt / daar zinkt myn sterke beenen !

Daar is myn wit verdweenen

Hoe dat ik riep en liep ;

Ik snelde hel-waards heen ; ach ! vuil en dood'lyk diep !

63.
Foedamp van vuile schuld / gy kondt myn ziel ontsuijst' ren :

En myn verstand verduijst' ren ;

Ach ! bitter ongelooft /

Gy neemt dooz' schoone schyn myn angstig hert ten roof.

64.
Sagt ziel ! hier legt de grondt / en oorzaak van de plagen /

En al de harde slagen

Die gy geduurig ozaagt.

Ach ! merkt gy nu nog niet wat uwen Heer mishaaft ?

65.
Al wat u nu ontmoet zyn straffen utwer zonden ;

Doelt gy uw' ziel doorwonden

Met

Met zonden groot en veel ?

Zwyg stil / en draagze by / gy wilde sulke een deel.

66.

Niet dat uw zonde slegts veroorzaakt tegenspoeden /

Of angst / of scherpe roeden /

Waar mee uw' Godt u slaat ;

O Heen ! uw trouwloosheid nog eind' loos verder gaat.

67.

Ach ! spoor'loos onkund' / dat de straffschuldt in syn bruch-

W zoa door druk doet zuchten.

(ten

Gy graaft de wortel mis :

Daar die nochtans de bron van alle zonde is.

68.

Uw spring-bron afte gaan / en straks geen dorst te voelen ;

Maar die veel eer te koelen /

Met reedehabeling /

Dit 's d'oorzaak / dat een slaap van argwaan u beving.

69.

Gy wantrouwtog dog uw hert ; gy wilt u niet bedriegen /

Nog tot Gods oneer liegen /

En ach ! het boos seyn

Schuilt in die teed're zorg / en brengt uw ziel in ygn.

70.

Gy blied en myd het zeld / en alle oogeblikken

Dervalt gy in haaz stikken /

Gy volgt haar reed'nen op /

Die zy soo schoon verguldt ; dan bliegt de angst in top.

71.

Dan woelt zy wat zy mag / zy neigt de wil tot zonden ;

Zy houdtz' een wyl gebonden ;

Gy zondigt met vermaak /

Zoo wordt gy neer gedrukt / en zy herbat de zaak.

72.

Dan heeft zy stof / gy deinst of helpt haar redenceren /

Om u van Godt te weeren /

Al uw bymoedigheid

Wlucht heen / en alles is tot ongeloof bercidt.

73.

Zoo komt het zelf met sbrg en twyfling u bespringen ;

B 3

te

Die komt ze aan te dringen /
 Met traagheid in de min /
 Met helling tot het quaadt / en hoeft'ring van uw zhr.

74.
 Ja zelfs misbruikt zy wel Godts groote liefde blyken /
 Om u te doen bezwyken /
 Als hy uw vuil ontdekt /
 En u door zulk een stank tot zyn gemeenschap trekt.

75.
 Daar past het eigen op / dat neemt zy tot haar voordeel /
 Straks vliegt ze naar het oordeel /
 En vormt van uw hert
 Een quaade / en gy valt in al te vroegen smert

76
 Ach / toemeloosze drift! ach! afgaan van te leeven /
 Om u aan Godt te geeven
 Naar lighaam en naar ziel /
 Op dat zyn geest u in het spoor van Jesus hiel.

77.
 Leer ziel! wanneer het zelf / door d'oozprong van uw
 zonden /
 Een plaats heeft gebonden /
 Daar Jesus niet en is /
 Die neemt zy in / en ach! gy loopt uw doeltwit mis.

78.
 Uw rust was egter goet / gy woude na Jesus heenen ;
 Maar ach! hy was verdweenen.
 Gy liept en viel helaas!
 Dat schrik oer in den myn / en wizzet zyn lchker aas.

79.
 't Is waar / Godt trekt nu wil te rug ; hy is gedagtig /
 Hoe weterloos! hoe onmagtig
 Gy in uw zelven zyt :
 Dy dult niet dat de wolf het lam in stukken ryt.

80.
 Al zyt gy afgedwaalt / hy laat u niet lang zwerven /
 Of heel mismoedig sterven :
 Dy voert u tot hem in /
 Paar slaakt gy van zyn trouw en gadeloose min

Denk

81.

Denk wat gij maar een worm van uwen Godt durft ver-
 Dan komt gij hem te tergen / (gen /
 Dan perst / dan dwingt gij hem /
 Dat hy zijn oor niet schynt te wenden tot uw' stem.

82.

Dan perst gij hem / dat het u gaan laat op u wegen /
 Dan laat hij u verlegen /
 Dan duldt hy / dat het quaadt /
 Als een woede tyran met yz're vuisten slaat.

83.

Nog dwingt gij hem. Neen ! neen ! hy dwingt zig door zijn
 zorge /
 Die hy / als eeuwig borge /
 Door zyne kin'ren dzaagt.
 Gy boelt hem in uw hert / eer dat gy 't denkt of dzaagt.

84.

Wat ben ik / dat hy komt / om my te onderwyzen ?
 Hoe zal ik hem recht pryzen /
 Dat hy nog op my ziet /
 Daar ik hem afging / en zyn stezike van mij stiet !

85.

Al ging myn trouweloosheid / en schuld hoe langz hoe ver-
 Nogtans blyft hy myn herder. (der /
 Hy loopt / hy roept my na /
 Hy drypt my wederom / hy volgt my waar ik ga.

86.

Al stort ik in een poel van stinkende gebreken ;
 Al kan ik niet meer spreken ;
 Hy weet / hy riekt myn noodt /
 Hy rukt my uit den slyk / en redt my van de doot.

87.

Wel dwaaze / kan u dit / nog tot uw pligt niet wekken ?
 Beschaamtheit moet u denken.
 Ach ! scheid g'u nog niet af
 Van 't eigen ! wel / gy wagt vry anders niet dan straf.

88

Al wat u pyntlyk valt / het zyn maar liefde slagen /
 Daar door u Godt wil jagen /
 Daar Jesus volheid heen ;

B 4

Ca

En blyft gy dan nog staan? wie morfelt dan dien steen?

89.

Vergeet gy het geloof? keert gy u tot de Negtheid!

Godt doet zoo als zyn regt leidt /

Wen hy u ook verlaat;

Hy is Godts hulp niet waart / die op zig zelve staat.

90.

Vertoont hy u uw quaadt / en wilft gy u niet waken?

Nog al haer kraegt verbreken /

Met naar uw sterkte roe

Oe blyeden? gy verdient des Heeren scherpe roe.

91.

Godt handelt heiliglyk / als hy uw reed'loos herte

Doorziest met pijn en smerte /

En u door 't duist'ic leidt /

Dan leert gy / dat het quaadt u van uw zielezjindt scheidt.

92.

Leer nu nog / dwase ziel! hoe billyk / dat Godt handelt /

Wanneer hy met u wandelt

In tegenheid: uw pijn

En bit're wreedom dooft het dood'lyk ziel-sengn.

93.

Dink wat Jehobah schenkt! hy geeft doch heilig bitter!

Uw wyze erf-bezitter

Weet wat u noodigh is /

Hy blyft uw schildt en zonn in strydt / in duysternis.

94.

Zulk needer! blig uw nek! laat Jesus Godd'lyk spreken /

Uw staale hert-slot breeken.

Gun deez'n Dozst vol eer'

Een zitplaats in uw hert; hy is der Heid'nen Heer.

95.

De sceppter van zyn ryk ruit op de hoogste reeden /

Op regt / en billygheden:

Ei! hand en kus dien zoon:

Hy hoort / en eischt in u / zyn wettig arbeidsloon.

96.

Vertoest hy? ei verbeidt! scheidt vzeugde in uw wagen:

Zo poest gy steeds uw kragten

Ver-

Geestelyke Gezangen en Gedichten. 25

Verneemt. Verhaast zyn tredt
Dooz ernstig onderzoek van zyn volmaakte wet.

97.

Verfier u / rust u toe! zoo grooten heil-borst waardig.

Houdt u gereedt en vaardig:

Zie deur en venster uit.

Ei; zendt hem al voozheen uw beevend hert ten buit.

98.

Omgozdt uw lendenen / tree-upt / hef op uw boeten /

Loop Jesus te vermoete.

Ei spord u! zie niet om /

Maar voozwaarts / tot gy vint uw liebe bzuidegom.

99.

Verlang / zoek / vzaag naar hem / al bzeigen u de zonden

Op 't doodelghst' te worden.

Al vzaagt men: wat 's uw bziendt?

Al slaat men u; ei zeg / hy heeft myn min verdiendt.

100.

Hy is myn zoeken waard: al my! daar is myn bzoeder;

Meedogende behoeder;

Hier ben ik! ach! ik zyg

In uw armeneer / verquik my: ach! ik zwyg!

101.

Ik ziel-toog / ach! ik smelt! daar voozt myn ziel te klieven.

Ei! dwingt my u te lieven!

Het zelf rust op / het wagt

Met wat een list het best myn zwakke ziel verhzagt.

102.

Het duldt niet / dat uw zwaard myn wederspannig herte /

Derwordt met zaal'ge smerte /

Daar al / wat vzeugde deeldt /

My hel-angst schajt / oin dat het my myn wit ontsteelt.

103.

Ik val in slaap / 'k roep nog half dzoomende: ei! wek my!

Ik sta / ei! kom/en trek my!

Ik struikel / ach! ik val /

Ei! stut my Jesu lief / gy immers zyt het al!

104.

Ik mis het spoor / ik zie my van myn wit verstekken /

25

Ik

26 FREDERIK VAN HOUTENS

Ik voel my afgeweeken /

Ei Heer! waar wilt dit heen?

Ei help! dit dood'lyk padt / dat leid my naar beneen.

105.

Ei! ruk my uit den stgh / ik ben zoo diep gezegen /

Ei! breng my op uw' wegen;

En sterf my: blyf my by /

O Goed'en heil'ge Geest! wyk nimmer van myn zy.

106.

Ach! ach! myn hragt gelyd weg / nu kom ik slegt's gekzopen

Daar ik behoor te loopen.

Men' roept my: spoeldt uw gang;

Ik wil wel; maar / helaas! het valt my al te bang.

107.

Het padt is gladt en stpl / bezet met scherpe doornen.

Zagt / dit 's uw Godt verdoornen;

Wozdt nu uw pligt een last?

Bergeet gy het beding? ai my! ik ben verrast.

108.

Wozt ik verminkt en swak? ik staak nogtans myn kermen /

Het eindeloos ontfermen

Blyft eeuwig by myn Heer.

Foei! foei! gemak; ik werp my in zyn armen neer.

109.

Kom / sterke Goël' / kom! gy zult my ondersteunen.

Ei! laat my lief'lyk leunen.

Ik ziel-toog / en myn angst

Groeit aan / ik val. o heldt / ontruikt de slang zyn bangst.

110.

Ei! ondersteun my dog met appelen en flesschen!

Laat ik myn dooft dog lesschen!

Kom trooster / en verquik

Myn ziel' / kom! **J**esus lief! ei! toef geen oogenblik.

Een-

Eenzaam Nagt-gepeyns

Over des Heeren Gods

VOORZIENIGHEYDT,

By gelegendheydt dat de Aucteur, uyt het gehoor van Gods woordt te huys komende, door vermoeyt-heydt, met een slaauwte bevangen wierdt; als wanneer hem iets op het onvoorsienste, tot verquikkinge wierdt toegezonden even uyt de handen van den zelve, die hem, met de geestelyke spyze en drank vervrolykt, en gesterkt hadt.

STEM: *Wat tong zal spreken uyt?*

1.

Draagt d'Allertrouwste Borg
Dooz zondaars dan geen zorg?
Wozdt dat geslagt / wien hy zig zelven schenkt /
Dan niet val op gespyzigt / en gedzenkt?
Zwigt! spoozloos Ongodist!
Zwigt! snoode Spotters / eyndigt deze twist!
Of blyft verhardt: ik voel wel anders:
Jesus liefd' en trouw
Heeft egnde nog berouw.

2.

Gewis / geen middag-zon
My meer bewyzen kon
Haer ligt / en warmt; als d'onherdrangb're glans /
Die nederschiet van d'onafmeetb're trans /
My daag'lyks overtuygt /
Hoe vry de Zondaar geest / en leeven zuygt
Hyt deze bron van heyl en wellust.
Jesus min en kragt

Woudt

28 FREDERIK VAN HOUTENS

Houdt ober my de waag

3.

Zyn min den mensch bewerkt /
 Zyn arm het Schepsel sterkt /
 Om myne ziel te voeden met een spys /
 En drank / die groepen in het Paradys;
 De brugt van 's leedens Boom /
 De blierjes uyt den Kristallijnen stroom /
 Die nederbloeit uyt Jesus eer-throon.
 Ag! hoe lief / en zoet
 Ging ik het heyl te moet ?

4.

Zyn zorg geleedde my /
 In lieve dwing'landy /
 Ter kerck-gevaart; om uyt des Herders mondt
 Te hooren / hoe men in het nieuw Verbondt /
 Dooz d'armen van dien Heldt /
 By wien Jehovah hulp en sterkte stelt /
 Op Godes ryk geweld kan pleegen;
 Ag! myn ziel / wat was
 Uw komste niet van pas ?

5.

Het bange hert ontsprong /
 Het hyyde / liep / en dzong
 Dooz luyt / en wolk / tot vooz Jehovahs throon /
 Daar zonk / daar smolt het in Gods lieven Zoon;
 Zoo ras het Priester-woozdt /
 Dat in de Heyt togt voozmaals wierdt gehoozt /
 Klonk in myn ooz / het herte dzeunde /
 D'oude moedt verrees /
 Ik psde van de vzees!

6.

Ag! dagt ik / die vertzaagt /
 Een felle k. pgs-togt waagt /
 Woordt die veragt / en moet die buyten staan ?
 Neen! neen! ik ryz'; ik zal naac binnen gaan.
 Daar gaf ik mynen Heer
 Van deze voozorg al de roem en eer;
 Hy nam my aan / en schonk zig weder

En

En myn enige ziel
In Jesus volhepdt viel!

7.

Myns Konings zoet geweldt
Hadt my ter neer gebeldt;
Ik kreeg weer kragt / myn voeten stonden pal;
Het wonderbaar geloofde was myn wal:
Het krygs-tuyg was gesmeek:
Komt Gods / hulp / en neeg / ontsloopt en breekt
Het steenig hert! op! zend een zeegen!
En een hemel-gloedt
Verhaalde myn gemoedt.

8.

De ziel was nu verquikt /
En in het heyl verziikt:
Maar 't Lichaam was vermoeyt / en afgeslooft /
De dierelyke ziel scheen niptgebooft?
Maar ag! wat word' re zaak!
Het Scheepsel / die myn ziel het groot vermaak
Hadt toegebragt / bragt ook het Lichaam
Deel verquikking by;
Zyn zorg versterkte my.

9.

Ag! Godt / wat doe ik nu?
Op! wat vergeld' ik u?
Maak dog myn ziel tot uwen dienst bereydt:
Bewerk my dog tot waare dankbaarcheydt.
En zy / wier gunstig hert
Zoo menigmaal vooz my geopent werdt /
Wu Geest geleyd' haar in uw' wegen /
Doer haar / langs de deugdt /
Ter heerlykheydt en vzeugdt!

10

Komt kind'ren Gods! ei kom!
Creedt in het Verligdom?
En roem met my Jehovahs wys beleydt!
Op! looft d'onpeylbaare voorzienighedyt!
Op Scheepsels! juycht dien Heldt!
Wp buygt u dooz bedwang / en het geweldt;

Em

30 FREDERIK VAN HOUTENS

Om zyn geflagt met guift te kooonen
Ep komt! roemen wy!
Zyn wond're heerschappy!

HALELU-JAH.

DANK-DIGT,

By gelegentheydt dat aan den Aucteur iets
tot verquikkinge van goede vrienden
toegezonden wierdt.

STEM : *Waarom soud' ik met vermaaken.*
Of: *Groote God, die d'aardsche Goden.*
Of: *Laat uw dienstknegt gaan in vreedem.*
Of: *Als de booge noodt by tyden.*

I.
WEL! wat onherdiende goedheyd /
Dat verkwikkelyke zoetheyd
Komt my toe zo onverwagt?
Wyt de handt van zulke Dikenden
Die al ober lang verdienden
Dat ik dienst'lyk aan haar dagt.

2.
Dagt? ja dagt! want myn geschenken
Zyn het queeksel van myn denken /
Das gewoxtelt; teer van groei:
't Minste windtje drukt het neder;
Ryft het dooz de warmte weder;
Daawo'lyks raakt het aan den bloet.

3.
Hier blykt op een nieuwt haar zorgen /
Die niet stil en in 't verbozgen
A een enk'le wensch-lust werkt;

Deen /

Reen / ik kan en zien en smaaken
 Dat zy booz myn welstant waaken /
 Hert / en mond / en daad my steekt.

4.

Hier is veelerhande spys /
 Op een aangenaame wys
 Geurig onder een gemeent.
 Roem die blyk van 's Heeren schikking!
 Die my voedsel en verkwikking
 Onboozsiens ter tafel brenge.

5.

Spreek'loos schepsel / waarom spreekt gy?
 Gy! ik weet het / niets ontbreekt my /
 Tot bewys van 't geen gy zegt.
 Die u send en my geriefden /
 Met genegentheyd en liefde
 Die getrouw is en opregt.

6.

Maar ik denk gy wilt betoogen /
 Dat zy met verliesde oogten
 Dingen booz den doozhang heen:
 Om haar Koning te behagen /
 En Hem liefde toe te dragen
 Schoon zy wonen hier beneen.

7.

Ei! ei! zoud' ik dat niet weeten?
 Jesus heeft haar lang beseeten /
 Dat getuigen tong en pen.
 Wie als Jesus / houd haar handen
 Aan zyn deugd- en liefde-banden?
 Meent gy dat ik haar niet ken?

8.

Maar het moet wat anders wezen!
 Ach! ik zie het; dat in-deezen
 Waare liefde word verdoond;
 Om Jehovah hier beneeden
 Te beminnen in die leden
 Daar hy met zyn Geest in woont.

9.

Om een wijsse blyk te geeben /
 Dat hy dooz het geest'lyk leeden /
 (Dat haar herten werksaam maakt)
 Jesus krooft om Jesus minnen /
 Die haar zielen en haar zinnen
 Dooz zyn gunst heeft aangeraaht.

10.

Wilt gy nu nog langer ryzen
 Om u doozstel te betwysen?
 Waare liefde strekt zig wylt /
 (Zeyt gy) tot de wyse wponing
 Van de heerelyphke Koning;
 Tot des Heerlands lieve Brydte.

11.

Dat is (weet ik) lang gebleeken /
 In zyn klaar en deytig preeken!
 In haar lief en geest'lyk Schyft:
 Jesu grootheid in zyn leeden /
 Zions glans en Cierelypheden
 Stigten deeze liefde-dyft.

12.

Dit de zuib're geest doozgriefde;
 Dit betwoog de ziel tot liefde;
 Om de smaahelpke spys
 Op myn tafel te beschikken /
 Om my zoet'lyk te verquikken
 Tot Jehobahs roem en pyss.

13.

Om daar nevens 's Heeren zeegen
 Af te smeeken (zoo genegen
 Maakt haar mynen Hemel Heer!)
 Of het Gode mocht behaagen
 In gezondheid veele dagen
 My te sparen tot zyn eer.

14.

Of ik eens bequaam mocht worden /
 Om myn lendenen te gorzen
 Met de zuib're waarheids bandt;
 Of my Goot woud' toebereiden /

Em

Om zyn dierb're huydt te leiden
 Naar het Hemels vaderlandt.

15

Om den zondaar op te wekken /
 Om hem Jesus te ontdekken /
 In zyn' glansryk' heerlijkheit /
 Om hem Jesus aan te pryzen /
 Om hem naar dien rots te wyzen /
 Daar is doch het heil bereidt.

16.

Om Gods waarde gunstelingen
 Toe te reykten zulke dingen /
 Die de weerdigt kent / nog mindt.
 Kroon en most / die 't hert versterken /
 En den zondaar zo bewerken /
 Dat hy alles overwindt.

17.

Ach! wat laat ik my ontglippen!
 Daar ik onrein ben van lippen;
 Zondig asch! verdoem'lyk stof!
 Zoud Jehovah my verheffen?
 Zoud hy my nog doen beseffen
 't Groot gewigte van zyn lof?

18.

Zoud' ik in de binne-zaalen
 Dien verheven Dorst zien praalen?
 Proeben van zyn lekkerny?
 Zoud hy de verborgentheden
 Van zyn gunst aan my ontleden?
 Ach ik sink; waar berg ik my!

19

Ach! zoud Godt my laten leeben:
 Om hem roem / en eer te geeben
 In het toegezagte kroost!
 Zoud die Dorst zyn min my leeren /
 Om den zondaar te beheeren
 Tot zyns Zions heil en troost?

20.

Ah de snoodste der rebellen!

Ⓒ

Zoud

Zoud Jehovah my nog stellen
 Tot zyn dienstknecht / handt en mond?
 Zoud ik brommen van zyn wetten?
 Zoud ik helder uit trompetten
 d'Inhoudt van het vreeverbondt.

21.

Jesús / wie zoud u niet minnen?
 Ach! de ziel / die drong schier binnen!
 Ach! daar vloog ik opwaards heen!
 Daar scheen Jesús kragt te groepen;
 Maar ik val weer in de boepen:
 Zwyg! dit zegt het hert alleen.

22.

Heer / wie zoud uw kragt beperken?
 Op hunt andere bewerken /
 Om tot uwon thron te tressen;
 Om dooz my (op 't onvoorziensken)
 Op des Heilands kruisverdiensken
 Heer te werpen haer gebeens.

23.

Heer / gy hebt haer reeds bewoogen
 Tot een gunstig meededoogen
 Met myn zwakhaid; wat bent ik /
 Dat gy inwe lievelingen
 Zoo gewillig weet te dwingen!
 Ach! gy legt my strik op strik;

24.

Om myn dwaalend hert te vangen.
 Laat uw boepen my vry prangen.
 Drijf my / dwing my tot uw min.
 Ders my / jaag my / trek my / draag my;
 Ach! verquik en onderschraag my;
 Neem myn spoozloos hert eens in.

25.

Heer / wat dank zal ik betoonen?
 Hoe zal ik die liefde loonen?
 Hoe erken ik oog die gunst /
 Die my van myn erf-genooten /
 Uwos uw wil is toe gelooten?

Diet

Hier ontbreekt my kragt en kunst.

26.

Jesús daal op / als een zeegen /
Als een droeg / en spaade regen
Op haar / en haar hand-werk neer.
Laat haar deugd ten hemel klimmen /
Laat haar aan uw heek dak glimmen /
Als twee fakkeis tot uw eer.

27.

Leid haar hoog verheven Koning
In uw' Koninklijke wooning.
Toon haar uw majesteit
Toon uw' voestelyke gangen
Zij de rei der feest-gedragten /
Zoo vol pragt en heerlijkheid.

28.

Wil uw' luister haar ontdekken /
Laat doch uw' geheim vertrekken
Altyd vordt haar openstaan.
Laat haar langs gebaande paden /
Tot den zetel der genaden
Met een vry gewisse gaau.

29.

Om van uw' verborg'ne weegert
Raad met u / o Raadt ! te plegen ;
Op dat op haar stert en leert /
Hoe de God-spraak te verklaaren /
Hoe uw' wil te openbaaren /
Dat ze zondaars overheert.

30.

Ach ! dat ze met de volmaakten
Zoo diep in uw' liefde raakten /
Dat ze in uw' aangezigt
Zien Jehovahs heerschigheden /
In haar onderscheide leeden /
By het eeuw'ig zonnelyk.

31.

Laat haar hert in wysheid gloeyen ;
Laat uw' stralen nedervloeyen ;

2

Ei! berispt haar dof verstandt;
 Zuilg de logge wil naaf booven
 Om geduurig u te looven;
 Steek de gantsche ziel aan brandt.

K L A G T,

Over de diepe en veelvuldige krygs-listen
 van den Satan, en d'inwoonende Zonde.

STEMME: *Wat tong zal spreeken ayt?*

O ^{1.} hettelooze hert!
 Uw smertelooze smert
 Is hoog genoeg gesteigert in den top:
 Ontwaak! ei! slaap niet meer; ei staa dog op.
 Hoe schrikt / hoe beest gy niet.
 Als gy uw staat zoq gantsch ellendig ziet?
 Of kent g'u niet? waar zyn uw zinnen?
 Waar loopt / waar zwerft, g'al heen /
 En laat uw hert alleen

^{2.}
 Welaas! daar slaapt gy weer!
 En zigt vermoeit ter neer.
 O Dadzigheid! o traagheid gaadeloos!
 Ik sta verfeldt; ach! ik ben radeloos.
 Hoe gaat het u niet aan?
 Hoe ziet gy 's vyands heir nietom u staan
 Elk is gereedt / en staat gewapent /
 Jeder loert en mikt,
 Hoe hy u best verziikt.

^{3.}
 Wel / sluimert gij nu nog?
 Ei! schoutw uw ar: noe doch
 Uw dorre ziel schreeuwv bast om hemel-broodt /
 Zy teerd gantsch uit / en heldt reeds na den doodt.

En

En daar van niet geraakt ?

En immers zyt gy leedig, bloot en naakt ;

Heb met uw ziel doch medelyden :

Geur vry / en ontferm.

W over haar gekeerm.

4.

Al zonk de vreugde zo

Styks in een zoute bron

Van tranen weg / wat was doch daar aan vast ?

Schreeuwot treurig uit ; o barens wee ! o last !

Werpt weg het feest-cieraadt /

En steek u in het diepste treur gewaadt ;

Eet traanen broot ; het beeldt des hemels

Ziel-toogt in de noodt /

Het sterft schier in uw' schoot.

5.

Die u het leeden gaf /

Door wel verdiende straf /

Die door zyn geest het hert tot woonplaats nam /

En door geloof in u te voorschyn quam /

Die sterft in u by na /

Wat swaarder slag ! wat weezgaloose scha !

Maar dit 's nog niet ; daar by het leeden

Enmaal heeft verwekt /

Daar blyft het / schoon bedekt.

6.

Myn eigen huisgenoot /

Myn Koning buiten stoot

De zonde / dien ik lijf / en ziel / en al

Zo willig opdroeg / daar ik 't Godt ontstal /

Wien ik geen ding onthiel /

(Hoe lief / hoe weerd) tot schaade van mijn ziel

Die komt nu weer / en staat myn Heerscher

Trotzig naar de kroon

Ach ziel ! dit is uw loon.

7.

Dien ik heb opgequeekt /

Myn vorst naar 't herte steekt /

Eerst gund' ik hem zyn volle wensch en lust /

C 3

Du

Du laat hy my nog vzeugt / nog deugdt / nog rust.

Hy duldt geen ogenblik /

Dat ik myn doer' en slaauwe ziel verquik;

Eerst kreeg hy 't aardsch / nu wil hy 't hemelsch /

Hy verspiedt en loert /

Hoe hy 't my best ontdeert.

8

Eerst hoefde ik stoot nog slag;

Maar doen ik Jesus zag /

Doe woude ik hem niet meer ten dienste staan /

Ik zwoer hem af / en kleeftde Jesus aan.

Eerst stondt ik straks gereedt /

Du kan ik niet; dies valt hy aan en treedt

My op het hert / hij brand van wraekwraak.

Ach! wie maakt my vry

Van deze tyranny?

9.

Ach! was het dit nog maar /

Het was wel hart en zwaar;

Maar 's Konings arm was my genoeg / ten spyt

Dan hel / en doodt / schoon elk het vleesch verbyt!

Maar neen! die oude menich

(Van 't kruis gehegt) krygt nog o schand! zyn wensch!

So vaak van my / door heim'lyk vlyen.

Ach! dat loos gestreel

Ontoovert my myn deel.

10.

My'n Heilands tong en bozft

Verfchroegde door den dorst;

Maar neen! hy kreeg geen laav'nis in dien gloedt /

Daar ik zoq liyt myn vlands lusten boet:

Zyn vonnis is geveldt /

En 's Konings arm brak lang zyn trots geweldt.

Hy is gedoemt / en moet doch sterben.

Foei! o schand! dat ik

Dien vleyer nog verquik.

11.

Hy helpt my in zyn doodt

Nog dikwils in den noodt /

Dan

Dan stelt zyn list myn zonden op een ry;
 Hy zegt: dit waart gy eerst / nu zyt gy bry /
 Bezie uw outode quaadte.
 En ach! dat zien myn dwaaze ziel verraadte.
 In af die woel spant hy zyn' netten.
 Ach! daar wordt ik weete
 Zyn prooi / gelyk wel eer.

12.

Of blyb' ik man'lyk staan /
 En zie hem moedig aan /
 En zeg: dit waer ik / ja! maar Jesus kragt
 Blyk (uten trots) den kerker op / en bragt
 My straks in zeegen:aal
 In vaders huis. En gy myn Soel daal
 Doch tot my neer all' oogenblikken:
 Sterkt die zwakke ziel /
 Die in uw' volheit viel.

13.

Dan keert hy 't anders om /
 En maakt myn mondte straks stom /
 Hy haalt / vol toorn / myn' groww'len voor den dag.
 En werpt my booz / met zoo een schamp're lag.
 Is Godt uw erf / en lot ?
 Hoe! dryft gy met zoo strengen Heer den spot e
 Waart gy zyn kindt / gy waart gezuibert
 Daar uw heet maar krielt /
 Dan wat Gods beeldt ontzielt.

14.

O Dwaaze! gy bedriegt
 U slegts / uw hoop verbliegt
 Dog straks; verlaet dat werk! die zwaare last
 En 't minst niet op uw schoud'ren past.
 O Ja! ik viel te zwak
 Dreeg ik ddoz eigen kragt dat zwaare pak:
 Maar die my roept, myn teed're armen
 Uit den hemel sterkt /
 En daag'lyks kragten werkt.

15.

Ik blyb' myn Beldt-heer trouw /

4

Die

40 FREDERIK VAN HOUTENS

Die eedt lyd't geen berouw;
 Al valt het swaar; al zwij' ik neer; geen noodt /
 By desen heldt is uitkomst in den doot.
 Ik zie die groutwel holk
 Van zonden; maar elk is een scherpe dolk /
 Die 't hert doorgriest / dus dagt de hoogmoedt
 En de trots ter neer
 Tot roem van Jesus eer.

16.

Foei! dat gy my zoo plaagt;
 Dog juicht gy niet / gy jaagt
 Myn traage ziel / in onmagt naar dien heldt /
 By wien Jehovah hulpe heeft besteldt:
 Dus zie ik / wie ik ben /
 En hoe ik daag'lyks / met een volle ren
 Ter hellen loop: dus kan ik walgen
 Van het beste goet
 Tot roem van Jesus bloet.

17.

Hog laat hy my niet vry /
 Maar voegt zig op myn zy /
 En zegt: o ja! uw doen is dog beblekt /
 En 't best / is als uw' geest de drift verwekt;
 Uw schrepen / en gesmeek /
 Uw zuchten / denken en gespreek /
 Is enkel drek / en maat gebeinstheidt.
 Midden in de zugt
 Is 't hert weer op de vlugt.

18.

Zwaag dan / en hond uw stil.
 Tot dat uw Godt het wil.
 Dus trekt hy gaarn myn ziel van alles af /
 En stoot myn ziel al slaapend' in het graf.
 Maar / zegt hy / weet hy niet /
 Dat Godt uw noodt en armoe weet en ziet
 Meint gy / dat Godt uw werk van doen heeft;
 Heeft ooit schepsels kragt
 Zets Godd'lyks voortgebragt?

Wch

19.

Ach Koning! laat noopt toe /
 Dat ik oopt denk of doe
 Tot eygen roem / en krenking van uw' eer.
 Nog zat ik stil / dan eerd' ik my / als Heer;
 En ging ik zoo slegts heen /
 Dat was regt of ik zaid' ik kan alleen:
 En buyten u wel zyn en leeven;
 Heen! myn hert en oog
 Moet stadig naar om hoog.

20

Maar naauwlyks denk ik dat
 Of straks ben ik gebat.
 Ja! dat is 't / segt hy / hang steeds af / en wacht
 Gansch zonder werk op d' inbloet van zyn kragt
 Waar toe zoo dik gezaidt /
 Dat uw ontzucht / en hoe het by u leidt,
 Blyb niet zoo kindsch; doe al dat pligtwerk /
 Mat g'u af en sluit.
 Godts vrye werking uit.

21.

Dat woordt heeft dik myn hert /
 Als 't donker was / hertwert:
 Maar als myn zion een weinig hooger rees /
 Dan wierd myn ziel ontklukt uit die vrees;
 Dat ligt toont my hoe boos /
 En traag ik ben / hoe luy en zorgeloos /
 Stond' ik dan stil / ik zoud' haast denken /
 Daar ik nog blyf staan /
 En roept mijr God aan,

22.

Kies ik die weg? o heer!
 Daar woud' myn vleesch wel heer;
 Dan noeld' ik niet dat my odit kragt ontbreekt:
 Maar bid ik / wozzel / houd ik aan / dan steekt
 Myn lust de hoor'nen op;
 Dan haalt de hel haar list en magt in top:
 Eik dreigt de doodt: maar zoud' ik zwigten?
 Heen! hield' ik dan stil
 Zoo kreeg myn vleesch haar wil.

E. 5.

Dog

23.

Dog laat hy my niet gaan /
 Maar vangt nog looser aan :
 Ja werk / en loop / en woel / en sloof gy maar /
 Gy raapt uw ziel dog nimmer uit gebaar ;
 Als gy zyt afgeslooft /
 Zie toe / dan is die bonk boozt uitgedooft /
 Die anders u nog zoud' versterken.
 Ei ! al lang genoeg
 Gearbeidt laat en vzoeg.

24.

Gy gaast dog ziel en ljt /
 Uw denken en bedyft /
 En wat gy zyt / vermoogt / of worden kunt /
 Aan uwen Godt / en wat zyn' liefd' u gunt /
 Of weder neemt ; gy zoudt
 Maar stil en dankbaer zyn / wel / waarom houdt
 Gy u dan vzeemt ? wel laet het dryven
 Zoo het kom of wil /
 Houdt u gemoet maer stil.

25.

Godt eischt gelaatenheidt
 In lief / in leedt : dies leidt
 Zyn handt. uw' ziel die wond're wegen in.
 Dat weet ik wel : ja / Heer ! breek wil en zin.
 Maer tusschen zorg' loosheidt /
 En waare stilt' en rust is onderscheidt ;
 Gelaatenheidt is ljdzaam werken /
 Bly en onbermoeidt /
 Schoon 't hert in hel angst gloeidt.

26.

Als ik in duisterniss'
 Gods kracht en inbloet miss'
 En dor / en geest' loos tot de pligten ga /
 Dan vzaagt hy my : volgt gy my nu wel na ?
 Zyt gy nu wel bereidt /
 Om in myn dienst / in al die dodigheydt /
 En bitt' re nood / getrouwt te blyven ?
 Neemt gy 't quaad' en goed'

act

27.

Liet ik het werk dan staan /
Als ik wel heb gedaan /
Dan riep ik : neen ! o neen ! ik doe geen plicht /
Zoo gy niet toont uw vriend'lyk aangezigt.
Wilt gy dat ik iets doe /
Zoo reyk my eerst een volle zeegen toe ;
Dan spreek' / dan bidd' / dan werk' / dan loop' ik ;
Laat gy my alleen /
Dan loop' ik redd'loos heen.

28.

Wee my ! deed' ik dien smaadt
Myn Heiland aan. Ik laat
Niet los ; o neen ! ik kleef hem achter aan ;
Ik loop hem na ! ik laat hem doch niet gaan ;
Niet dat ik iets vermag ;
Neen ! Jesus lief ! gy hoort my dag by dag ;
Maar / goedig Heer / gy laat doch nimmer
Uw bemindt geslagt
Geheelyk zonder kragt.

29.

Maar staa ik somtyds pal /
En als een hoop're wal /
Daar op ik al myn vpanos woeden breeh /
En hem verstrooi dooz weerloos gesmeek ;
Pelaas ! het duurt niet lang /
Het valt myn zwakke ziel zoo haast te bang :
Een grouwsaam heir van shoode grouw'len
My gestaag omringt /
En wreedelyk bespyngt.

30.

Daar dat ik heenen zie /
Ik weet niet / waar ik vlie ;
Zie ik naar God / die weg schynt opgestopt /
En wat ik bidt / het schynt vergeefsich geklopt.
Ik zie rontom my heen /
Dleesich / weerdelt / hel ; daer staa ik dan alleen /
Eik ruht / en sbot / en scheurt / en wondt my /

Tot

Tot ik in dien kring
Gantsch moed'loos nederzpg.

31.

Ik zie / waar ik my wendt /
My rondom dicht berendt.
Ontloop ik deez' / daar bremt my die een steek
In 't hert toe / dien ik allerlicft ontweek.
En schoon ik nog op hoop
Van hulp / angstvallig naar myn rotsteen loop;
Ik durf niet eens / nog op / nog om zien;
Ach! dat oor / of oog /
My nog zoo ligt bedroog.

32.

Gaa ik uit eigen kragt
Dat heit te heer ? dan lacht
Myn vyandt / en hy houdt zich schielph stil;
Dan meent myn' arme ziel' / zy heeft haar wil;
En ach! die loose slang
Houdt haar vast ongevoelig in bedwang.
Ontwaakt zy dan / dan is de schuilplaats
Der uit 't oog; en zy
Zit vast in slaverny.

33.

En als ik nog niet buig /
Wordt my myn wapentuig
Dooz radeloosheidt uit de handt gerukt.
Als ook die toght myn vyandt nog mislukt /
Dan staat myn ziel alrydt
In vier / en blam / en in te feller strydt;
Hoe heim'lyk ik met Jesus raadt pleeg /
Straks wordt ik verspyedt
Eer hy my hulpe biedt.

34.

Het selfs my straks bekruipt /
En listig binnen sluipt;
Het dringt zig tot het allerbinnenst' in /
En krygt het alles / lyder! na zyn zin.
Dan roep ik : gy tpean /
Heb ik niet lang genoeg myn' liebe man

Et

Te trouweloos myn min geweggert
 Weg / gy hebt niets meer
 Aan my: Godt is myn Heer.

35.

Dan scherft hy; waart gy vry /
 (Zegt hy) en altyd bly
 In Jesus dienst / gy zaagt naar my niet om:
 Maar zie / gy staat gereedt zoo ras ik kom.
 Gy zegt: gy mindt de deugde
 Heen / zeg dat niet / gy vind nog somt yds vzeugt
 In 't geen ik geef. Zoo gy Godt liefde /
 O! Gy stiet dat zoet
 Veracht'lyk met de voet.

36.

Schoon gy met Jesus spreekt /
 Dat scheelt u niet: gy vzeekt
 Uw reden af; en bied' ik u wat aan /
 Gy loopt my na / en laat uw' Koning staan.
 Heen / spreek zoo trots niet meer:
 Al lang genoeg geschandt-blekt uwen Heer;
 Loud' hy in zulk een herte wonen /
 Dat in 't vuil verdrinkt /
 En daag'lyks dieper zinkt.

37.

Gy roep elk oogenblik
 By na: gy weet / dat ik
 U min / en zoek / en kieze, voor myn drel;
 Gy sichte tot: beheers'ch gy is en ziel geheel.
 Wel / ik verwonder. my /
 Dat gy zoo onbeschaamt durft zyn: meint gy
 Dat uw gedrag Godt onbekent is?
 Foel! gy legt een blaam
 Op 's Konings heil'ge naam.

38.

Daar staa ik dan verzet /
 En zie my in een net
 Van twyffeling / en ongelooft' verstrekt;
 De hel / en al haar aanhang doelt en mist
 Op myn verjaagde hert /

Dat

46 FREDERIK VAN HOUTENS

Dat hygt en zielt-toogt in ondraagh'ze smert ;
 Elk roept en schreeuwet : noemt gy Jehopah
 Nu nog uwen vziendt /
 Daar gy de weerdigt dient ?

39.

Daar barst het bang gemedt
 Eens los / en stozt een bloedt
 Van heete en beriefde traanen uit /
 En roept : komt gy myn Verlandt weer / en stuit
 Het trots / en wreedt gejuich
 Van hel en eigen ; oozdeel en getuig
 Op zelv' van my : heeft niet uw krys-arm
 My de hel ontroofst /
 En al het heil beloofst.

40.

Ik geef' uw' naam de eer' /
 Zyt gy het niet / myn Heer /
 Die my regeert en daag'lyks ondersteunt /
 Is 't niet uw' arm / waar op myn heet nog leunt ?
 Ja / schreeuwet de hel verwoet /
 Dat is maar d'zift / en enkel van uw bloedt /
 Was dat van Godt / gy wierdt geheiligt /
 En uw hoofdt gelyk /
 En in genaderph.

ZIELS-ZUCHTINGEN,

Om de volle beheerschinge door Jesus.

STEM : *Ei! bear my &c.*

I.
Gedugte Hemel-Dozst /
 Fontein van heil en vrede /
 Ei ! laat myn drooge bozst /
 Ontfont myn ziel en leden ;
 Zie van uw hooge throon /

Ik ziel-toog van verlangen;
Ach! blyf by my ter woon/
Ik blyv' doch aan u hangen.
Ei! kom in my ontfangen.
Uw' wettig arbeids loon.

2.

Ik bulg my voor u neez/
Myn lief / myn man / en koning/
Bewerk my tot uw' eer /
Zo vier' ik uwe krooning.
Verheeven majesteit /
Uw' glans kom' mij bedekken;
Uw' gunst / en wys beleide /
Kom my tot deugden wekken!
Het past u in te trekken
In uwe heerschypheid.

3.

Beheersch gy / met uw' staf/
Myn ziel / en lichaams krachten.
Kruk my van 't eigen af /
En vestig myn gedachten
Op d'onverdzaagb'ce glans.
Ik voet een gloed van straalen
Dan 's Hemels dierb'ce trans /
Dol luister nederdaalen;
Ik zie myn heil-zon praalen
Van d'onafmeetb'ce trans.

4.

Tree in / om myn verstande
Met waarheid te verlichten:
Ich! steek myn wil aan brande
Doe all' myn' lusten zwichten /
Zwaai daar / vol hemel pragt
Den scheister van uw' sterkte.
Ach! dat uw' groote kracht
Myn hert tot ernst bewerkte /
En steeds het zelfs beperkte /
Tot eere van uw' magt.

Zie!

48 FREDERIK VAN HOUTENS

5
 Zie / Jesus / hier leg ik /
 Ik geef men heel ten besten;
 Ei ! toef ! geen oogenblik /
 Kom uwen zetel besten.

In 't innigt' van myn hert.
 Ik kan niet langer wachten:
 Myn hert heeft my verweet /
 Het zelfs wil my verzachten /
 Ach ! ach ! ik moet versmachten
 In zulk een grooten smert.

6.
 Ei Jesus ! breek de strik /
 En stel my doch in vryheid /
 Op dat ik my verquik ;
 Zoo dien ik u in blyheid.
 Myn koning / ei ! ontslaak
 My uit die wreede boepen /
 Waar mee de helsche draak
 My daag'lyks durst vermoepen.
 Doe my in yver gloeyen /
 Dat is myn groot vermaak.

7.
 Verbruzel en verbreek
 Al wat na u niet luffert ;
 Maak my gedwee en wech /
 Houw gy my vry gekluffert.
 Ontbloot uw sterke handt /
 Dergruisch het al aan stukken ;
 Maak vleesch en zelfs te schand /
 Kom mij van 't quaade rukken /
 Dwing my slegts neer te bukken /
 Zoo ben ik overmant.

8.
 Waar is uw' yver-gloed /
 Om vooz uw beeld te waaken ?
 Laat doch een heemel-bloed
 Myn ziele dozztig maaken.
 Foei ! my / weerbaftig wight /
 Laat Jesus oog u treffen /

o Godt

O Godt! laat ik myn pligt
In haar waardy bezeffen;
Ik zal uw roem verheffen /
Zoo ras ik door u zwight.

9.

Doel ik uw' mogentheidt /
Het maakt uw glans nooit duister;
Uw magt / en wys beleidt
Vertoont haar volle luister.
Buig gy een trotse ziel /
Het kan uw kracht niet krenken.
Ach! die zoo nederbiel.
Op uw onkreukbaar wenken.
Gy kunt niet grooters schenken:
Ach! Koning / ach! ik kniel.

10.

Deelt gy my uwte gunst /
Zoo slind' my uwte wysheidt:
Zoo roep ik: hier is kunst
En wysheidt in haar grysheidt /
Nog maar een donk're nacht;
Hier moet het alles buigen!
't Is al / die van Gods macht
Verbazend' mag getuigen
Wit deeze bron te zuigen
Is wysheidt / heil en kracht.

Ach! dat zyn' ziel in liefde blaak' /
Die deel heeft aan dit groot vermaak.
Hy duik' / hy zink' / hy roep': ik zwicht:
Aehovah Godt is enkel licht.

HALELU-JAH.

ZIELS.

ZIELS-BEGEERTENS,

Naar den

HEERE JESUS,

Of,

Jesús in alles gezocht, en beschouwt.

Mijn luisterrijke Doofst geef klaarheid;
 Gy zyt doch licht en enkel waarheid;
 Gy zyt het leeven / en de bron /
 Waar uit myn leeven eerst begon.
 Verlicht myn doof en doof verstandt /
 Ach / ziel zón ! steek uw' lamp aan brandt.
 Kom / leeraar / daal doch naar beneen.
 Stort balsem ; bring door alles heen.
 Ei ! laat myn denkend saamenbloedt
 Gevest zyn op die helle gloedt /
 Die afftraalt in uw' heiligdom /
 En uwe majesteit alom
 In zoó veel glaar' en pracht vertoont ;
 Die dan om laag ; dan boven woont ;
 Die dan verneert / en weer gekroont /
 Dan sterbend' / dan met zaadt beloont
 Aan uw' verbond'ling wordt ontdekt /
 En hem tot heil ge vrees vertoekt /
 Welmaakte wysheid is myn doel :
 Ach ! ruk my uit het aardsch gewoel /
 Tot uw' geheim-vertrekken in /
 Tot roem van uwe hemel-min.
 Gy Jesús / vriendt / gy zyt alleen /
 Waar ik naar zoek ; gy / anders geen.

W / als die Dofst / zoo gantsch begeerlyk /
 W / als die Priester / schoon / en heerlyk /
 Die tot den Vader naad'ren kondt /
 En wien die eerz was gegondt.
 W / als dien ziender / welkers stem.
 Geeft aan het heil-woorde kragt en klem.
 De Geest / die aan uw' ersepk tringt /
 En al de waarheid daar heen buigt ;
 Die dan belooft / dat gy eens bloedt
 En vleesch zoudt aandoen / om dz gloedt-
 Van Vaders toorn en gzinimigheid /
 Onz' schuldt / onz' straf / en dood'lykheid
 Van all' de zonden / die uw' zaadt
 Beging / begaan zoudt / en begaat /
 Te blusschen / om het luk en heil
 Zoo vreed / zoo lang / zoo zonder peil /
 Zoo hoog / (dat d'allerwysste man
 Daar nimmermeer aan reiken kan /)
 Dus te verwerben voor den mensch /
 Tot 's Heeren eer' / en zondaars wensch /
 Op dat der vad'ren greetig oog
 Gods toornig hert tot liefde hoog :
 Op dat elk langs de weg van dreugt /
 Verwachtend' intreedt in de vzeugt.
 W / Godd'lyk Priester / Hemel-koning /
 Zoek ik in aardse theoon / en wooning
 In hooge priesterlyke dragt /
 In al die kost'lyk tempel pragt ;
 In bloedt / in brand / in reuk-altaar ;
 In heel de mind're priester-schaar ;
 In hoe / in varc' / in-schaap / in ram /
 In voog'len / weeg-broodt garb' en lam /
 In al wat aan de reiniging
 Van zond' / van vuil / en leertens hing :
 In Godspraak / en geheimenis ;
 In 't deelē van de erffenis ;
 In 't wreedt verlaan van 't heidens volk ;
 In vier-colom / in Ark en wolk ;
 In het verbitt'ren van myn Godt ;

In 't afgaan van het heil-gebodt;
 In afgeperste Dorsten-dwang;
 In doorspoet / vree en Psalm-gezang:
 In scheuring / afgoodsdienst en twist;
 In Assurstyranny en list;
 In afgezooke heerschappy;
 In Babels wreede dwing'landy;
 In Salems bouw / in Komens staf/
 Aan wien Godt Juda overgaf.

Du zoek ik u / voltooid door lyden /
 In zeegezzaal / na 't winnend' stryden /

Du gj zoo heug'lyk zyt gepaart /
 En tot een'hoofd-som hebt vergaart
 Dat boven en beneden leeft /

En u / als Dozst / de eere geeft /
 Du gy uw kerk hebt vry gemaakt /
 En uit de schaduw dienst ontslaakt /

Du 's Heeten Koningryk bestaat
 In rechtheid / vree / en blyf gelaat.

Ik zoek u uitgaand' om uw' erf
 Te rukken uit het helsch verderf

En rijdend' in uw heerlykheid
 Met koningslyke majesteit.

Uw krygs-toght / om uw staf alom
 Te zwaayen in het Heidendom.

Ik zoek u zoekend' naar uw kerk /
 In Babels dorre akkerwerk /

Haar reddend' uit dat doodts geweldt /
 En leydend' in een vruchtbaaz veldt ;

Doch weer bezvallen en ontaardt /
 Omringt van vuur / en galg / en zwaardt :

Maar eind'lyk heerlyk en verhoogt /
 Daar 't siltig boght wordt afgezoocht.

Zoo wensch ik u / myn ziels-beminde /
 In al die heerlykheid te vinden.

Maar / ach ! zoo gy geen licht ontsteekt
 En all' de dikke need'len breekt. /

Zoo is myn arbeit enkel windt /
 En / ach ! ik blyf al eben blindt.

Myn ziel-en heil-zon / ga op op /
 Rys met uw luister hoop in top ;
 Bevat / omstzaal / ombang myn oog.
 En voer het glinstrend' naar om hoog.
 Ach! schitterende morgenster /
 Vertoont uw sikk' rend licht van ver :
 Ei! zeg my / dat de daageraat
 Op 't spoedigste te volgen staat.
 Ik ziel toog / ach ! ik dorst naar licht ;
 Uw zielveroverend' aangezicht
 Myn dorst alleen maar lesschen kan.
 Myn Heer / myn Bruidgom / en Man.
 Het was de voorwaard' van de trouw /
 Dat ik u / zien en kennen zouw /
 Wanneer ik u / in myn geloof /
 Myn ziel en lichaam gaf ten roof.
 Ik weet het dat ik trouw'loos ben ;
 En 't is uw gunst / dat ik het ken ;
 En 't witten vind' / kom my bequamen.
 Zoo zing ik Hallelujah. Amen.

J E S U S

Tot

KONING GEHULDIGT,

In Gehoorzaamheid des GELOOFS
 en zuiv're LIEFDE.

STEMM: *Zyt gy in angst en Schroomen*

S^{1.} Jong Koning / Salems eer /
 Kom / ei kom ! my overwinnen.
 Gryp uw bangst / ry voort / tree binnen ;

3

Werp

Werp de hoogtens plat ter neer.

2.

Plant uw standdaart in myn ziele /
 Dect uw Dozfelghe zetel
 In dat hert / dat zoo vermetel
 Uw bevel-macht teegen viel.

3

Zegg-ryk heldt / bezit my heel;
 Geest / en ziel / en tocht en z'nen.
 Kom / het lust my u te minnen /
 Neem my voor uw eeuw'ig deel.

4.

Uw bevel / dat alles torst /
 Uwe ryk-staf (zoo aantrek'lyk)
 Wekt mij / dwingt mij (dog gebrek'lyk)
 U te hulden / als myn Dorst.

5.

Zie daar / legt een wreed'lyg ryk;
 't Blesch'lyk oordeel sliert de rochten /
 Duizenden van wangedrochten
 Doeden. Niemand neemt de w'k:

6.

Maar zoo ras / grootmagtig Heer /
 Gy uw krygs-arm op wilt heffen /
 Dooz dat wonder vrees'lyk treffen /
 Dalt die trotse tegenweer.

7.

Dryf de blindtheit stiks daar uit;
 Zet de heldt-banier / de liefde /
 Daar gy 's v'pands scheedel kliefsde /
 Wyl 't geloof de poort ontsluit.

8.

Daar bliegt d'onkund' plings heen /
 Hoogmoedt / eigen-liefd en lusten;
 Storten plotsling van haar kusten /
 In den afgrond hier beneen.

9.

Daar komt liefde / hier gejuig;
 Kiepen van verwonderingen;

Dreng-

Breugde traanen; heilig zingen;
Roepen / smikkend / buk en bing

10.

Door uw Dorst / met vrees en schaamt' /
Kust hem / huld hem / loerp u neder /
Geef hem bly en wittig weder
Dat g' in Noam hem ontrnaamt.

11.

Roem het dierbaar Godd'lyk bloedt /
Witgestoet om u te kleeden
Met gerechtigheid en vrede;
Smelt voor zulk een liefde-gloedt

12.

Zink maar weg ! verberg u d'ry
In een wolk van peerlen-drieten /
Wolg' uw lippen laat ontschieten /
Straalt Jehovahs gunst op my!

13.

Schenkt Jehovah mij dien Zoon!
Geeft hij my aan dien beminde!
Zal zyn Geest ook mij verbinden
Van die Dorst tot arbeids-loon!

14.

O aanbiddelijke raadt!
Daar myn naam stondt aangetekent /
Daar ik arme wierdt gerekent
Onder het beminde zaadt.

15.

Daar myn glorie-ryke hooft /
d' Onderderffelijke zeegen
Als een mild' en vrucht' re reegen
Door zyn erfoel wierdt beloofst;

16.

Daar hy zich ten offer boodt /
Om aan 's Vaders welbehaagen
't Heilig lichaam op te draagen
Tot verbreeking van de doodt /

17.

Om ten strydt-pek in te treen /

Ⓢ 4

En

En de slang ter doodt te treffen /
 Om zyn erfdeel te verheffen
 Zeeg'rijk door de wolken heen.

ZIELS-WORSTELING

Met

J E S U S.

STEMME: *Psalm 77.*

2. ^{1.} O Oorzaak van geluk en breede /
 Oceaan van zaligheden /
 Spring-bron van begeerlijkheid /
 Dolle well' van heerlijkheid /
 Laat uw stroomen overvloeyen /
 En myn dorre ziel besproeyen /
 Zie eens / hoe zij haalt / en heygt /
 En aamechtig nederzygt.

^{2.}
 Is die zee dan uitgegooten /
 Zyn haar vloedten toegeslooten ?
 I Heen ! uw hert is toegestopt /
 En met aarde opgezopt.
 Iki ben nimmer uitgeleedigt :
 Zelfs uw mondtp my vaak verdeedigt.
 Laat dan af ; wat houdt gij vast ?
 Weg ! gy zyt my tot een last.

^{3.}
 2. Heer / waar zoud' ik heenen zwerben ?
 Heen ! ik kan u doch niet derven.
 Slaa my dry / ik zal niet gaan ;
 Stoot my af / ik blijv' doch staan.
 I. Hoe ? zult gy uw lust steeds boeten /

Als

Als myn gunst u komt ontmoeten ;
 Of zoo gretig (my ten zots)
 Grazen op een dorre rots ?

4.
 Als dan hert / of ooz / of oog en /
 Al op 't einde heeft bedzoogen /
 En uw ziele leedig laat /
 Of met scherpe geessels slaat /
 Zult g' dan vrymoedig komen
 Tot myn vreugd' en breede-stroomen /
 Eben of u heesche bozft
 Nooit naer 't scepfel hadt gedozft ?

5.
 Heen! uw dorst was niet ontsteeken /
 Als myn kuische wellust-beeken
 Liefflyk ruischten om u heen ;
 Maar g' bleeft belph een steen /
 Als haar golfjes u vast stzeelden /
 En haar wasem mededeelden /
 Wyl dat zalig hemel-vogt
 In uw ziel een doozgang zocht.

6.
 Ach / myn Bozft ! ei ! wil niet rooken /
 Dat ik tegen heb gespzooken.
 Ach ! uw wraak ontvlam doch niet /
 Dat een aard-worm op u ziet.
 Laat ik voor u blyven leggen
 Om een eenig woordt te zeggen.
 Tot ik booz uw hoeten sterf
 En uw gunst ven wyle derf.

7.
 Hebt g' dan nooit liefde straalen ?
 In myn ziele laaten daalen ?
 Heeft uw oog my nooit belonkt ?
 Heeft uw glans my nooit ontvonkt ?
 Gaf ik het niet straks gewonnen
 Doe g'ontsloot de leebens-bronnen ?
 Zonder gzoote wederstandt /
 Gaf ik u myn regterhandt.

1. Ja ! doe ik u eerst ontdekte /
 En zoo wonderbaarlyk wekte /
 Eer gy 't wilde / eer gij 't wist /
 Scheen het geen bedrog en list /
 Doe g'u zaagt in myn genade ?
 Gy ! gy ! dagt het al ten quaade /
 Maar ik ving u in uw werk /
 En myn arm was u te steek.

Denk / hoe ik u heb gebonden.
 Hebt gy u aan myn verbanden ?
 Wierp ik zelve niet de bande
 Heim'lyk om uw hert / en handt ?
 Had ik u niet sel gebzongen /
 O Had u uit myn arm gewrongen /
 Hoem gy niet : uw dertel oog
 Nog al naar de wereldt vloog.

I N N I G E Z I E L - Z U G T E N .

STEM: *Kamphuyse hou op die gy gedicht , &c.*

O ! Algenoegsame en hoog-gedurte Koning /
 O Zie van uw hoog Paleis en heerlyke woning /
 Op uwen dienstknecht meer in dezen droeben stand ;
 Waar is het romm'len van u vierig ingeward ?
 Kan dan u hemel-min zo onverzins verhoelen ?
 Of hebt gy van myn drik en zugten geen gevoelen ?
 Hoe is het mogelyk / is dat gevoel zo ras
 Vergaan ! die liefde-gloed bedoven onder d'as !
 Waar komt my dit van daan ? wie is 'er die het hindert ?
 Myn Jesus / is uw min of mogentheid verminderd ?
 O Neen ! men vind alleen by u gerechtigheid /

De

De schuld en het verbijt tot mynen lasten leid.
 Ik heb het menigmaal tot schaamte onderhouden /
 Dat myn ondankbaarheid / en and're snoode zonden
 Beletten / dat het ziel-en Geest verand'rend ligt
 Niet voortschiet uit de gloed van 't Godd'lyk aangesigt;
 Nog meer. Zy haatfen weg de liefdelijke stralen /
 Die de genade-zon zoo rijk'lyk neer laat daalen.
 Hoe dikwils roept gy niet: kom Sulamithe! kom.
 Maar neen! myn badsigheid die jaagt u wederom.
 Myn Jesus! daar ik u gestaag behoor te zoeken /
 Gaat gy met uwe gunst my na in alle hoeken;
 Maar te vergeefs; gy klopt / gy smeekt: ei / laat my wi
 En echter meek ik niet op zulk een ziels gewin.
 Ach Heer! waar wil dit heen? slaat gy dien handel gade /
 Ik waagt / ik voel / ik draag uw wraak en ongenade:
 Al! dat uw grimmigheid niet uitbaar tegen my /
 Om dat ik / daar ik staf en zondig asche zy /
 My egter onderwind met zoo een God te spreken.
 Laat Heer / uw leevend woord myn doodig herte bzeeken;
 Zend in myn kille ziel een sterke liefde-blam.
 Ach! dat uw pber. geest myn lautoheid van my nam;
 Dat dog uw regterhant van traagheit my ontheft /
 Dat ik te regt myn schaa-en ziel-gebaar beseft!
 Was slechts aan my bekend die menschenmoorders list /
 Ik zag haast dat myn tyd vaak nood'loos woerd berquist.
 Myn Koning / Zon / en Schild / ei! laat een gloed van
 stralen
 In deze duisterheid van boven nederdaalen;
 Schenk leeven / levenszon! verdryf de wille damp /
 Stort spjoomen van gena; uw Geest ontsteek de lamp /
 Waar mee gy dooz myn hert en nieren heenen wandelt:
 Verstoort al wat zo boos en trouw'loos met u handelt;
 Al wat sig tegen u en uwe kennis steld
 Werp neder en bergruis: betoon u als een Held /
 Die liefde en pber hebt vooz eerst gewonne strekken:
 Ach! dat gy dooz uw arm den vgaud zo beperkte!
 Dat dooz zyn tegenstand / zyn list / en gzoote kragt /
 Nooit hinder of verlies myn ziel wierd toegebzagt.
 Bewerk gy my / o God! dusdanig moet ik wezen /

60 FREDERIK van HOUTENS

Zal aan myn hoest en hand uw weesen staan te leesen.
 Myn kragt is min dan niet / geen stofje aan de schaal /
 Geen drup aan 't water vat ; gy zyt het altemaal.
 Geen werken is by my / geen loopen / ja geen willen /
 Zo gy my liet begaan / in plaats van toorne stillen /
 Ontstak ik uw wreuk / ik tergde uw geduld /
 Ik maakte elken dag een onaflosb' re schuld.
 En wild' ik deeze schuld verbeet' ren dooz het goede /
 Ik scopte de fontein van uw zeegen-bloeden /
 Ik wierp myn bange ziel in d' alderdiepste nood /
 De zonde wrogt / helaas ! dooz 't goede my de dood.
 Ik walge van my zelv' / aeh / Jesus ! wilt my helpen ;
 Weer zond' en slaapzugt weg ; elk dreigt my t' overstelpen :
 Ik kome arm en naakt / ik schrik vooz wil en daad.
 Ach ! zend op-deze nagt een blyde dageraad.
 Ontfermt u over my / ei ! red me van het zinken :
 Ach ! laat een held're straal van u genade blinken ;
 Sluit myn beklemd hert dog open met uw hand /
 Beroet dooz uw spraak myn killig ingetwand.
 Dat eens een kragtig woozdt myn steenig het doozgriefde !
 Ach ! lokte gy myn ziel tot u dooz uw liefde /
 Schiet in myn doffe hert een staaftje van uw ligt /
 Ik rust niet / vooz ik zie uw heilryk aangezigt ;
 Ontstreek dooz uw gloed myn ziel / myn zin en leeden /
 Vertoon aan my de glans van uw beminlykheden /
 Doer my het wyghuis in / myn koning ! lei my om /
 En toon my uw gang ; den gang in 't heiligdom ;
 Bedaauw my met uw Geest / (het Erfgoed der Gebeden)
 Om met onkreukb're moed vooz uw zoon te treden :
 Gun my u hemel kragt / op dat ik dooz gesmeek
 De nevel van myn schuldt en vuile zonden breek.
 Ach / Jesus ! laat myn vleesch myn zugten niet beteu' gen /
 Ik zoek myn heil en heil in 't binnenst' van uw vleug' len ;
 Bescherm my dooz uw kragt / verwarm my dooz uw
 min /
 En bind dooz heiligheid myn vuile lusten in.
 Doer my ter hoogte op / om met de hemellingen
 Tot den genade-troon en reuk-altaar te dzingen :
 Ei doe my zien de kragt van uw verbozgentheem /

Heik

Trek my uw liefde-zeel en trek my van beneen /
 Myn vriend / hoe houd gy u zo vzeemd? doet dan myn
 zuchten /

Uw eertjds reed' te min en ziel-dwang van my blugten?
 Is d'oude liefde gloed zo onderziens verdooft?
 Welas! myn hert vogt stremt / myn geest woꝝdt my
 ontroof!

Is u het Dree-verdrag met haar beding vergeeten?
 Ontbeint gy uwē trouw? wilt gy geen man meer heeten?
 Of zoek ik u niet regt? zeg Weiland? wilt gy niet
 Dat aan myn doode ziel uw wonderwerk geschiedt?
 Is niet u wil dat ik my wend tot uwē dolheid?
 En dat ik 's werelds vzeugd en liefde schat voꝝt dolheid?
 Dat ik myn zelf verdoem en stercoog' op uw' eer /
 Ja dat ik u alleen verkies tot Opper-heer?

Zeg / hert-brindt / wilt gy niet in my verheerlykt weesen?
 Wilt gy uw glans-ryk beeld in stem nog daaden lezen?
 Dan is uw dood onnut voꝝt my / vergeef's uw pyt!
 Uw eer-kroon mist gy dan / o Heer! dat kan niet zyn.
 Gy zult geen troon nog macht / geen kroon nog rijkstaf
 missen;

Nooit laat g' uw dierbaar kzoof in 's Satans hegtenissen
 De grondslag van uw trouw is al te vast gelegd;
 Uw gunst is aen uw volk voꝝt eeuwig toegezegd:
 Uw woꝝd onwrikbaar blyf / ik heb het onderbonden;
 Maar myn onagtsaamheid en hooggereze zonden
 Zyn oorzaak dat uw gunst zo mildt niet nederdaalt /
 Den invloedt van uw Brest wordt voꝝt myn vleesch
 bepaalt.

Gy zoekt my somtjds zelfs; gy pleegt my wel te trekken /
 Om wederzjds de min op 't innigst op te wekken;
 Gy dwingt my menigmaal te naad'ren tot uw Thoon/
 Deins ik / gy roept wel haast ik ben uw schild en loon!
 Maar ach! ik ben dat groot onthaal geheel onwaardig
 Ik bleef vast laant en traag; in plaats dat ik volbaazdig
 Erkende zulk een goed; schein't my een groote last
 Te zitten aan uw dis. Foei my ondank're gast!
 Laat eventwel / o God! u liefde niet vermind'ren:
 Niets kan u raads-besluit aan uwē kant verhind'ren;

Werp

Werp al myn zonden weg in d' afgrond zonder peil;
 Spreek tot myn ziel van vree / en cter my met uw heil.
 Smelt myne wil in d' uw' ; zo toon ik my genegen.
 Trek gy my van het stof / zo ga ik in uw' wegen.
 Vernieuw gy myne kragt / zo word' ik moe nog mat.
 Lesch gy myn doofst / zo doofst ik na het heilzaam nat.
 Ei Jesus! zeg myn Soon! uw' straf-schuld is geweken.
 Ei bron van wellust! drenk my uit uw' zuld're beeken.
 Schenk my het heilige van uw' verhoogt paleis:
 Verzaad my met uw' goed : voldoet myn teed're eis.
 Laat uit myn buik een stroom van leevend water vloejen ;
 Laat uwe hemeldauw myn doofstig hert besproejen
 Omvang my met uw' min ; schiet dooz myn oog en hert
 Een schigt van uwen boog / die alle stik ontwert /
 Waar mee de Satan en myn vleesch my zoekt te vangen :
 Trek sterker / blyft myn hert aan gd'le schepflen hangen /
 Zo houd' ik aan u vast / ik breek de duisternis /
 En zie hem / die als nog voor my onzichtbaar is.
 Ach ! laat my als een ster aan 't neev'lig ster-dak blinken /
 En doe myn vuile vleesch heel na de laagte sinken ;
 Zo zal ik onvermoeit by u in Zion treent ;
 Zo zing ik lof zy u in uw' betaam'lykheen.

AMEN. HALELUJAH.

De

O O G S T - T Y D
V E R G E E S T E L Y K T ;

En

Door den Autheur toegepast op het
Verjaaren van zyn NIGTE;

Op den eersten van Oogstmaend.

I.

't Is Oogstmaand / ziel: zi zie hoe druk /
Hoe noest is ieder landman bezig!
Hoe noodig was hy nu afwezig /
Hoe roemt en pryft hy zyn geluk!
Deez' snyt het kooru / die bind de schooven /
Eenderde voerd het schuurwaards heen /
Eer't wolk-vogt / stroomend na beneen /
Haar van haar hoope komt berooven:
Men loopt / en dwaaft / en zwoegt / en hagt /
Tot dat men't laatste binnen kragt.

2.

Kan elk zyn buik / die maaden zak /
Met zoo veel ernst en blyt bezorgen?
Niet wagtend' op den dag van morgen /
Eer storm / of eenig ongemak
Da't lpf / dien arbeid komt vertzagen:
Spilt elk zyn blyt / zyn zweet en tyd /
Om dat het werk geen uitstel lpd /
En doet men zulks nog met behaagen /
Wyl Godt het werk met zeegen hzoont /
En mes het sober kostje loont.

3.

Welaas! waar blyft de ed'le geest /

Tot

6. FREDERIK VAN HOUTENS

Tot welkers dienst het lyf moeten leeven ?
Om Gode heerlijkheid te geeven :
Wie is vooz dat jutweel bezeeft !
Wie weet of niet uw Heer zal komen /
Wanneer uw romp is afgemat /
Dan woerd de overige schat
Die gy nog hebt u heel ontnomen ;
Dus zygt men daar men toorn verwerft /
Dus leeft men / daar men lebend' sterft.

4.

Gy zoo niet ziel! het voegt u niet /
Wat Godd'lyks blinkt u in de oogen ?
Gy staat niet meer dooz uw vermoogen /
Het schezpe vleesch baart slegts verdriet ;
Den Hemel quam u lieff'lyk noopen /
En daalde zachtjes in uw hert /
Gy zoo geswind die strik ontweert /
Zee niet als hygen / haaken / loopen /
Al wierdt het lyf dooz d' arbeid moe /
Nog vloog het na den Hemel toe.

5.

Wat wonderstuk! eerst ziende blind /
Nu blind en als de scherpste ziende /
Die al zyn tyd in boeijen diende /
Geen breugde dan in dienstwerk blind :
Eerst zag ik in het vleesch de luister
Regt blindt en nu in 't heilzaam licht ;
Nu smelt de aard uit myn gezicht /
En laat my in het dikste duister /
Wyl Jesu Geest (die hied'len breekt)
't Onzichtbaar ziende licht ontsteekt.

6.

Daar ben ik los! daar ben ik vry!
Ontslaakt van doods- en helsche banden!
De vryheit glydt my uit myn handen /
Wat 's dit ? ik val in slaverny!
Een lyfslaaf! ja! maar van een Koning /
En zelf een Koning / ryk en groot!
Doodt! en verwinnaar van de dood!

Ont

Onthuis nogtans de beste wooring
Die iemands oog ooit heeft bekoort /
Met al haar volheid myn behoort.

7.

Hier word ik niet! hier ben ik al!
In stryd en woelen kan ik rusten!
Geen noothulp kan my ooit gelusten,
Al komt een Hemels water dal
Myn ziel en lichaam overstelpen /
Ik weert my niet / maar gaa te grond /
En echter schreeuw' myn hert en mond /
Dat al wat leeft my doch hoom' helps /
Maar niet dan om de roem en eer
Te brengen voor myn' Hemel-Heer!

8.

Hier reis ik opwaars als ik zink!
Hier win ik als ik durf verliezen!
Hier wip ik als ik niet wil kiezen!
Hier leer ik doosten als ik drink!
Hier leer ik afstaan van het eigen /
Ik haat het als een giftig vat /
En echter voel ik tot een schat
Myn ziel / als tot haar eigen neigen;
Een schat! geen deel! maar heel en al /
Wat was / of is / of wezen zal.

9.

Hier wordt de wyze dwaas / 't vernuft
Dat alles uit haar grond kan haalen /
Moet hier geheel ontwetend dwaalen;
De wysheid zelve staat versuft /
Zoek ziel / en laat u willig lepen /
Het nat is geest en zonder grond /
De Leidisman van het Nieuw Verbond
Doert u om hoog by de Eng'le Reyen /
Duld dat geboel uw brein verblind /
Uw wysheid nimmer weerga vind.

10.

Wel ziel! is die geheimenis
Door uw sijk duister oog ontslooten /

E

Word

Wozd zulk een gunst van u genooten ?
 Uw schuld-plicht onafweet'lyk is ;
 Wat eischt de Heer niet van uw handen ?
 Schzikt ziele ! sidder voer dit werk /
 Het eigen maakt zig stoudt en sterk /
 Om u met heel bedekte handen
 Te trekken / tot... Ik swyg ! God kent
 Wat hier myn angstig hert berent.

11.

Houd' ik aan Jesus niet meer vast ?
 Kan ik door eige kzachten treden /
 Dooz al die bit't'ere tegenheden ?
 Swyg ! dat waar mij de grootste last.
 Maar is het wonder / dat de szikken
 Van d'aarde / pleegen stil gewelt ?
 Het lyf uit aarde 't saam gestelt /
 Sinkt na om laag all' oogeblikken /
 Als door de Geest het lood-swaar hert /
 Niet hemel-waards getzokken werdt.

12.

Niets lokt de Duivel meerder uit /
 Als dan zyn eeuwig deel te roemen /
 En Godt zyn Bongenoot te noemen :
 Als Godt zyn Heil-bzon open sluit
 Dan spant hy boog / dan scherpt hy schichten /
 Dan spant hy met het eigen aan /
 Om met een schepn / een damp / een waan /
 Van goed zyn proetstuk te verrichten /
 Dus wozd een breede baan bereid /
 Tot laanwe oubedachtzaamheid.

13.

Treè uit uw zelv' / zegt 't vleesch baar wel !
 Zuig kragten uit de bron van 't leeven /
 Dingt Jesus ? laat niet aan te kleeven ;
 Volg achter aan ! houw vast ! geen hel /
 Geen eigen zal u immer deeren ;
 Ach ! kom ik Heiland ! ik beswof /
 Myn lusten woeden te gelyk.
 Swyg ! Jesus zal u nog betwoeren ;

Maar

Maar ach! myn Heer eischt vrucht op vrucht /
't Best dat ik vrucht is vrucht op vrucht.

14.

Dat is genoeg / dat is de gront /
Blyf maer met onvermoent verlangen
Aan Jesus en zyn volghet hangen /
Hy vrucht de bandt van handt en mondt:
Wat 's aan de vrucht? 't zaad is behouwen /
Als dat maar mildt bewatert werdt /
En warm bestraakt; sta op myn hert:
Stel nu op Jesus uw betrouwen /
Dat 's de Goghtmand: staak uw harde taal /
In Jesus is het altemaal!

Ruste.

15.

't Is Goghtmand / ziel! ei zet u neer;
Ei! wil u denken heener wenden /
Daar vaak uw bid-en wensch lust enden /
Als gy u neerbuigt voor den Heer.
Gy zyt het Rucht / die eerst uw oogen
Op d' Goghtmaand open hebt gedaan;
Een tyd / een jaar / (wie denkt'er aan /
Of 't herdt wordt door de schrik onttoogen;)
Van buiten kryg en harde strydt /
Van binnen tweespalt / haat en myt.

16.

Myn waard' en dierb're Rucht / gy zyt
Tweesins in tyd van noot geboren /
Uw ziel was in haar zelv' verlooren /
En neerland was haar ruste gunt;
Gy schuldig! Godt een strenge Richter /
Een grimmig vrucht / gy gedaagt /
En van de dupel aan geklaagt /
(Die eerste twist-en oorlog sticht.)
Kampsalig was dus uwen staat /
Van Godt verbzemt; die gy ook haat.

17.

De zoete ruste eerst gestoort /

2

0002

68 FREDERIK VAN HOUTENS

Dooz onze eerste oud'ren zonden /
 Wy liggen in de bloek bewonden :
 Die zondig-sterve : was het woord.
 Maar d'allersterkste Held der Welden /
 Zyn ziel en lys tot los gelot gaf /
 Hy daalde wittig in het graf /
 Op dat zyn doodt het al herstelde /
 Doch wat helpt u deez' Bozge nu /
 Zoo niet zyn kruisdood is vooz u ?

18.

Noch blyft die groote bzes en kloob' /
 Tot dat eens Jesus u het herte
 Ontheft van ramp / en dood en smerte /
 U tot hem opboert als een roof
 Tot dat de Geest u in zyn aansicht
 Vertoont de gloedt en heerlykheid
 Der Goddelyke Majesteit ;
 Weg schep'len ! 'k zie u maar by't maanlyt /
 Op zyt den opslag van myn oog /
 Niet waard / zo my dit wit ontbloog.

19.

De Heer ontsluit zyn opperzaal /
 Hy schiette gloeyent licht uit 't duister /
 Hy toone u zyn glans en luister /
 En wond' u ziele met een straal
 Van eigen-haat en hemel-liefde ;
 Hy leerr' u 't groot Gena-verbond.
 Ach ! dat de honig zoete mondt
 Van Jesus / u het hert doozgriefde !
 Ach ! zaagt gy in dat dier Juweel
 Uw tyd'lyk heil en eeuwig deel !

20.

Ach ! maar het nu de liefde tydt !
 Wozt Jesus dooz zyn kragt van boben /
 In u het dierbaare geloove /
 Hoe haast waart gy u selve quyt /
 En Jesu eigendom gewozden.
 Ach ! dat die Heldt vol moet en eer

2p

Zyn krgstuig greep / ach! zag ik weer
 Den Dazt zyn swaardt op zyne goden!
 Greesd maaz die krgsman in het veldt,
 Hoe haast zyt gy in zyn geweld.

21.

Hier gelot geen stilstandt / rust of bree /
 Hier moet de een of d'ander onder /
 Maar dik is aller woord'ren wonder /
 Als d' een wint d'ander wint het mee :
 Wint Jesus? dan is 't eerst begonnen /
 Dan strydt de ziele watze mag /
 Zegt Jesus / ga! het is al dag /
 Zy wykt niet vooz zy 't heeft getponnen.
 Ach! dat een sterk geloovig oog:
 Die ziets vriends hert tot liefde boog.

22.

Jehovah schenke u zyn beeld /
 Een afdrick van zyn groote deugden ;
 Hy stort' een bloed van Hemel-breugde /
 Daar heil'ge vrees en ernst in speeldt /
 Hy maakt u vruchtbaar in het goede :
 Hy rukh' u daag'lyks van het quaadt /
 Gewis zoo g' op die heit baan gaat /
 Gy zult uw tredt ten Hemel spoeden /
 Dit is myn wensch / mijn bee / en zucht.
 Ach! steegse throon-waards dooz de lucht.

WEEMOEDIGE KLAGTE

Aan de

HEERE JESUS,

Over

Zions Verval en Geestelyke Oordeelen.

STEM: *Ik hef my op tot Godt. &c.*

Hout op? ach weiland maak! behoed gis doot ber-
drinken?

Ei spaar? ach! ach! wy zinken!

Het bonst / en staapt / en kraakt; daer valt het tra de
klip;

Ei! redt u hobyland schip!

Hoe? slaapt ge wakend oog; of komt ge zelfs de winden /
Dau ongenaa; onthouden?

Is dan uw oordeel ryp? en moet op deeze stonde
Uw prouk schip na de grond?

3.
Ach! naare avondtydt! geen nacht was ooit zo donker /
Het schitterend gestonker
Dan maan en ster is weg! is dan de diepe kolk /
De grab-stee van uw volk?

4.
Daar borst een swang're wolk / en dzyft het woedent water
Met yffelyk geklater /
o God! waar wilt dit heen? ei! hoor het bang geluydt
Dan uw beminde Bzuidt?

5.
Uw Zion dubt en loopt al myn'rend op en weder /
Zy doolt en heert eens weder;

Maar

Maar waar? haar keerd en wendt / zy stuit en tast vast
mis /

In deze duisternis.

6.

Wat zal het eind eens zyn! in dit aamechtig strikken /

Schynt zy eerlang te strikken;

Haar eerste fleur versterft; het hert woedt oberstelyt

Zo gy haar niet en helpt.

7.

De noodt maakt haar verzet / haar eer kroon is gevallen /

Zy ziet haar vaste wallen

Besloopt / en bzeff by bzeff toont aan het ketter rot

De toegang tot het slot /

8.

Daar d'oude waarheidt woont. Geeft gy die sterke vesten

Ook eindelyk ten besten?

Deez' ondermpnt! die stormt / elk nadert het kasteel

En loerd op dit juweel.

9.

De Hel belaagt haar val; zy schroomt niet trotse benden /

Bewapent uit te zenden;

Haar giftig krggstuig blinkt; wy wagten elken dag

De langgedzygde slag.

10.

Wie stut zo swaare ramp? geeft Godt het onheil vleyg'len?

Wie zal de dytt beteyg'len?

(landt /

Godt laat zyn gramschap los: schrik! spoor' loos Neder-

Godt roept u uit de byandt!

11.

Waak op! beguighelt volk! Godt wil uw hoogmoedt

breeken /

De krggstoorts is ontstecken /

En sticht de oorlogsolam / die hongeric verflindt

Wat N eerlandt zo bemindt.

12.

Gezag en magt verdwynt / de winst ver slapt / de windsels /

En eertyds sterke bynsels

Gaan los! / zo helt het statige gebouw met al

Haar heerlykheit ten val.

E 4

Maac

13.

Haar luister is verdooft! het pronkstuk van Europe
 Verbleekt en quint in hoope!

Zy ziet vast gretig uit / zy zieltoogt na geluk /
 Zy vleyd zig in haar ozuk!

14.

Zy droomt van heil / en spelt veel goeds? haar herfen-beel-
 den

Een blik van boozspoedt teelden.

Zy zingt triumph! al eer het tyd is / en men ziet
 Des Heeren tugt-roe niet.

15.

Verharding is haar deel Haar trots stygt op ten hemel /
 Het ondermaansch gewemel

Heeft oog en hert verstrikt. Haar pragt Gods hoogheit
 tergt /

Dat hy zyn arm berbergt.

16.

Berbergt! neen! neen! hy wil zyn sterke handt gebruiken
 Om Neerlandts magt te snuiken.

Daar voozt / booshaardig zaat! verhef u tegen hem!
 Uw lust verdoof zyn stem.

17.

Doelt gy Gods krygsarm niet? zo blaakt zyn toozn te
 Berheug u in uw kerker

Foei! foei! gy zyt ontmenscht! wyl dat uw hert en handt
 Is aan het quaadt verpandt.

18.

Spring op in uw verderf / vermaak u met uw boeyen /
 Ga laat uw boosheit groeyen.

Maar ach! wie reot! als hy zyn blammig wraakswaardt
 greyp /

En tot uw slachting stypt!

19.

Maar Jesu! was uw Buidt hier hzy van! Hoe veelvuldig
 Maakt zy haar ook niet schuldig?

Hoe! Konings dochter! gy (van afkomst zo vermaact)
 Gy van uw stam ontaact! ...

Kunt

20.

Kunt gy dat pragtig hof zo schandelyk vergetten?
 Poi! gy behooydt te weten
 Hoe gy dooz bye gunst / dooz Gods beminde Zoon
 Gebragt zyt tot de kroon.

21.

Daar is het minn'lyk groots en maanlyk schoon geblee-
 Daar is het hemel leeven?
 Dus eenzaam! hoe dus laag! waar is u Majesteit
 En dooz'ge heerlykheid?

22.

Ik zie u digt bestuut met levendige lphen.
 Gy zelv schynt te beswyken.
 Gy waggelt; ach! gy slyt (tot kreuk van 's Doffen
 lof)
 Allengshens na het stof.

23.

Al wat ik zie is aards / hoe moei / hoe fraai bepeerd?
 Welas! het blyft slegts weerd!
 Uw geestelyke standt sweemt na het aak'lyk graf /
 Uw kragt neemt daag'lyks af!

24.

Uw aansigt mist haar glans die uit de Heil-zon straalde /
 En op u nederdaalde.
 Die 't uiterlyk gestel en aansen wel besiet.
 Die denkt: zy is het niet!

25.

Het glinsterende hayr dat kronk'lent om u swierde
 En u zov' braaf vercierde /
 Hangt slent'rig om uw hooft / dat u ten krans verstrekt /
 Uw luister meest beriekt.

26.

Uw schitterend gezigt waar mee g' uw Dofft belonkte /
 En hem het hert ontfonkte /
 Zoo doof? wat 's dit! ik schrik! dat u uw jammerstaat
 Niet meer ter herte gaat!

27.

Het stof stuift u in 't oog. Zoo komt het dat de klaar-
 heit

*74 FREDERIK VAN HOUTENS

Der hemel-heil'ge waarheid
Diet doorzingt tot de geest; zoo dooft het zichtbaar
goedt

Het smeulende gemoedt.

28.

Waar is uw kennis? waar! waar is het duur gelobe?
Hoe zaagt gy wel na boven /
Eer al dat schoon en raakt u voor de oogen kwam /
En u het licht benam?

29.

Het licht! neen! dat bestraalt u nog / maar gy zyt dus
ster.

Hoe! by den dag de luister.

Wan Jesus niet te zien? onnoemelyk verbaal!
Waar of dit einden zal!

30.

Helaas! waar ziet men nu dat uitzien zo vol liefde /
Dat Jesu hoort doorgriefde?
Dat oog / dat s' konings hert berooverde wel eer
Ziet nu na d'aarde neer!

31.

Het hemels oordeel dwaalt / men bleid / en streelt mal-
hander /

Men neemt het een voor 't ander /

De Geest des onderscheits is weg / men ziet een waan
Al mee voor waarheid aan.

32.

Een leerenlooze schijn gaat mee al voor een Christen!

Ontwaakt! en zie de listen!

De geesteloosheid quecht dat schikdier in de kerck /
Tot glimp van 't lautwe werk!

Der

Der

GELOVIGEN STERKTE I N D E N H E E R E ,

En

In de sterkte van zyne **KRAGT**
OVERWINNENDE.

Toegepast ter ondersteuning van een ziele die
door verzoeking Geoeffent wierdt.

I.

Daar dzyft de bzeugt de zigt om hoog!

Daar wordt de liefde-bron ontsloten!

Nu kan het hert wat beetet vloten /

Daar 't eerst zo ligt na d'harde boog;

Daar wylt de bzees / die u zo knelde /

En met zo meening wzeede reep

U heim'lyk in het herte greep /

En tegen wil en dank ontslede

Daar barst uw hange hert slot op!

Daar stygt de bzeugde hoog in top!

2.

Op hielt wel vast / en stont ook vast /

Maar 't hert / wyl het aan Jofus kleefde /

Nog tusschen hoop en bzees swaefde /

In helde somtyds na den vast;

Maar uw bescherm-heer sloeg zyn oogen

In min'lyk mededoogen niet /

Op beurd' u op / en bragt u weer /

Daar wierd de Geest de schak ontkoogen /

En viel (tot berging in den noodt)

De trouwste hert-vriendt in de schoot.

29

3.

Zy liep en streefde alles dooz /
 En joeg de trotse leeger-machten
 Dan woest' en hollende gedachten
 Manmoedig uit het hemel-spoor!
 Maar / ach! de strydt was naauw begonnen /
 Bloed d'eene weg / een and're troep
 Omringd' uw hert met heetsch geroep:
 Wy geeven 't u nog niet gewonnen!
 En ach! de strydt was nooit gedaan /
 Kwam Godt 'er zelfs niet tusschen staan.

4.

Wy wil zyn gunst' sijnz neerlaag niet;
 Hy kan haar niet te zeer bedroeven /
 Wy wil haar liefd' en trouw beproeven;
 Maar wen hy haar in engte ziet /
 Zo komt zyn arm haar ondersteunen /
 Straks dzyft dat schelle heil nerugt
 Des Dyands heerkragt op de vlugt /
 Dat aard en ligt van blydschap dzeunen;
 Daar bloeid de liefd' en dzeugt in een /
 En stroomen na haar oozpzyng heen.

5.

Daar bindt zy wat het herte lust /
 Maar niet om eeuwig in die woning
 De lof te zingen van haar Koning /
 Zy wozyt ter kryg maar toegerust /
 Dat heil / so schoon / zo groot en heerlyk
 Dzyngt liefd' en dzyugd' en sterkte aan /
 Maar om tot harder strydt te gaan /
 Dat goet dooz alle goed begeerlyk /
 Was groot / maar slechts een onderpand
 Dat Godt blyft aan haar rechterhandt.

6.

Godt geeft zyn kroost een dubbel deel /
 Erst groote blydschap in 't genieten /
 Wanneer de heil-stroom neer komt vlieten;
 Men swygt! het is te groot en veel!
 Daar smelt men in verwonderingen /

Maar

Maar als die vzeugde-zon verdoopt /
 En in dien booze afgrondt schynt /
 Dan komt die kragt eerst dooz te dzingen /
 Dan brenge Godt zelve aan den dag
 Wat Jesu volk dooz hem vermag!

7.

Dan krygt den Hemel al de Eer /
 Als zy zo gantsch is uitgeledigt /
 Dan voelot se dat haar Godt verbeedigt /
 Dan bukt z'in zaal'ge dootmoedt neer :
 Zy draagt en hygt / en laat haar sterken /
 Dan hangt zy als een spig'ling af /
 Dan leund zy op haar Herders staf /
 En roemt Jehovah in zyn werken /
 Zy vzeest geen storm / hoe fel en swaar /
 Godt is haar Rotsteen in gebaar.

8.

Gy meê Dziendin / uw hert bebat
 Een heerlyk mengsel van genaden /
 Waar mee uw ziel haar kon verfaaden /
 Wen gy by Jesus nederfat :
 En doe gy by'lik toe moog treden /
 Om by dat heug'lyk hemel ligt /
 Uw meuto'lyks opgeklaardt gezigt /
 Te vesten op die heerlykheden /
 Wier gloot het keurig oog belonkt /
 En tot gezette ernst ontfonkt.

9.

Gewis / het was wat groots / uw ziel
 Dronk moedig binnen; gy doozgriefde
 Des Konings boesem dooz die liefde /
 Waar mee hy uw gebonden hiel.
 Zyn gunst / zyn goed'ten daalden neder /
 Wanneer uw ziel u zelft ontzonk :
 Doe zy haar heel aan Jesus schonk /
 Doe gaf hy zich dooz eeuwig weder /
 Daar bierdt uw hert zyn arbeidsloon /
 En 's Heeren Heerlykheidt uw kroon.

Maar

10.

Maar Godt die wilde / dat dat deel /
 Dat boven soo veel and're uitstak /
 Ook in veel groote deugde uitstak.
 Hy wil / dat zulk een pronkjuweel /
 Dol glans / en gadeloos gestonker /
 Dooz tegenheid / en angst / en d'zulk /
 En eenig bitter ongeluk /
 Maar straaLEN uitschiet in het donker /
 Tot roem van zyn gebugte kragt /
 Wiens doozd'zift alle smert veragt.

11.

Eerst smaakte gy het troostryk goed /
 Maar in dat wenschelyk verblyden /
 Wordt maar het hert gebozmt tot lyden /
 En tot geduld in tegenspoed:
 Dit woud uw wyze Heer u leeren:
 Hou stand / zyn hand die geeft ook kragt /
 Blyf gy maar staan / en houd de wagt /
 Uw Veldheer doet u zegepraalen:
 Ly willig / Luig / o hou maar standt /
 Dit 's doch de weg na 't Vaderland.

I S R A E L S
 LANGGEWENSCHTE DAG,
 En
 Z I O N S
 SCHADUWDIENST VERDWEENEN.

Trouwig Zion / beur nu uw logge geest om hooge;
 Vernieuwt dat doots gelaat; al lang genoeg uw leed om
 stilte ingekropt.

God!

God / door vrye gunst betwoogen /
Heeft de traanbron opgestopt :

De Koning is gekomen /
Uw Schild en groote loon.

De smaet wordt weggenoomen :
Uw Heilborst wordt uw Soon.

Breng uw kind'ren op de been ;
Meng nu hert en stem in een ;
Zend uw vreugde van beneen
Ten Hemel heen !

Zion ontspringt de Heil-fontein ? ://
Heil-fontein ? ://:

o Ja ! o ja ! o ja !

Schep en drink uit volle stroomen /
En vergeet uw naar-getween.

2.

Heeft droefheid Sulams kroost zo teerder dan bevangen ?
Dat elk zo dof blijft staan. Wat breez'en ongelooft de
versche blydschap stuit ?

Bluscht het lang vereeuwt verlangen
d' Oude liefde-spranken uit ?

Oetwyl de vreugde Psalmen /
De vrye boven-stadt

Rondom de en wedergalmen /

Zo ras Godt neder trad

Als Dorst in Bethlehem.

Herd'ren met Jerusalem.

Hoe ! heeft dan der Eng'len stem

Reets niet meer klemd

Zien Wy de Koning eerst ? ://:

Koning eerst ? ://:

o Ja ! o ja ! o ja !

En leg neer uw herder halmen /

Spreek en zing als wy van Hem.

3.

Wt'ams zoren / zie daar het Zaad ! zie daar den Zeegen
Verheug u / sta verbaast / betreck u weder-min ; roem
nu uw's Vaders heil ;

Buig u neer ; aanbid Godts weegen ;

Hier

Hier is liefde zonder peil.

Op Jacob ! juicht de straaLEN

Van dit gezeegent Licht !

Laat d'oude luister daalen /

Wyl Morebs berg-pracht swigt ;

Wanbid Hem / die u / dooz zyn kragt /

Krukte uit Egyptens magt /

Doe Hy u / zo onverwacht /

Tot hoogheid bragt ?

Dagt hy aan Jacobs klagt ? ://:

Jacobs klagt ? ://:

o Ja ! o ja ! o ja !

DEEZE deedt u zeegepraalen

In Chams woed en trots geslagt.

4.
Dapp're Juda ! op ! op ! om deze Dozt 'contmoeten :
Hier is de Leuwentwelp / de Dreugd' en Bredebron / de
Eer van 's Konings Hof.

Leg uw erf regt voor zyn voeten.

Ga zyn poorten in met lof.

Uw gloor zal doch beslophen /

Du Deeze Hemel held /

De kreamde koninkryken /

Alleen de wetten steldt.

Werp u met eerbied voor hem neer /

Roem zyn hoogheid / magt en eer /

Gy verkrpgt in deezen Heer

Het kroon-regt weer.

Heerscht Juda / als wel eer ? ://:

Als wel eer ? ://:

o Ja ! o ja ! o ja !

Laat dog d'oude tugschool wyken

Dooz Jehovahs reine leet.

5.
Davids Stamhuys ! hoe zo bedeeft ? hoe dus verschoben ?
Wat steent ? wat sugt ? wat dubt ? wat weent gy hy
het pugn van Davids aardse huys ?

Gryp nu moed / zie op naa boven !

Zie ! daar ryft van onder 't gruis

Het

Het Kyns-paleis; van ond'ren
 Ontwikbaar vast gelegd;
 Ei zie! hoe juist en net bedagt!
 Mond're Wysheid / kost'le pragt!
 Cieraad / kunst / beleidt en magt
 By een gebragt!

Daar halt des Satans kragt! ://:
 Satans kragt? ://:

o Ja! o ja! o ja!

Dit gebaart' / het woedend' dond'ren /
 Het blijembuurt / belagt.

6.

(te/

Sie de Cer-Troon! Hoe toond dat Pronkstuk op gerig-
 En op gerechtigheid! dat konstig Wonderwerk rust in het
 Gode bloedt!

Brandt / ja blaakt / by dit gezichte /
 In een volle liefde-gloedt!

Dit Werk / zo onwaardeerlyk /
 Steundt op het Dree-verbondt /

Daar alles zo begeer'lyk /

Dooz af gedoodtverft stondt.

In dit Paleis / op deeze Throon /

Treed Jehova / Davids Zoon ;

Daar ontfangt Hy staf en kzoon /

Tot arbeids loon.

Nu steigt de vreugd in top? ://:

Vreugd in top? ://:

o Ja! o ja! o ja!

Sie! hoe schoon! hoe groots! hoe heerlyk
 Komt dat konstyk Praalstuk op!

7

Priesteren heir! staak nu uw werk! tree van den drempel;
 Stap van Moria af: de PRIESTER draagt het
 bloedt om hoog in 't Heiligdom.

Op! verlaat die steede tempel;

Zie nooit na die herk-glans om.

Het Zoenbloedt is vergooten;

Daar geldt geen Handtschrift meer;

Den Hemel is ontstooten;

f.

De

De Scheidtsmuur legt ter neer.
 Volk'ren op ! ga uit ! tree door !
 Volg dien Dozt / Hy gaat u voor /
 Op ! de Geest wyft u het spoor /
 Na 't Hooge Choor.

Hoe ! wykt de Tempel-pragt ? ://:
 Tempel-pragt ? ://:

o Ja ! o ja ! o ja !

ELK van 's Konings Throongenooten /
 Pronkt in heil'ge Priester dzagt.

8.

* Ach ! wat is dit ? d'Harde sinkt weg ! daar wykt den
 Hemel !

De Zon verliest zyn glans ! het schitt'rend Sterdak valt
 gelyk een boek in een' !

Waar blyft daar het groots gewemel

Dat zo statelyk verscheen !

Ik hoor nog dat het zingen /

Met heilig spel vermengt /

Des Heeren gunstelingen

In hoop ten hemel bzengt.

Nog zie ik hoe het volk zig buigt /

Wyl elk van 's Heeren gunst getuigt /

Wit hem kragt ten leeven zuigt /

En droolyk juigt !

Nog riek ik d'Offer geur ! ://:

Offer geur ! ://:

Wi my ! ik schrik ! Velaas !

Draagt Godt die veranderingen !

Harde beef ! scheur Hemel ! scheur !

* Een priester als verrukt door schrik en verbaastheyt.

J E S U S.

VERHEERLYKT als KONING,

En

Uitgeroepen onder alle de Volkeren
der Aarde.

Op Volkeren / op !

Zie daar uw Heil-voest naderen /

Nu komt hij u vergaderen

Op Zions top !

Loof Jehovah !

(De eer van all' de Vaderen)

Halelu-jah ! ://:

Maak op verblinde Heid'nen ! kom / voeg uw herten
't zaam /

Buig u voor dezen Koning neer / en roem zijn heide-naam.

Kom / geef die groote Majesteit /

Nu eer en heerlijkheid.

2.

Zie daar uw Heer.

Die eens voor u gestorven is :

Het hell / dat doe verwoorven is /

Dloeidt tot u neer.

Verzaak uw wil /

(Die vreesch'lik en verdoorven is)

En houd u stil. ://:

Uw dencht of wysheit is dog niet ; hy toont een and'ren
weg.

Sta nu van al die dwaasheit af / kom maak geen over leg /

F 2

Op 1

Op! volg dit spoor / en keer uw oog
Maar ned'ig naar om hoog?

3.

Schrik niet voor hem /
Hy komt u niet beledigen:
Laat u niet Godt bezedigen /
Keer voor zyn stem:
Kom kus dien Zoon /
Zyn bloedt zal u verdedigen
Dooz Daders Throon. ://:
Berhef! berhef de Dree-banier! nu blyf 'er niemant
staan ?
De koning reikt de Scepter toe / sta op / en raak ze aan /
Ontsluit uw hert / en breek uw zyn /
En laat dien Heil-voest in.

4.

Op Heidenen al /
Nu Jesus bloedt vergaoten is /
Geen Natie uitgeslooten is
Mit Zions wal:
Het boos gebroed /
Dat tot deez' tyd verstoeten is /
Dalt hem te voet. ://:
Haar schat was uw verderf / daar na was uw geluk haar
nood /
Nu is haar wederbrenging u een leven uit de dood.
Loof Godt / die u te zaamen voegt /
En eeuwig vergenoegt.

5.

Zuig / deze Rots
En zyn cieraad / en heerlykheid /
Zy toondt haar onwaardeerlykheid /
Als hy u tzots /
Door liefde dempt /
En stroomen van begeerlykheid /
Door wellust dempt. ://:
Loof Godt in zyn betaam'lykheid / meng hert en stem in
een /
En zend uw 's Dozsten lofgezang door lugt en wolken
heen /

Wey / Koningen / uw staf en kroon /
 Al juichend voor zyn thoon.

6.

Jehovah's gunst

Is over ons vol mogentheid /
 En magtig in meedogentheid.

Als kragt en kunst /

Zyn dierbaar zaad /

Dat heerlijk meergeboogen leidt /

Geheel verlaat; ://:

Dan staat hy op/en strekt zyn arm tot Zioms welstandt uit

Dan breekt zyn kragt door alles heen / daar deeldt hy haard
 den huidt.

Zoo schaft hy zyn geliefde kroost /

Verlossing / heil en troost.

7.

Jehovah komt /

Hy zal op Zion regenen /

En haar met voorspoed zegenen :

De hel verftomt /

Haar kragt verdooyndt /

Hoe kan ons kwaad bejegenen /

Als Godt verschyndt; ://:

Hy legerd zig rondom ons heen / hy noemt de poorten heil /

Hy is ons schat / ons goudt / ons goedt / de blydschap duldt
 geen peil :

Kom Heidenen / die heerlijkheid /

Was lang voor ons bereidt.

8.

Belpdt en prys /

(Die dit geluk deelachtig is)

Dat onze Doest almachtig is /

En eeuwig wys ;

Roep overluidt /

Dat zyn gerigt waarachtig is /

Eeuw in eeuw uit. ://:

Zie daar den Koning in zyn pragt / en gloor / en heerlijk-
 heidt /

✠ 3

Der

86. FREDERIK van HOUTENS

Derzel zyn brave statiehoets / en volg die Majesteit /
Die zyn beloften waarheid maakt /
En al de droefheid slaakt.

9.

Wil Hemels Hof /
Uw' herten t'zaamen strengelen /
En uwe stemmen mengelen /
Tot 's Konings lof ;
Het talloos Choor
Van onvermoeide Engelen /
Sing ons lang voer : ://:
Het komt dien grooten Cer-prins toe / hem past het maar
alleen /
Zyn luisterpke glorie straalt dooz heel zyn Zion heen ;
Hy voert zyn Bruidt in zegenpaal /
Haar 't eeuwig Abondmaal.

HALELU-JAH AMEN.

*Die geloofst en zal niet haasten, de Amen, de ge-
zuige, die getrouw is, en niet liegen kan, heeft
het gezegt. Kom, Heere Jesus; Ja, kom
haastelyk. AMEN.*

ZIONS HALLELUJAH,

Ofte

Der vrygekogten des Heeren gejuich.

^{1.}
Zing nu / op! roem nu / met blytschap den Heere;
Nieuwe gesangen / zyn' grootheid ter eere.
Luch bewoonders der aarde dien Koning /
Die nu in Zion zyn Throon heeft en woning.
Amen / Hallelujah! Hallelujah! Amen /

^{2.}

Op de zaad Jacobs / kom! voeg u te zaamen;

Zing

Zing nu Jehovah / kom! loof zynen Naame:
 Boodschapt van oeg / tot dag / allen geslagten
 's Konings genade / en breede-gedagten.

://: ://:

3.

Spreek van deez' vrjheid/berkondig den zeegen.
 Boodschap het heil door Jehovah verkreegen;
 Du Dozst Messias zyn Erfgh herstelt heeft.
 En door zyn krygs-arm den vyand gebeldt heeft.

://: ://:

4.

Boodschap den Heiden Gods heerlyke deugden/
 Die in de schaduw / de Dad'ren verheugden;
 Maar nu in Christus haar heil ryke luister
 Rondom vertoonen in 't akellig'duister.

://: ://:

5.

Roem onder alle de volk'ren Gods' mond'ren:
 Hoe hy het aardryk op water van ond'ren
 Opgebout heeft / en ontwikkbaar van boben
 Konst-ryk verciert / om syn deugden te looben.

://: ://:

6.

Boodschapt / dat Godt het Weel Al op zyn spreken
 Doort vjengt. Geen sterkte zyn Raadt-flot zal breken.
 Alles hangt af van zyn werk; en moet buigen /
 Om van zyn kragt en gezag te getuigen.

://: ://:

Z I O N S

GEESTELYK VERVAL

Met medelyden beschouwt en beklagt.

*Kan Gezongen worden 2 versen voor een
als Psalm XVII.*

Wat zwaare slag! waar wil dit heen;
Op! op! die u verstaat op tzeuren;
Op herten (niet de kleed ren) scheuren;
Gode roept tot rouw-klagt en geweën.

Dang aan / haar voort / barst uit in klagten:
Ontsluit uw bange ziel / en stop
De traan-bzon niet! ontlast uw krop;
Wie weet / het mogt uw smert verzagten.

Hoe! kan een silte traanen-bloed
De oorzaak van myn leedt vermind'ren?
Kan die het glinst'rent wraak-swaart hind'ren/
En lesschen 's Hemels Toorne - gloedt?

Ik zie de gramschap heftig blaaken /
Een storm een draal-windt trest het huis /
o God! wat wil dit fel gedruis?
Het muurwerk scheurt! de bindsels kraaken!

De hemt'ren zyn met smook bezet!
Het hell'krydal / welk 't ligt van boven
Ter kerk ruim inbragt / is bestooven!
Dus wordt (helaas!) het ligt belet!

Dan binnen heerscht een heic van boosheidt /
Een talloos grouw'len tal / de twiift /

Ge

Gebeestheid / hoogmoet / snoode list /
Verharding / waan / en zoegeloosheid.

7.

Wie is'er / die dit stuk bevest ?
Elk durft zig na de Christus noemen /
En in zyn hell-en rijk-staf roemen /
Wyl elk zig tegen hem verhest.

8.

Durft iemand 's Heeren strengheit wzaaken ?
Ik niet ! zyn Raadt en wys beleid
Is Majesteit en Heerlykheid ;
Maar ach ! wie durft zyn klagen staaken ?

9.

Elk zoek / die wil / na vzeugdt en troost /
Ik vind' vermaak in bittere dingen /
In traanen ! zuchten ! handen wringen !
Kom ! help my schreijen / 's Hemels kroost.

10.

Ik stel myn vzeugdt in Godd'lyk treuren /
Niet in geschrei uit ongeduldt /
Of zelfs min / zulks verstaard de schuldt /
Maar in Gods weegen goet te steuren.

11.

Doch zo / dat Zions roe en kruis
Het hert ook treffen : help dan kermen /
Tot roem van God / en diep ontfermen /
En medelyden met haar gruis.

12.

Elk eerlyk bozger heef het herte /
Op ! op ! beschouw het Helligdom
Eens dooz en dooz / en dan rondtom ;
Daar is een smert als deeze smerte ?

13.

Hy heeft gedacht'nis / naam / noch erf
In Salems wal ; die zich van traanen /
Of bange zugtingen kan spaanen ;
Wen hy gezigt heeft van 't verderf.

14.

Zou 's Konings Erf rijk hem niet raaken ?

f 5

Wien's

Wiens Heerlykheid zyn erffenis /
 Wiens Ondergang zyn onheil is ?
 Neen! niemand mag dat zelfs verzaaken.

15.

Helaas! wie wist / wie weet / wieteld
 De rampen van Jehovahs Tempel ?
 Dien woedt de moedt niet aan den drempel
 Dan houde schrik ter neer gebeld ?

ZIELS-UYTGALMING.

STEMME: Psalm 9. *Heer ik wil, enz.*

1.

Ach! dat ik hoor u leeven mogt!
 Ach! dat ik u in waarheid zocht /
 Met eerbiedt in uw opperwooning;
 Grootmagtig Dozt en heilryk Koning.

2.

Ach! dat my uw genade-kragt
 Verbrpfelt hoor uw' Eer-throon bragt /
 Doe my / met uw' Gerechtigheden /
 En Heil bekleedt / uw' weg betreedén.

3.

Bespreng my met uw' dierbaar bloedt /
 Ontsteek in my uw' liefde-gloedt ;
 Geley my door uw' Geest naar boven
 Zo zal ik u met blydtschap looben.

4.

Ombang my met dat bzeugdtrpk licht
 Van u hoogwaardig aangezicht /
 Om u / o Heil-Dozt met vertrouwen
 In uwe schoonheid aan te schouwen;

5.

Verciert myn geest met heiligheldt /
 Met ootmoet / wysheit en beleidt ;
 Bedwing myn tong en and're leden!

En

En heiligt myn genegtheden.

6.

Heersch heilig Heir-Dozst ober my /
 En maak my dooz uw krygs-arm vry
 Dan eigen wil en aardtsche lusten /
 Die door haar kracht myn ziel ontruffen.

7.

Verborm my / zuib're liefde Zon;
 Leef in my / reine liefde bron;
 Maak my barmhertig en zachtmoedig /
 In liefde en breede overbloedig.

8.

Geen Dozsten magt / paleis of throon /
 Geen diamanten staf of kroon
 Zy ooit by my zo hoog te achten /
 Dan op uw wenk en gunst te wachten.

9.

Verbreek de wellust / en vergruis
 De geldt-en eersucht dooz uw kruis /
 O Wonder kruis ! des wereldds luister
 Is by uw' glans een aak' lig duister.

10.

Zo kan des Konings gunsteling
 Met blydschap en verwondering
 In hoon en smaad / zich zeeg'ryk roemen /
 En God zijn lust en erf-deel noemen.

11.

O blychtbaar kruis ! gy werkt de dengdt /
 Gepaart met lydzaamheit en vzeugdt ;
 Gy zult het heil-ryk eeuwig leeden /
 Die overwint ten eerkroon geeven /

12.

Hoog wyze God / grootmachtig Heer /
 U zy de wysheit / kracht en eer :
 Wie zoudt van menschen moedt / en kzychten /
 Zo groote wonderen verwachten ;

13.

Ach ! laat geen menschen gunst of haat /
 Geen diepe noodt / of hooge staat /

Gen

Geen weeld' of smaadt / my ooit verleiden /
Of van uw'dienst en liefde scheiden.

14.

Gy roept my tot het woestel perk;
Maar / ach ! myns Dpandts arm is sterk:
Zyn krygslift / en veruolokte vonden
Zyn dooz my nimmer te doozgonden.

15.

Myn vleesch spant met myn vbandt aan /
En derft my moedig tegenstaan /
Ik word' / of dooz geweld verobert /
Of tegen dank / veel maal berobert.

16.

Gy kent / o Koning ! myn gebaar;
Weest gy myn arm en beukelaar /
Myn zwaart en zon / om by uw' straalen /
En dooz uw' kzacht te zeegenpzaalen.

17.

Dek gy myn hoost / bescherin myn borst /
Schoei gy myn voet / lesch gy myn doost /
Gozdt gy myn lend'nen / heel myn'wonden /
Zo wordt myn Dpandts hoop verflonden.

18.

Maak my kloekmoedig op myn post /
Tot dat ik eens word' afgelost :
Verdryf de slaap zucht / doe my blaaken
In crust / en in gebeden waaken.

19.

Bernieuw / dewyl' ik op u wacht /
De liefde helden moedt en kracht /
Zo zal ik door de Hemel-kzingen /
Dan al het aardsehe / heenen dzingen /

20.

Om d'onbertwelkb're Heerlykheid /
Dooz's weerelds grondvest reedts bereidt /
En die g'eerlang uw volk zult schenken /
Maet vzeugd en eerbiedt t'overdenken.

21.

Dat overwigt van deugt en vzeugt /

Uw erf-volk in den geest verheugt;
Schoon in den Hemel op geslooten /
En in de boozsmaak maar genooten.

22.

Die boozsmaak / boert myn hert en oog /
Met gulle blyd'schap / naar om hoog /
Om in geloove aan te schouwen
De p'acht van 's Konings p'aal-gebouwen.

23.

Daar alles p'aaft met heilig licht /
Van 's Heeren glans-ryk aangezicht;
Daar Dozt Messias zyne goed'ren /
Verzadigt met volmaakte goed'ren.

24.

Geef Heil-bozft / dat ik daar verkeer /
En u met blyd'schap dien'en eer.
Ach! laat ik met de hemel schaaren
Myn heil-en lof gezangen paaren.

25.

Ach! laat ik als een vreempeling /
Niet vast gehegt aan eenig ding /
Met vast en effenbaare schreeden /
Het heilig breedte-padt betreeden.

Z I E L E - Z U G T

Tot den

H E E R E J E S U S ,

Om zyne innigste Gemeenschap.

I.

Kom / o Dorst! en Heilandt / kom /
Doer my in uw heiligdom /
Toon my utoe liefde stralen /
Die vol luister nederdaalen

Dan

Dan uw' heerlijk aangezicht ;
En verbul my met dat licht.

2.

Hoog-bemide Zuidegom /
Overschone Koning / kom /
En genees myn hogen herte /
Neergevelt door liefde smerte /
Neem het / druk het aan u borst ;
Lesh / en stil d'onleschb're doest.

3.

Glans-ryk licht / geduchte zon /
Heil-rots / myne levens-bron /
Laat uw' sproemen neederblieten /
Om myn herte vol te gieten
Met het al herborment heil
Boven de gewoone peil.

4.

Daar gy in ikt erfdeel roemt /
En u haar ontfermer noemt ;
Ga niet weg / ei ! wijk niet verder /
Sterk my medelydent herder.
Doer my onder d'appelboom
Dan een volle breeede-stroom

5.

Laat uw' schaduw / zwaare rots /
Op / (des Vands heil ten trots)
Door dien heeten gloedt beschermen ;
Werp maar / naar uw' groot ontfermen /
Al myn schulden weg. Ik zing
U steeds met verwondering !

PLIGT eens CHRISTENS onder de
TUGT-ROEDE GODS.

*Kan Gezongen worden als de 4 eerste
regels van Psalm 97.*

1.
Wat klaagt de mensch die leeft?
En dien de Heere heeft
Dan tyd tot tyd gezeegent /
En in zyn gunst bejegent?

2.
Hy treure / dat zyn ziel
In zond' en slaapzucht viel;
Hy val boetvaardig neder /
En keer ootmoedig weder.

3.
In Christus dierbaar bloed.
Hy roept / zoekt Hier uw goed!
By my is heil en zegen /
Verlaat uw snoode weegen.

4.
Zoek nooit op aardt uw rust /
Zoet nooit uw graage lust /
Met dingen die wat schynen /
En aanstonds weer verdwynen.

5.
Betreedt het heilig padt /
En ster-dog op de Stadt /
Die ik Jehovah Heere /
Geboutot hebt my ter eere.

6.
Om daar myn heerlykheit /
Myn magt en groot beleit /
Ja alle die daar wonen /

Doog.

Dooz eeuwig te vertoonen.

7.

Draag maar uw ongemak
 Geduldig / perst het pak
 U nu en dan tot klachten /
 Leer op den Heer te wachten.

8.

Handlot en roem Gods weg
 Met eerbiedt overleg
 Des Heeren groote daaden /
 En overzoete paaden.

9.

Erken Jehovahs recht;
 En draag u als een knecht;
 Zyn weg is hoog en heilig /
 En dooz zyn erfvolk veilig.

10

Trefst u de Tugt roe nu
 Buig en vernedert u /
 Hy zal u weer geneezen
 Als het zyn tyd zal weezen.

11.

De Heere slaat en heelt /
 Hy tuchtigt en hy streelt:
 Neem toeblycht tot zyn' blecken /
 Zyn kracht zal u versterken.

12:

Zoek breede in het licht
 Dan 's Heeren aangezicht;
 Hy kan uw heyl beschikken /
 Ja lyp en ziel verkwikken.

13.

Wilt naar de heil-fontein /
 Zo wordt uw ziele rein /
 Van zond' en aardsgezinhelt /
 Van hovaardy en blintheit.

14.

Tree binnen / en doozzoek
 Uw ziel van hoek tot hoek;

Zie / of uw hert opregt is /
En aan Godt vast gehegt is

15.

Zaag naar bezoesde deugt /
Haar vast' en reine vzeugt.
Verkeer steeds in den Hemel /
Zelfs onder 't aardtsch gewemel.

16.

Streef na de heilighheit /
Met ernst en kloek befeit :
Zyt nedzig en zachtmoedig /
Bescheiden / trouw en goedig.

17.

Blyf dapper op uw post /
Tot gy wordt afgelost ;
Wacht sporszaam op den morgen /
Uw Godt zal vooz u zorgen.

18.

Sta dag en nacht gereedt /
Gewapent en gekleedt :
Blyt nigtren / schoei uw' voeten !
Om uwen Godt t'ontmoeten.

19.

Zo draagt des Heeren tucht /
Een overschonen vzych /
Mit Christus recht gesprooren /
En met zyn Geest begooten.

20.

Zo geeft de Lust-roe staf /
Tot dankbaarheid en lof /
Zo ziet Godts Volk den zegen /
In 's Heeren strenge weegen.

ZIELS-ZUCHTINGEN,

Van een

CHRISTEN,

In bezoeken zynde.

1.
E! beur myn herte op /
 En doe my voor u leven;
 Laat ik naar Zions top
 Met arends vleug'len zweeven;
 Om daar uw majesteit
 En schoonheid aan te schouwen /
 En op uw heerlijkheit
 En sterke te vertrouwen;
 Doe my kloekmoedig bouwen /
 Op u getrouw belepde.

2.
 Bestraal my met uw licht;
 Bestier myn hert en daaden;
 Uw gunst-ryk aangezicht
 Geleidt my in uw' paaden.
 Doe my / uw' naam ter eer' /
 Het jok langmoedig draagen
 Goedt-gunstig Leeraar leer
 My door uw liefde-slagen /
 En kom my onderschraagen
 Groot en bymachtig Heer.

3.
 Verguis myn trotze hert;
 Verbreek het wederstreven.
 Geef kracht / om in myn smert
 U achter aan te kleeven.
 Ei! laat ik dag en nacht

Dag

Daar uwe sterkte vzaagen.
 Maak my gedwee en zacht;
 En heilig uwe plaagen;
 Dorn my naat uw behaagen /
 Tot luister van uw magt.

Zendt hulpe van om hoog /
 Hoog wys en sterk beschermcr.
 Zed op my herten sog
 Getrouwe en groot ontfermer.
 Ach! maak my weer gezondt /
 Doe myn geneezing ryzen /
 Op dat in my hert en monde
 U dankbaarcheydt betuyzen /
 En met uw erf'noek pryzen
 Uw eeuw'ig heil verbondt /

5.
 Of zal tot aan myn graf
 Uw tugt roe op my rusten?
 Breek maar de zondt af /
 En doot myn aard'sche lusten:
 Verlaat my minnermeer:
 Wph ik steeds van uw yde /
 Geef / dat ik my bekeer';
 Sterk my tot allen tyde /
 Op dat ik my verbl'pde
 In u / myn heyl / en eer'.

6.
 Zoud' ik niet laat en vzoeg
 U eer' en grootheidt geeven?
 O Ja! ik heb genoeg
 Van u; gy schenkt het leeven
 In uw beminden Zoon.
 Daar gy my kondt verdoemen /
 Mag ik in kroon en throon /
 Met vzeugd' en eerbiedt roemen /
 En u myn Vader noemen /
 Myn schildt / en groote loon.

7.

Fort! dat ik myn gemak
 Zo groot / en hoog waardeerde;
 Dat ik u tegenspreek /
 Zo haast ik het begeerde
 Niet zag / maar tegenspoedt.
 O Godt! uw gunst / uw zegen /
 Uw onwaardebaar goetd /
 Uw heyl maakt my verlegen /
 Wanneer gy my daar tegen
 Vertoont myn zonden-bloedt.

8.

Laat ik / met diep-ontzag /
 Uw oppermagt beseffen /
 En need'rig dag by dag
 Uw regt en gunst verheffen;
 Zo zal van vzeugde stof
 Uw tuchtroe overvloeijen;
 Zoo zal ik in uw hof
 Gelyk een Cedar groeijen /
 En als een Palmboom bloeijen
 Uw wyze handt tot lof.

9.

Besciegel myn verstandt;
 Zing myn geneegentheden.
 Beledt my met uw handt /
 Benedigt myne treden.
 Ach! laat ik in myn pligt
 Gerouw naar rust verlangen /
 Om 't eenwig overwigt
 Van heerlijkheit t'ontfangen /
 En u met zegen-zangen
 Te pryzen in het ligt.

ZIELS-ZUGTINGEN.

Was dat myn bezigheid / den Heere groot te maken;
 Was dat myn hoogste vzeugt / my zelve te verzaaken;
 Was

Géestelyke Gezangen en Gedichten. 101.

Was dat myn hoogste lust / myn lust te houden stil;
Was dat myn heyl en eec / te rusten in Gods wil:
Dan zoudt geen smert of smaadt / hoe groot ook / my
beswaaren;
Dan vondt myn ziele rust in bulderende baaren;
Dan stondt myn vzeugdt / en roem gegronddeest op
een rots /
Dan zoud' ik d'eerkronee door myn Bondt-gods kragt
behaalen /
En met hem / tot zyn roem / door eeuwig zeegepraalen.

K L A G T E,

Over de Krygslifen en het geweld van den

Z A T A N,

En de

INWOONENDE ZONDE;

Vermengt met Geloove en bereidwilligheyt;
om den srydt naar de wetten van het srydt-
perk, in des Heeren kragt tot den
einde toe te sryden.

STEM: Psalm 103.

Ach! ik elendig mensch! wie helpt my sryden?
Wie zal my nog van dit geweld bevryden?
Mijn Dofst! helpt gy my met / myn geest b'zocht.
Een vzeesph' heit heeft my omringt; de magten
Der danstrens vernieuwen haare kragten.
Ik wankel zo dik heit niet van my wph't.

Ik dank u Heilandt / dat g' uit mededoogen /
En vzege gunt / op my uw hert en oogen

102 FREDERIK VAN HOUTBENS

Bedeestigt hebt / myn' ind' z'n een' holk' / en
 Dan vloek' en doorn' getrokken / en verheben
 Tot heerlykheit; om' wrede / schep' / en beroven
 Te erven onder het geheilige volk.

Ik stem ook op uw' wout; ik wagt' de goet' deel
 Dooz my / en dooz myn' hoogbeminde hooft ren /
 Bereidt / en vanden wy' er wel' behoort;
 Maar ach! de schrik en breeze my' omvangen /
 En stemmeit myn' gezig' / en lof-gezangen
 Ik zagt' / ik hoo' / met angst en druk bezwaart.

4.
 Ik durf iko wech / o Vrij-vorst / niet opkemen;
 Ik wech'ch' en tragt' my' aan uw' te gewennen /
 En u te dienen met myn' ganse hert'
 Ik heb' uw' liefd' en sterkte ondervonden;
 Ik haat / om' u / en dooz u' alle zonden;
 U afzyn' baart myn' ziele smart op smart:

5.
 Ontzughtbaarheid en dozheid my' ontrusten;
 De lijf en kragt van errop' dieb' ee' lusten
 Ontroeren myn' gemoet / schoon dooz uw' kragt
 Gestuit / en dikwils op de vlugt geslaagen;
 Ik zoek my' heilig dooz uw' oog te draagen;
 En in myn' zwakhaid' wordt uw' kragt volbzagt.

6.
 Ik zie nogtans een heit van twyffeligen /
 Met groot geweld / myn' arme ziel bespringen.
 Beroep ik my' op uw' genade wech /
 Zo weeten het een tydtgeloof te noemen /
 En haat' beleid' zeer listig te verbloemen /
 Zoo wordt myn' vband' my' blysc' te sterken.

7.
 Niet geetne zond' ik tot uw' oneer' liegen /
 Of my' dooz schyn' / en trotze waan bedriegen /
 En schijpzeuk' lyden als myn' kerstgic' komt.
 Hoe vreesigh' zoudt' het zyn' op Godt te wachten /
 En op het' eind' in wanhoop te verknagten /
 Daar sta ik dan bedeeft / en val' verstant.

8.

Ik weet byna geen enig woord te fpreken /
 Zie ik myn zonden / smetten / en gebeden /
 En 't geen ik nauwelijks iemandt zeggen mag /
 Dan u alleen / dien ik myn' noodt durf klaagen /
 Zoo wordt myn' geest verbyzelt en verlaagen /
 En neemt tot u den toeblyt met ontzag.

9.

Ik roep : ik geef myn staat in uwre handen.
 Gy weet / of gy my uyt de duist're banden
 Dan 's Satans Heerschappye hebt ontslaakt /
 Zyt gy niet zelf eerst tot my ingekomen /
 Hebt gy my in uw huis niet op opgenomen /
 Eu tot een erfgenaam des Heils gemaakt ?

10.

Hebt gy my niet / waameer ik was verleegen /
 En overstelpt / door zoo veel naare weegen /
 Als herder / en beschermer heen geleidt ?
 Deedt gy my niet uw liefd' en goetheit smaaken ?
 O God ! ik durf uw' heil-werk niet verzaaken /
 Uit vreeze voor uw' hooge Majesteit.

11.

Zoud' ik het tyd-geloof zo hoog verheffen ?
 O neen ! uw heilig wraak-swaard mogt my treffen.
 Het geen ik hebb' wordt nog te hoog geacht /
 Daar dat ik het iet anders toe zoud' schryven ;
 Ik zoud' daar door myn' treuze vbandt styven.
 Hy wint genoeg / maakt hy uw werk verdayt.

12.

Hy toont / hoe zeer hy zig vermomt in boosheit ;
 Hy werkt door twyffelingen moedeloosheit ;
 Door moedeloosheit werkt hy ongelooft ;
 Door ongelooft / verzum in Godsdiens plichten ;
 Op dat verzum scherpt hy op nieuws zyn schichten /
 En waagt uit vreeze tydt een vette roof.

13.

Kan hy uw volk niet uit uw' handen rukken /
 En moet hy dikwils door uw' krygsarm bukken ?
 Hy valt wraakgierig / daar zy wraak zyn / aan.

4

4

Hij maakt / dat zy vertzaagt / oytzien te stryden:
 Hij duldt niet / dat zy zig in u verblyden /
 En in uw' kragt kloekmoedig heenen gaan.

14.

Kan hij uw volk dooz zonden niet besmetten /
 Hij zal dooz kryslift / en geweldt beletten
 Dat zy de pligten / en het goede werk
 Niet in geloof / dooz Christus geest / betragten /
 En op den nibloedt van zyn stercke wagten;
 Grootmoedig in het geest spk woestelperk.

15.

Het was my goet / in zwaare duisternissen /
 Als ik de straalen van uw licht moet missen /
 Dat ik tot u / myn licht / en stercke liep;
 Om u myn noodt / verleegeu dooz te draagen /
 En uwen mond verbiedig raat te draagen.
 Wy hoorde / als ik weer loos / tot u riep.

16.

Hoe heilzaam heb' ik dezen weg gebonden?
 Hoe dikwils heb' ik my op nieuw verbonden
 Aan u / in 't midden van het bors geweldt
 Van twyfeling' / en vrees? waar quam genade
 In Jesus bloedt weer op een nieuw te stade;
 Eit op dien grondt / wierdt ik / naar wensch herstelt.

17.

Maar ach! myn byandt durft ook deeze kusten
 Dooz ewelmoedt / en snoodt beleidt ontruffen.
 Gy weet / o Heilandt! wat een werk het is /
 Dien byandt dooz geloone af te dzyven /
 En op zyn' post / vol helde moet te blyven /
 In weertwil van den Doest der duisternis.

18.

In deezen strydt mag ik my niet ontgozden;
 Nog op myn' post traag of vermetel worden.
 De byandt waakt / en poert zig dag en nacht.
 Wordt hier zyn' raadtslag en geweldt gebrooken /
 Hy komt my aan een' and're kant bestooken /
 En loont op nieuw zyn oude list en kragt.

19.

19.

Wintd' hy mij tegen wanhoop op myn goede /
 Hy tragt myn ernst te stemmen in het goede ;
 En eer ik toe zie vind' ik my misleidt.
 Hij tragt het vuil der zonde te bedekken /
 En wendt myn oog van myn' verboz'ne-blekken.
 Waar ik my heer' ik zie een net gespreidt.

20.

De Dpandt weet zig wonder te herbozmen.
 Hy komt myn ziel met groot geweld bestozmen /
 En brenzt een heit van grow'len op de been.
 Hy tragt verwoedt / dooz dwang my te verhoeren /
 Of dooz verbaantheid / angst / en schrik t'ontroeren /
 En noodzaakht my tot rouwklagt en geweën.

21.

Wil ik naar uw myn sterke rotssteen vlieden ;
 Of hem het hooft in uwe sterke bieden ;
 Myn dpandt wordt te wzedet / en verwoedt.
 Hy blaast verwoesting om myn ziel te quellen /
 En dooz het allesnoodste my t'ontstellen.
 O zwaare last voor het vernieuwt gemoedt !

22.

Hy kan myn' hoop en hzon my niet ontrukken ;
 Maar met verzoekingén kan hy my ontrukken.
 Hy stemt myn' ernst en sluit my in myn werk.
 Verheft myn hert zig in uw' heit'ge weegen /
 Hy loopt my aanslonts met verwoedheit tegen /
 En drigt my by na uit het woestelpeck.

23.

Zoo niet uw arm my kragtig ondersteunde /
 En ik op uwe siefs' en sterke lantide /
 Myn geest beswech in deze zwaare strydt ;
 Waar uwe handt my tydig hulp berekhte /
 En uw' genaa myn angstig hert verquikte /
 Hoe dikwils heeft uw' kragt-arm my bezydt ?

24.

De dpandt mag uw volk aan alle kanten
 Bezetten / en vol moedt / my standdaart planten ;
 Tot op de grenzen van zyn rijkgebiedt /

B 5

De

De broetheit mag haar dzeegen t' overstelpen /
 Staat op maar op / o Heldt om haar te helpen /
 Het woedend' heit met schaa / en schande vliedt.

25.

Op leyde uw erfdeel in uw' binwenzaalen ;
 Om haar vermoelden geest vol op t' onthaalen.
 Gy voert haar in het wipghuis om den wip
 Van heil'ge hemel dzeugd aan haar te schenken ;
 En uit de wellust-bzon haar ziel te dzenken ;
 Om tot den fryde op nieuw bequaam te zyn.

26.

Gelukkig is hy / die met die gedagten
 Zig wapent / dat hem blydschap / moed en kragten
 Gegeeven zyn ; om hoorz zyn' Opperheer
 Heldhattig / juichend' / en getrouw te slyden /
 En voor zyn' naam des vpands doorne lyden /
 Derheugt / en dankbaar hoorz die groote eer'.

27.

Ik weet / dat ik de kroon niet zal behaalen ;
 Nog als een overwinnaar zeegepraalen /
 Dooz dat de wet van t' frydmerk is volhaan.
 Ach ! wapen my van 't. hooft af / tot de voeten ;
 Om in uw' kragt zyn' vjandt te ontmoeten /
 En op het einde op zyn nek te staan.

28.

Ach ! moegt ik dit altyd in kragt erkennen /
 En my gelonbig tot dien slydte gewennen !
 Verzeekert van uw' hulp / en van de kroon ;
 Dan zou de slydte my niet zo haast verdzieten ;
 Hier zou ik al het noodige genieten /
 En namaals met u zitten op den thron.

29.

Ik wil met u dooz 's vpands' leger dzingen.
 En over muur / en befting werken fpringen.
 Dzeez' ik / of deinz' ik geef my nieuwe kragt ;
 Word' ik gewont / genees my ; val ik neder /
 Dooz flaanwt' / of overmagt / herstel my weder /
 Zo mozt de fryt nóg eens naar wensly volbragt.

De

Bertwaardig my / dat ik voor u mag leeven /
 En in gelaob' / en liefde aan u kleeven /
 Dierciert met hotmoet / en gehoorzaamheid ;
 Bezet ; om u myn Erf heer te behaagen /
 En buitzaam onder uw beleid en slagen ;
 Zo wozd' ik hier tot heerlijkheid bereit.

A M E N . ja A M E N .

Z I E L - Z U G T ,

Passende in het herre , en in den mond
 van elk opregt

L E E R A A R .

Over zyne dorheit , en onvrugtbaarheit.

STEM: *Psalm 42.*

Lat ik heilig hoop u leeven /
 Ginst'gh / en vrymagtig Heer.
 Laat ik voor uw' hoogheit beeven ;
 En uw' heerlijkheit / en eerd' /
 En het eeuw'g heil Verbondt /
 Op het dierbaar' Moede gegronde /
 En uw' hoog gezag / en wetten.
 Dooz uw' Erf-volk mit trampetren.
 Socht my met beleid en kragtten ;
 Met geduldt / en helder-moedt.
 Stier myn woorden en gedagten ;
 Om het duur verwozen goet
 In een rein en heilig vat /
 Als een kostelyke schat /

Daar

Naar uw wooydt en welbehaagen /
 Door uw dierbaar volk te dyaagen.

3.
 Schenk / o Dozt ! uw' heyl geschenken /
 Naar uw' rykdom / aan uw' kneegt.
 Maak myn vaardig op u wenken /
 Om eenboudig / en opregt
 Aan het heilig werk te gaan.
 Maak myn' tong' en lippen aan /
 Met het Altaar-buuc van booven /
 Om met erbieft u te looven.

4.
 Scher myn hert / myn' mocht / en handel /
 Naar uw wooydt / en dooz uw raad.
 Maak my hemels in myn wandel.
 Laat het heerlyk deugt-gemaat /
 Heilig Godt ! den nieuwen mensch
 Eens beccieren naar myn wensch ;
 Om de kudde vóór te ligen /
 En met wooydt en daad te stigen.

5.
 Laat d'onzuibre eezugt sterben /
 En de hoogmoedt / die uw werk
 Tegen wil en dank bederven ;
 Wordt dat grouwzaam hier te sterk'
 Breek het hert / zoo hart en rots /
 Als de steilst' en sterkste rots ;
 Slegt dooz uw' handt de bergen /
 Die uw' groote hoogheid tergen

Laat de luister-ryke Kraalen
 Dan uw' heiligheid en magt
 In myn herte nederdalen ;
 Houdt gy ober my de wagt.
 Laat uw' hoogheid nagt en dag /
 My omgorden met ontzag.
 Om uw' eer naars te verhoogen /
 En op Ziens heil te oogen.

Zal

7.
 Zal een aardt-worm zig beroemen?
 Onzin stof! en groott'lyk niet!
 Waar in is een mensch te nemen?
 Wat uw dierbaar Volk geniet/
 Hier/ en in het Vaderlandt/
 Is het werk-stuk van uw' handt/
 En uit vrye gunst gegeven/
 Om tot roem van u te leven.

8.
 Schaamte moet uw' knegt bedekken;
 Wie voldoet het groot bestek?
 Wie bezet de snoode vlekken?
 Wie behertigt het gebrek?
 Groot is uw' barmhertigheid/
 En pyss-waardig uw' beleid/
 In uw' knechten te verschoonen/
 En uw' eigen werk te kroonen.

9.
 Laat de ootmoedt my vercierren/
 Als een rein en pragtig kleedt;
 Laat uw Geest myn' handen stieren;
 Maak my tot den slydt gereedt;
 Geef my waap'nen en beleid/
 Gordt my met ootmoedigheid/
 Laat uw' ligt en kragt my leeren.
 Hoog-en klein-moedt af te keeren.

10.
 Maak my zoutw en overbloedig
 In het werk/ en ondermoeit;
 Laat ik smeehen/ en langmoedig
 Wagten/ tot g'het werk besproeit/
 En bestraalt: maar zoe de vugt
 Niet verschynt/ laet dan de zugt/
 Om gewenschte vugt te draagen/
 U/ uit vrye gunst/ behaagen.

11.
 Laat ik my in u verlusten/
 En in uw gedugt besluit/

Met ontzag en eerbied rusten ;

Oryf myn' wil en togten uit.

Op zult doch uw' dierbaar volk

Rukken uit den diepe kolk

Van rampzaligheid en zonden.

Wie heeft u aan my verbonden ?

12.

Moet ik zwakke / zugtend' ploegen

Op een rotz / of aan het strande ?

Breek het heim'lyk ongenoegen /

En bedwing het troos verstand /

Dat zod' haast naar reden vzaagt /

Als uw' weg ons niet behaagt.

Ⓞ! wie kan die snoode bonden

Dan 't arglistig hert' vdozgronden ?

13.

Loetst gy my / of ik uw' wergen /

Hoe uw' handt het met my maakt /

Prizen zal ? ik staa verleezen /

Heil dorst ! voor wien alles naakt /

En ontdekt is / wat ik zal

In dit overzwaar' gebal

Dooz uw' heilig oog getulgen.

Wet ! ik wensch' dooz u te brigen.

14.

Op / myn Koning / zyt het waardig

Ⓞ! Dat weet' ik. Maak my waar

Onderdaanig / en werkvaardig /

Steck myn' armen / en bewaar

Hert en tong' ; uw' goede handt

Houd' die beide in den bandt.

Laat ik my aan u gewennen /

En uw' hoog' gezag erkennen.

15.

Laat ik ond're niet berypden /

Als g' hun' okker-werk bestraalt.

Laat ik my in u verblipden /

Als uw' heil-woordt zegenpdaalt ;

Schoon uw' handt my zo bezoeft /

En

En myn' ernst en trouw bezweet
Zult gy nooit uw zegel drukken /
Op uw werk : ach! doe my bukken.

16.

Regt en heilig syn uw' paden /
Heilig en vrymagtig Heet ;
Rein en heetlyk syn uw' daaden.
Ik geef' uwen naam de eer.
O ! myn Koning / ik beken /
Dat ik gantsch onwaardig ben /
Uw' hoog dierb're te bereiden /
En ter haulost-zaal te leiden.

17.

Maar / o Godt ! dat grouw'lyk twiusten
Doet zig op / en toont syn hragt ;
Of door diepe oorlogs-listen
Word' ik in het net gebragt ;
Ik doozoek en overleg
Onbezonnen uwen weg :
Maar / o Majesteit / uw' luister
Zet my rondom in het duister.

18.

O ! Hoe heil-ryk en hoe veilig
Is het / als men zwijgt en zwijgt /
En uw' wegen pypst als heilig /
Wys en goet ; dan ryst het ligt /
En verbult het wech gemoet ;
Dan zal ramp en tegenspoet
Uwe knegten niet beletten
Munne treden boozt te zetten.

19.

Doer my op / met gzoote schreeden /
Over bergen / hoog en steil ;
Doe my op die hoogte treden /
Zo roem' ik uw' naam en heyl.
Maak my in uw' akkerbouw
Lp'otzaam / need'rig / en getrouw /
Zo zult gy my na dik leeven /
D'Er-kroon / uit genade / geeven.

NE-

112 FREDERIK VAN HOUTENS
NEDERIGE en VREUGDRYKE
VERWONDÈRING,

Over de Inwooninge van den Zoone Gods
in de Aangenoomene Menschheit ;

En

Over de Heil-ryke Verzoeninge en weêrga-
looze Heerlykheid, daar uit voortvloei-
jende voor het uitverkooren Volk.

STEM : Psalm 103.

1.
Gedugte Godt / grootmagtig Heer en Koning /
Wozt gy dooz u / uit vleesch en bloedt / een woning
Daar gy bewoont een ongenaakbaar ligt!
Wozt gy / daar u de Seraphyn met beeven /
En heilig' eerbuedt / roem en eere geeven /
Myn bloedvriendt ! o ontsachelyk gezigt ;

2.
Ontzachelph ; maar vol genade luister !
Jehovah Godt in 't aangenaamste duister !
Godt in het vleesch als in een held're wolk !
Zie daar ! een glans van vrye liefde straalen /
Tot eeuwig heil / op zondaars neederdaalen !
Onreikh're eer' dooz 't uitverhooren volk.

3.
O wond're gunst ! de Heere zelv' myn Broeder ?
O ja ! uw Heer uw Man is / en uw Hoeder ;
Uw teed're Goël is uw sterke Wozg.
Hy heeft hem zelv'ten Offer opgedraagen.
Op dit Kantsoen wordt gy van schuld't ontslaagen.
Dat wigtig Kruusbloed stelt u buiten zozg.

4.
Die handt dzong utwen broeder ; om zyn leeven.
Als wozg / tot lossing van het uw'te geeven.

De

Die liefde tot 'er doodt boldoet uw' schuldt.
Dat bloedt verwerft gerechtigheit en vrede,
Zo wordt uw ziel met heil en heerlykheden
Geheel en al / in eeuwigheit verbult.

5.

Al my ! ik zwigt / ik smelt / wie schoort het herte ?
Baart blydtschap / en verwondering dan smerte !
Zagt ziele / roep die blugge togt weerom
Anbidt Godt in zyn rechtheit en genade /
Berhef zyn roem in heilige cieraaden /
En voer uw' aandacht in het heiligdom.

6

Daar zit uw broeder op den thoon van eere /
Behzoont met majesteit als hooft en Heere /
Wanschouw Godts deugden in zyn aangezigt.
Hoe schit'ren daar des Heeren loff'lykheden !
Hoe straalt die glans op d' uitverhooren leden /
Belukkig' erden van dat heerlyk licht !

7.

Uw Doxst verschynt als Priester voor den Vader.
Hy draagt u op zyn boxst en arm. Kom / nader
Met blydtschap / in geloob'en diep ontzag.
Hy eischt voor u / genade / heil / en eere.
Hy maakt uw reukwerk lieff'lyk by den Heere ;
En spreekt voor u / van vrede / nagt en dag.

8.

Daar is het bloedt / die bron van heil en zegen /
Bestoet tot roem van 's Heeren Naam en weegen.
Daar blinkt Godts liefde ; daar de Heiligheit ;
Daar straalt Regtvaardigheit ; daar prongt de waarheit ?
Daar vult Genade in haar volle klaarheit.
Daar praalt de luister van Godts wys' beleidt ;

9.

Zie daar Gerechtigheit ; om u het leeven .
Als Rechter op uw wettig' eisch te geeven.
Zie daar de Heiligheit ; om u het beelot
Van al die groot' en noot' volprezen deugden
Te schenken / tot verjadiging van vzeugden /
Het beelot daar 't weezen van God's Zoon in speelt.
Zie

¶

Zie

10.
 Zie daar de Welsem op het hooft gegooten /
 En langs den baart al glinst'end neergebloeuen
 Tot in de zoom van 's Priesters pronkgewaadt;
 En ook op u de minste zyner bjoed'ren /
 Ten onderpandt / en eesteling dier goed'ren /
 Dien hy bewaart voo? 't uitverhooren zaadt.

11.
 Die gunst is u een zegel. Dat grabeetsel
 Het schoon en overkosteelyk schakeersel
 Van heiligheid / geloove / vzugd'en troost /
 Vertoont u als de Dozstelyke wooning /
 Gehelligt en verciert van Sions Koning /
 En als des Daders hoog bewinde kroost.

12.
 Uw heil-rots zal zyn volk met blyd'schap sterken.
 Die zon bedekt het met zyn liefde vlerken.
 Die glans omringt hen / als een heil en wal.
 Dat ligt / zo wonderbaar! zo ontwaarddeelyk!
 Maakt Sion wys / en heilig / schoon en heerlyk.
 O schoonheid! die voo? eeuwig blyven zal.

13.
 Uw Dozst en Zoeder zal uit d'opperzaalen
 Met heerlykheid en luister nederdaalen;
 Om zyne Bruid en Sister / met zyn handt /
 (Terwyl de Engelen hem eer bewyzen /
 En met gejuich haar heil en schoonheid pryzen)
 Te leiden in het eeuwig Vaderlande.

14.
 Daar woedt het heil van 's Konings erfgenooten
 Met heerlykheid / en wellust overgooten;
 Hy zet hen zegg'ryk met hem op den throon.
 Hy doet hen / tot in eeuwigheid / beörben
 De onverwelkb're vzugten van zyn sterben;
 En koninkryk / en ontwaarddeerb're kroon.

15.
 O Dader / Zoon / en Geest! drie eenig wezen!
 Bezegent zy uw Eernaam / en gepryzen
 Uw Drynagt / Liefde / Gouts'en Heiligheid!

Op Zion! geef uw Lofst en Heere /
Met blydschap en verwondering de eers;
Verhef zyn kragt / en roem zyn groot beleyt.

AMEN. HALLELUJAH.

C H R I S T U S

De Overwinnaar van zyn diegekozte

E Y G E N D O M,

Door onwederstaanbaare wapenen;

Het uitstorten van zynen Geest in hunne
herten, en de openbaaring van zyne
liefde en schoonheid.

En

Van zyne heerlyke genade door het Euan-
gelium des Vredes.

STEM: *Psalms* 103.

I.

De Vorst Messias is met helde-schreeden /
In zegenzaal ten hemel ingetreden /
Bezegt van het heerlyk huisgezin.
Daar heeft die Welst / omringt met zegen-zangen /
Den Throon / de Ryks-staf / en de kroon ontfangen;
En rydt vooz spoedig tot zyn Erfdeel in.

2.

Hy treedt maar vooz. Hy kan met liefde stormen
Den trotzen vbandt in een vliendt herbormen.
Die eerst verwordesting vliet; en pyl en doik
Ter slagting sloop; om Christen bloedt te sloppen /

W 2

W 2

Dozt in een oogenblik ter neer geworpen;
En sigt booztaan / met blipschap's Heeren volk.

3.

O groote Dozt! gy heerscht in 's vyands herte!
Gy treft / gy wondt / gy boeit hem zonder smerte /
En voert dien roof rondom in zegepraal /
Tot luister van uw wysheid / kragt / en liefde /
Die / als een blixem / 's vyands dozt doozgriefde.
O Wond're kragt van een onzigtb're straal!

4.

De wereldling / hoe vol van aardsehe vreugde /
Trest maar zyn oog den glans van 's Heeren deugde /
Ontdekt in Christus dood / en heerlijkheid /;
De werelt zwigt; zy schaamt haar / en gaat heenen /
Zy laat haar minnaar! van om hoog omscheenen /
Berwondert staan by 's Konings wys beleide.

5.

Hy weet niet wat! zyn kragt is hem ontzeegen.
Zyn geest bezwykt / als hy in 's Heeren weegen
Niets! niets! dan lankmoedt / liefd' en wysheit ziet!
Het herte breekt / het kan dien glans niet draagen.
Hy roept: hebt gy op my uw oog geslaagen?
Daarom op my? ik zocht / ik wild' u niet!

6.

Du kan een ander schoon zyn hert verrukken!
Du kan hy vrylyk voor een' Koning bukken /
Diens majesteit en glans hy nimmer zag!
Du zal hy oog en hert op 's Konings wetten
En heerlijkheid / met liefd' en eerbiedt zetten /
Wie is hy / Ongodist! die dit vermag.

7.

Een koning dwingt de overwonnen slaaven
Tot dienstbaarheid; of / dooz de kragt der gaaben /
Tot veinzery: maar d'ongenaakb're geest /
Denkt nagt en dag / hoe zig eens vry te maaken /
En uit de magt van zynen Heer'te raaken /
Daar hy niet hem / maar zweep en stokslag breeft.

8.

Wat Dozt kan op zyn wenk ter neder vellen /

Die

Die vol van moedt zig in slagoden stellen?
 Maar deeze werpt hun kragt en moet ter veer;
 En geeft hun moedt en lust / om hem te leeven /
 En in zyn'dienst hem heerlykheit te geeven
 Ja met verlies van goedt / vermaak / en eer.

9.

Koep't deeze Dozst zyn' onderdaan tot lyden;
 En tot den doodt dooz zynen Naam te strepen;
 Hy dankt zyn' Heer. De liefde maakt den moedt.
 Geen galg / nog radt doen hem zyn opzet staaken /
 Om dooz zyn dood zyn Koning groot te maaken.
 Hy stozt voor hem / met psalmgezang zyn blzet.

10.

Kan hy zyn' Heer' en Heirbozst maar behaagen /
 Hy is gereet / om hoon en smaot te draagen /
 Hy agt het eer' en vzeught / als elk hem agt /
 Als dat men affchrapt / en maar uitvaagt / moedig
 Op 's Konings gunst en trouw'; en overbloedig
 In hoop' / terwyl hy op een eerkroon waagt.

11.

Een eeuw'ig / heerlyk / eer-en vzeugdtryp' leeven.
 Een Eerkroon / die de Regter hem zal geeven /
 En allen / die uit een oprecht gemoedt /
 Den Koning en zyn eer en heil beminnen /
 En / dooz geloof / de werelot overwinnen /
 Ontwankelbaar in vooz-en tegenspoet.

12.

O Hooggedugte Heldt! wie speurt uo' weegen
 En treden na / die niet verheugt / verleegeu /
 En diep hernedert / uitroept: wond're kragt!
 Die zonder dwang / ja daar gy niet eens dreygde /
 Het trotze hert tot vrees en liefde nedgde /
 En d'eigen wil door liefde t'onderbzagt.

13.

Het komt u toe / o Heldt! den roem t'ontfangen.
 Maar waat v'ind' ik een aardt'worm / losgezangen!
 Gy zyt verheven boven alle roem.
 Ik was voor eeuw'ig toorn en schande waardig;

H 3

Maar

118 FREDERIK VAN HOUTENS
Maar vrye gunst maakt / dat ik u vol waardig
En in geloofde Heer / en Heilvorst noem.

AMEN. HALLELUJAH.

CHRISTUS HEERSCHAPPY,

Tot bescherming en zaligheid van zyn
Erf-volk;

En tot

Beteugeling en ondergang van zyne vyanden.

STEMME: *Psalm 103.*

1.
WElzalg Erfvolk / daer Godt zelf wil woonen;
En onder hen zyn Majesteit vertoonen /
Verheerlykt in hun voorspoet / vzeugd' en deugt /
Ja vzeeslyk in gejuich en lofgezangen.
Hoe zoud' de schrik den vbandt niet bevangen /
Daer Godt in Zions luister zig verheugt!

2.
Wat vbandt durst / o Salem! u genaaken?
Heest iemand lust Godts Erfderl aan te raaken /
Hy vzees het glinstrend maakzmaart van dien Heldt.
Heest iemand lust / den schaapen hem t'ontrukken /
Hy slaat hem / als een aarden vat / in stukken;
Zyn sterke handt dien trotze nedervelt.

3.
Uw heil staat vast. Dat wonder zwaar gewichte
Rust op gerechtigheit / en op gerichte.
Uw Heil-vorst heest de zegen reeds behaalt.
Hy heest de scrydt volkomen afgestreedt.

He

Hy heeft den slang den kop tot gruis verteeden /
En 's vband's kragt tot d'zch en stof vermaalt.

4.

De Christus heeft het krygsbestier in handen.
Hy sluit den vbandt in onbrek' re banden /
En maakt hem dienstbaar aan zyn hoog gezag /
Tot luister van zyn Almagt en Genade.
Geen krygslist / geen geweld doet Zion schade ;
De koning waakt / en d'jaagt / haar nagt en dag.

5.

Het heilloos rot mag vry van wraaklust gloeijen ;
At hun geweld is knersen aan huim' boeijen.
Hun trotze raadt / en felle dwinglandy
Werkt Zion geen verlies ; maar eer en voordeel /
Hoe quaadt het schryt in 's menschen duister oordeel /
Dooz 's Konings scepter zwigt die heerschappy.

6.

Het gantsche ronds moet hem als Heir vorst groeten.
Het aardryk legt gehoozzaam aan zyn' doeten.
Haar magtig heir staat vaardig op zyn' wil.
Geeft hy bevel om Slous leet te wreken /
Geen schepfel laat dit werk ten haden steeken.
En zwygt hy / straks is alles even stil.

7.

Op zulk een' Koning mag Gods Erfvolk d'allen.
Wie loert op haar z wie naakt haar sterke wallen z
De Heir-vorst staat gegox / het wapentuig
En krygsheir is gereedt ; om / op zyn' werthen /
De vbandt in zyn list en kragt te krenken ;
Wyl Zion dzeunt van blydschap en gesulch.

8.

De vbandt zelf wordt aan de Stadt geschonken /
Om daar / gelph een zeege-zul / te pronken ;
Wyl zyn beleid / zyn puer / en verstant
Het heilly volk tot heil en voordeel strekken ;
Om hen tot denkt en wysheit op te waken /
Verbaazend' pronkstuk van Gods wyze handt !

9.

En schoon zy niet van herten dooz hem buigen ;

H 4

Doog

Nog moet hunn' mondt van 's Doosten roem getuigen?
 Uit eigenbaat / Godts wolk in schyn gelyk /
 Certwyl zy door hunn' gaaben Zion bouwten.
 Wie durft sich niet op zulk een Doest vertouwen!
 Hy schenkt den veinsaart aan zyn koninkryk.

10.

Of barst de hoogheit uit / hy knot haar vleug'len.
 Godt weet hunn' list / en wezetheit te betuy'len;
 Certwyl men hzolph ten verderve gaat.
 Hun schult en straf zyn Zion tot een teeken.
 Dit kan hun hert in vzeugd' en liefde vzeeken /
 Bedachtig aan hun eerste jammer-staat.

11.

Godt schenkt de wereldt aan zyn rphs-genooten.
 Wat schepsel zal hen van die liefde stooten?
 Gebzek of overbloedt? gejuich of smaadt?
 Of golf? of blam? of gras? of woym van ond'ren?
 Of storm hgn boven? of het schykelyk dord'ren?
 Neen! neen! het gantsche al buygt voor dit zaat.

12.

Kan dan het onheil Zion wel gelukken?
 O ja! zy roemt / wat rampen haar ook dnikken.
 Zy werken haar een eeuwig overwigt
 Dan vzeugtryk heil; een kranz vol heerslykheden.
 Wie zal dat deel van lit tot lit ontleeden?
 De eerkzoon maakt hun rampspoet kort en ligt.

13.

De zonde zelf verliest haar regt en kragten.
 Zy staat beschaamt / en zal eerlang versmagten /
 Zy is veroordeelt in des Vesslands bloedt.
 Daar is de eisch door eeuwig haar ontnomen.
 Godts heurting is haat heerschappy ontkomen /
 Zo haast de geest vernieuwde zyn gemaedt.

14.

Durft nog die trotze vbandt zig beweegen?
 Straks kiant de geest zig als een heldt daar teegen /
 Of houdt de vbandt / in den schyn / het veldt /
 Godt stuit de vlugt'ling / en hy steekt zyn' handen;
 Om vol van moedt den vbandt aan te egnden.

Die

Die bloed' en viel / wordt onboozens herstelt.

15.

Of durft die snoode Zions ernst beletten /
 En / tot haar doefheit / haar gewaast besmetten /
 Nog wint hy niet ; Godt wischt de vlekken af.
 Hy weet de straf / en hoogmoet neer te vellen /
 En deugt / en oetmoet in de plaats te stellen.
 O wond're gunst ! booz wel verdiende straf.

16.

Zo groeit Gods beeldt / die zon begint te klimmen /
 En ryst / schoon langzaam / glins'rent yst de klimmen /
 En praalt in heil'ge wysheit / en beleidt /
 In diep ontzag / zir blydschap in den Heere /
 In teed're liefd' en yver booz zyn' eere /
 Met lydzaamheid / en ned'righeid bespreidt.

17.

De zonde verft Godts volk steeds af te hangen.
 Van 's Konings bloet en geest ; om daart'ontfangen
 Ontslag van schult / en sterkte in den noodt ;
 Zo streydt men dooz geloob' / en met gebeden /
 En doodt / in Jesus kragt / de aardtsche leeden /
 Tot dat men wordt ontbonden in den doodt.

18.

O sterfdag ! booz den wereltling zo bitter !
 Maar die Godts gunstgenoot ten erf bezitter
 Van heerlykheid / en volle tydschap maakt.
 Daar wort hem lof-en heil-gewaast geschonken.
 Daar juicht de ziel ; daar wordt zy heilig dzonken.
 Daar rust zy nu van alle dzuk ontslaakt.

19.

Het lighaam wort een spyze booz de woormen ;
 Maar deeze Koning zal het eens herdoormen /
 Op dat het blinkt als het middag-licht.
 Het leeden zal de sterfelykheit versinden ;
 En Zion zal volmaakte vzeugde vinden
 In 't heerlyk igt van 's Heeren aangezigt.

20.

Maak op myn ziel / treedt met ontzag naar boven ;
 Om 's Konings Naam / en Majesteit te looven /

5

Met

263 FREDERIK VAN HOUTENS

Het bloedſchap / en in diepe ned'righeit.
Kust in zyn raadt / hy zal u zachtens leeden.
Leun op zyn arm / hy zal nooit van u ſcheiden.
Hy heeft dood u een koninkryk bereit.

21.

Verhoog den Vader / prys zyn raadt en weegen.
Wanbidt den Zoon / de bron van heil en zegen.
Verhef den Geest; roem deeze Drie in Een.
Leef tredet in geloof / en met vertrouwen.
Op deezen Kruisſteen zult gy veilig bouwen.
Hy voert uwe zey'ryk dood het duifter heen.

AMEN. HALLELUJAH.

OP HET AFSTERVEN

Vande Godtvrugte en deugtryke Juffr.

I. D. M.

Ontſlapen den 16. Oktober, 1689.

STEM: *ô Kars-nagt.*

1.

O kruis-kerk / weer een ſtut verlooren!
Wat onheil is u nu beſchooren?
Al weer een ſtonker-ſter verdooft!
Al weer een zonne-ſtraal verdweenen!
Ach Weiden-heer! waar wil dit heenen?
Dat gy uwe' nacht-hut zo berooft.

2.

Gy dwingt ons hert tot bange klachten:
De blyde loop van elks gedachten.
Woedt al te deereſp'k geſluit.
Wy meenden 't hoeft om hoog te ſteeken /

De

De ernst begon reeds dooz te breken;
De deugd stak boven lautoheit uit.

3.

Is dit / o God! uw Kerk herboren?
Welaas! wat droefheit / wat woeg stagen
Staat Zion uit in deeze tyd!
Dan binnen bitt're tegenheden;
Gebrek in kennis / liefd' en zeden;
Dan buiten tyranny en Ayr.

4.

Die wonde gaat gy nu verberffen;
Gy komt ons traanen uit te persen;
Dooz zulk een tydelooze Doot.
Elk is met siltig nat bezooopen:
De droefheit brak een traan-bron open /
Zo ras dit lam haar oogen sloot.

5.

Geen wonder: want die stont te bloeijen /
Een Spruit in 't edelst' van haar groeijen;
Een Maagdt in ser' / in deugd een Man/
Een helle fakkel in het duister;
Een soele ochtent vol van lefster;
Een meeder . . . als ik zeggen kan.

6.

Nu is die leidster van veel hopen /
Nu is dat pronk-beeldt ons ontsaamen:
Waar heug'nis dwingt ons tot geweën.
De droefheid dreigt ons e' overkepen:
Zo ons den Hemel niet wil helpen /
Wg stikken in het naar gesteen.

7.

Neen! neen! uit blydschap spuit dit zuchten;
Dit schreijen doet de droefheit bluchten;
De vzeugd' barst dooz het stikken heen.
Het hert kan niet als roem bevatten.
Wg erden eindeloose schatten
Zo ras die schat verlooren seheen.

8.

Zy is dooz dit verlies gewonnen:

Nu

Du is haar praal-standt eerst begonnen.
 Zo ras omz' oogen bozzen los /
 Om peerle plassen uit te gieten /
 Zag zy een volle heilstroom blieten /
 Ontbonden van het aardtsche bzo.

9.

De ziel ontbloot de bange kerker :
 Zy vondt haar onbegryp'lyk sterker /
 Dan zy op aarde hadt gewenscht.
 Nu kanze met de heil'ge Eng'len
 Haar blode Habelu-jahs meng'len :
 Nu is zy heel en al ontmenscht.

10.

Nu is dat lam geheel verhemelt :
 Die weet hoe vzolp'lyk datse wemelt
 Met het volmaakten zielen-tal.
 Nu kanze vooz den eer-thoon dringen ;
 Nu kanze onderbindent zingen /
 Dat Jesus is het eenig' al.

11.

Daar is zy nu. . . . om hoog geblogen !
 Daar zietse met verlesse oogen
 Haar Man en Maker eind'loos aan !
 Daar smeltze in een gloet van vzeugde !
 Daar wilt zy al de Hemel deugden !
 Daar kanze nu volmaakt verstaan.

12.

Wat mogt ik onlangs aan haar schynen ?
 Dat zy vol moedt zoud' staande blyden /
 Bezyp't vooz twyfelmoedigheid.
 Nu kanze in haar Hellands weezen
 Bol-op en ziel-versaderend' leezen
 Het heil / vooz eeuwig haar bereit.

13.

Daar zietze Godts volmaakte straalen
 Op haar vergodet weezen daalen :
 De Godtheit zelf omvangt de ziel ;
 Daar swemt zy in de zaal'ge stroomen /
 Die Jesus doet te voozschyn komen.

Ach !

Ach! die in zo een afgzont viel!

14.

Hoe onophoud'lyk zou hy dinken!

Hoe zielverrukkend' zou hy zinken!

Maar zacht! uw Koning roept nog niet;

Leef altpdt levend' in verwagting;

Maakt' van gelove uw betragting;

In hoope hem te moete ziet.

15.

Myn Jesus! dzuk uw heil'ge leeden /

Uw teed're wil en zuib're zeden

Met Liefdens stempel op ons hert.

Geest hzachten / om het pak der zonden

Te draagen op uw heil'ge wonden;

Schenkt ons verquikking uit uw smert.

16.

Ach! laat ons stervend' dooz u leeben /

En strydend' na de eerhzoon streeven:

Maak ons gehoozzaam aan uw' wet /

Dan wagten w' alle oogenblikken /

Dat gy ontbint de wzeede strikken /

Daar dooz de ziel nog wozt belet.

17.

Zo zulleir top naat boven vaaren /

Om met de zaal'ge hemelschaaren

Te galmen eind'loos uwen lof:

O Allerminnelykste Koning!

Houd by ons uwe liefde-woning /

En trek ons lieflyk van het stof.

18.

Wilt gy dan veele t'huis-waards haalen;

Verlicht de and're met uw sizaalen /

En hef haar heil'stant in den top.

Doe ons met vast'-en rappe schreeden /

Dan deugt tot deugt na Zion treeden /

Zo gaantwe daaglyks hooger op.

VER-

V E R T O O G

Van een

C H R I S T E N ,

In verscheide Gestaltens.

STEM: *'t Vermaek van u te zien.*

De Zondaar overtuigt van Godts Algenoegzaamheit, ende zyns zelfs mismaktheit, wenscht, met verloochening van het scepself, de genaadige gemeenschap Godts in Christus Jesus deelachtig te worden.

Jehovah! ^{1.} Weil-fontein! ei! wil het zaligleeven
 Aan my uw' diensknacht geeven;
 Zie my genadig aan /
 En doet my dog in uw' gemeenschap overgaan.

^{2.}
Ik kom geheel mismakkt / vol stank en etterwonden /
 Om kleet met bloek en zonden /
 Dan boven tot beneen /
 Een zamendloet van schuilt en angeregtigheen:

^{3.}
Ik wil myn onmagt / en uw sterkte / niet verbloemen /
 Laat ik u Vader noemen /
 Neem myn verkeegen hert /
 Dat uit myn zelf geheel tot u getrokken werdt.

^{4.}
Dan kont gy uw'e glans en heerlykheit vertoonen /
 Wanneer gy komt te woonen
 Met uw' Genaad' en Geest
Ik zulk een / die een slaaf des Satans is geweest.

5.
God! gy kunt de doodt des sondaars niet begeeren /
 Maar dat hy zich bekeere /
 En leve naar uw wet /
 Die uwe kinderen in brengt en vryheit zet.

6.
In 't eeuwig Testament zyn veele aangeschreeven
 Om aan u Zoon te geeven:
 Is dan uw wille niet /
 Dat gy in haar het beeld van uw volmaaktheit ziet.

7.
Is Jesus in de plaats des Zondaars niet gestorven?
 Heeft hy geen recht verworven
 Tot heil en heerlykheit?
 Gy hebt des leevens padt dooz hem vooz ons bereidt.

8.
De Geest heeft ook zyn last vrywillig opgenomen /
 Om in der tyd te komen /
 En aan het Zondaars rot
 Te tuigen dat zy zyn een zaadt geteelt uit God.

9.
Hy is bereidt (wanneer gy wilt) de doode scharen
 Weer op een nieuwo te baaren:
 Hy heiligt haar / en geeft
 Al wat een zondaar tot zyn heil-stant nodig heeft /

10.
Wie zal dit groote heil en eeuwig goedt gebeuren?
 Zyn zy het niet die treuren
 Om 't lastig zonden pak /
 Dat Jesus bragt aan 't kruis / en in de ziel stak?

11.
Niets meer ontzreekt'er my / dan blyh van uwen wille;
 Ei wil uw toogne stillen!
 Gy ziel-doozgronder hent /
 Of in oprechtigheit myn hert zig tot u went.

12.
Man zulk een hebt gy lust / die waarheit dyaagt van binnens:
 Bestraal myn ziel en zinnen;
 Maak my in dit gebaar

Wto

Uw lieffelpke glans / en wysheit openbaar.

13.

Gy werkt het willen reets / ei! laat niet na te werken
Het geen myn ziel kan sterken:

Ik grijp uw sterkte aan;

Ik zoek uw aangezigt / biedt my den bze de aan.

14.

Zoud gy uw Aangezigt / dien Jesus / my onttrekken?

Zoud gy dien glans bedekken /

By wien gerechtigheid

En sterkte / hulp en heil / vooz Zondaars is bereid?

15.

Jehovah / laat my toe den Hemel te bestozmen.

Ik bidt wil my herbozmen /

Ik stel my vooz uw thzoon /

En werp my onbeschoomt ter neder op uw Zoon.

16.

Ik schzikt iets buiten hem vooz uwe thzoon te bzingen:

Ook wilt g' het niet gehengen.

Ik komne naacht en bloot /

Vertreden in myn bloet / ja walgelyk en doodt.

17.

Ik zork de heerlykheit en eere van uw naame;

Riep doch! ik zeg haast Amen.

Uw liefde is myn doel:

Ik deins niet! neen! ik blyf vooz uw genadestoel.

18.

Zeg dog / ik ben uw heil / en Heilandt / Jesus! nader

Vooz my tot uwen Vader;

Redt my van het verderf /

Dan duldt uw Vader niet / dat ik vooz eeuwig sterf.

19.

Uw offer is genoeg; myn ongerechtigheden

Daar hebt gy vooz geleden:

Myn vze spuit uit uw straf;

Kunt gy dan dulden dat myn ziele daalt in 't gzaf?

20.

Neen Jesus! 't kan niet zyn / gy moet / gy zult my lieben /

Ik zal uw bozst doozgrieven;

ⓓwing

Dwing my tot uwē min;
Myn wil zink' in de uw'; herschep my naar uw' zin.

't Gevoelen van de kragtdadige overgang des
Zondaars; in het vrijs Genaden-verbondt
met Jehovah.

21.

Ih zie u overheert / ik voel uw ingewanden
In liefde tot my vanden;
Op loft myn ziele uit /
En kiest my (blindt en arm) tot uw beminde Bruidt.

22.

Uw armen van gena staan booz my zondaar open.
Kon ik maar tot u loopen /
Op brenge my in een staat /
Die duisent weerelden in glans te boven gaat.

23.

Daar Godt myn Vader wordt / daar Jesus is myn Broe-
De Geest myn trouwe hoeder / (der
Die onder zyn gely
Myn neemt / en voeren zal om hoog by d' Eng'len rep.

24.

Ih koos hierbooz geen staf / geen kroon / geen thoon /
geen wooring
Der allergrootste koning.
Ih ben oneindig meer /
Een Paster / een Propheet en Koning booz dat Weer.

25.

Ja rest ben ik geset met Christus in den Hemel :
Het ondermaans gememel
Ih dreh en schade acht /
By 't allerminste goedt / dat my is toegedragt.

26.

Godts binnekameren zyn nu booz my ontsloten :
Ih voel my overgoten
Met goed'ren vol van heil.
Jehovah / levenszon ! myn vzeugt vind eind nog peil.

27.

Zagt / ziele / niet te hoog / op baart nog niet na boven :
A Hice

Hier is het nog geloven /
 Hier boven schouwt g'hem aan /
 Tot wien uw innigste begeertens overgaan.

28.

Heer! ik moet myn min met Jesus 't zaamen meng'len /
 Ik moet my om hem streng'len:
 Myn tong syn glori meldt /
 My heeft my uitgered / hy heeft myn staat herstelt.

De ziele, in vervreemding van de Heere Jesus,
 met een geheugen van haar eerste vreugde.

29.

Maar ach! is al dat heil zo ondoorziens verborgen?
 Waar is myn Jesus heenen?

Myn hert'zjendt / gaat gy dooz!
 Ach! dat ik aan het vleesch nog leende oog of ooz!

30.

Ik zie my van myn hzjendt en herder niet meer haeden /
 Ik voel geen zegen vlieden /

Waar komt my dit van daer?
 Zo gy my niet en troost / o God / ik moet vergaan.

31.

Du voel ik dat ik dzaag een lighaam nog vol zonden /
 Du heb ik onderbonden /

Dat ik te diep verzonk
 In d'Wijent / daar het al van enk'le hofde.

32.

Het heeld van 's Hemels Zoon quam in my nederdaalen
 Met onweerstaand're straalen.

Ach! dagt ik / dat myn ziel
 Nog zo veel van de aard' en 't aardfche overhiet!

De ziele kleeft de Heere Jesus aan, en smeekt
 om de vorige gemeenschap, latende de Hee-
 re vry in zyn genaadige werkingen.

* Vergetende het Gelove en de Hope.

33.

Ik roep / ik wil / ik zal myn Weiland eektes minnen /
 Ik trek myn ziel en zinnen
 Dan vleesch en wereldt af /
 En zoek myn hulp en troost by Jesus stak en staf.

34.

Ik sloot op my schoon af / ik laet niet aan te kleven /
 Gy moet uw zeegen geeven:
 Ik brandt ik niet / ik rook.
 En daarom / Jesu lief / ontfang myn hert my ook.

35.

Gy immers hebt beloof / een bonk niet uit te blussen.
 Ei! kus my met de kussen
 Dan uw' genaden-mandt;
 Gy kunt / spreek maer een woort / myn siel' wordt ge-
 zondt.

36.

En ik zal ontvermoelt tot u myn Soel loopen /
 Ja in den doot zelf hoopen:
 Ik roep : (schoon heel benact)
 Myn Herder redt my uit / en heerscht wech in myn hart.
 De ziele, hebbende haar beminde weder ge-
 vonden , is verblydt datze hem op een be-
 tamelyke wyze gezogt heeft.

37.

Nu is het niet vergeefs / dat ik in alle hoeken
 Myn weerhelst op ging zoeken;
 Ik hoor / ik zie / ik vindt /
 Hem / die van eeuwigheit myn ziel al hadt bemint.

38.

Dies laet ik nimmermeer dien ziels' vrient my ontglippen /
 Ik houdt hem by de slippen:
 Myn Liefste op zyt myn!
 Blyf by my met uw Geest / ik lach met d'ruk en van.

39.

Laat ik myn levens tyt beheerings' brugten d'agen /
 Die Godt in u behaagen ;

Bestier

Bestier my naar uw wil
Door bezugt en tegenspoedt / myn ziele houdt haar stil.

40.

Die Zelf blug daag'lyks wenscht langs weereids woeste
baaren /

Naar 't Vaderlandt te baaren.

Kom Jesus! kom! ik smelt

In hoop en in geloof / tot op my by u stelt.

U I T B R E I D I N G E

Van den

X X I V . P S A L M .

STEM: *Tranquille cœur prepares vous.*

1.
Nu smaait de hooge Hemel vogt
Zyn scepter over heel de weereit /
Al wat de zee en d'aarde togt
Is met Jehovahs gunst bepeertelt;
Wat daar woont / wat daar sweeft /:
Godt ten eigendom heeft / /:
En aan zyn Zoone geeft /:

2.
De aard' is op de zee gegrondt /
En vast gestelt op waterstroomen /
Zoo wel uit fragt van 't vreed' verbondt /
Heeft Jesus dit zyn regt bekomen;
Als wanneer hy eens schiep /:
't Heele al / en het diep /:
Der zee in holken riep. /:

3.
Heel anders is het dan wel eer /
Doe Godt in Kanaan maar woonde /
Nu / nu / na dat hy zich de Heer
Gen volle in zyn Zoon vertoonde /
Zyn de schaduwen doodt / /:
Zo de Giek als de Jood. /:
Is 's Heeren gunstgenoot. /:

4.

Die zal uit dit vereende volk /
 Du klimmen op den berg des Heeren ?
 Die zal omschaadwt met de wolk
 Van 't vlees / met hem in gunst verkeeren ?
 Die van haar zal voortaan !/
 In die vreedde Stadt staan ? !/
 Die zal ter ruste gaan ? !/

5.

Al wie zich Jesus geeft ten root
 Die rein is in zyn handelingen /
 Wiens hert is zuiver dooz 't geloof /
 Die uit dien gront zyn zin kan dwingen /
 Die Godts naam aan zyn handt !/
 En zyn hoofd heeft geplant !/
 Houdt op dien heil-berg stant. !/

6.

Ook zulk een die zyn lust en wensch
 Tot ydelheit niet komt te heffen /
 Maar steeds het heil van ieder mensch
 Met hert en daaden zoekt te treffen ;
 Die zynen Godt niet liegt ! !/
 Die niemant in slaap wiegt ! !/
 Nog zweerende bedraagt. !/

7.

Die van zyn eigen rechtheit breekt /
 Jehovahs sterkte aan durft vatten /
 Die Jesus in zyn armen neemt.
 En wat die heeft het zyn kan' schatten /
 Die zyn quaat niet verbloemt ! !/
 Maar zich zelve verdoemt ! !/
 Die Godt zyn Dader noemt. !/

1. Ruste.

8.

Die zal den zeegen van den Heer
 In volle overvloet ontfangen ;
 Gerechtigheit daalt op hem neer /
 Ps. 24.

3

Zyn

Zyn Heil-doofst doet hem lust erlangen /
 Tot het leevend' gebodt / !:/
 En genoegzaam genot / !:/
 Der kennisse van Godt. !:/

9.

Dit is het Goddelijk geslacht
 Der geener die naar Jesum vzaagen /
 Op dat zy dooz des Geestes kragt
 Haar na zyn' wil en wet gedvzaagen /
 Die zo staan op haar wacht / !:/
 Da zy zyn uit de nacht / !:/
 Van bloek en doodt gevragt.

10.

Wiens hert van 's Heeren weegen zegt:
 Ei wil myn aangezichte zoeken!
 Ik zoek uw aanschyn als uw knecht /
 Verberg u niet in and're hoeken;
 Ach! myn hert in my beeft / !:/
 En geen vzeugde beleeft / !:/
 Zo gy geen zeegeen geeft. !:/

11.

Wiens doen en wandel is gerigt /
 Zo dat zig Jacob niet moet schaamen /
 Dat nimmer bleek wordt zyn gezicht /
 Dooz haar die roemen in zyn naame.
 Maar wie zich toont zyn zaat / !:/
 Dooz den weg dien hy gaat /
 Op deeze heivbaan staat. !:/

12.

Hef juichend' uwe hoofden op /
 Bvzeeg u hooge Hemel poorten
 Zie / zalig heit / uw vzeugdt in top /
 Die tweemaal was de eersigeboozte /
 Dooz uw schuldts was voldaan / !:/
 Hy ten graav' uitgegaan / !:/
 Blyft overwinnaar staan / !:/

13.

Op eentu'ge deuren reist om hoog!
 Ps. 24.

Het

Het glansig heit der Eng'len reijen /
 Dat voormaals door de wolken vloog /
 Om haaren Doofst ter stal te leijen /
 Daalt algalmende neer / !:/
 En verselt haaren Heer / !:/
 Op zynen hemel heer. !:/

14.

Daar vaart de Koning van de aard'
 Met zeegen teekens overladen /
 Een wolk-koets voert hem hemelwaart /
 Hy ciert zich met zyn eer-cieraaden /
 Hy neemt plaats op zyn thoon / !:/
 Hy ontfangt stat en kroon / !:/
 Hy neemt zyn arbeids loon. !:/

15.

Op / dierb're Geesten! spoet u heen /
 Omring hem op den Thoon zyns Vaders /
 Hier bloeit het zinne-tal in een /
 Het bloedt verliest zyn loop in d'aders ;
 Ja geknis hy versmelt / !:/
 Die betaam'lyk vermeldt / !:/
 De pzaaltrans van dien helt. !:/

2. Ruste.

16.

En gy bergank'lyk koningdom /
 Ontsluit de poorten uwet steden /
 Plavy het padt voor hem alom /
 Door hem die heerlyk komt gereeden ;
 Slecht de weg / hoog de baan / !:/
 Spoedt u byz herwaarts aan / !:/
 Om hem te moet te gaan. !:/

17.

Buig u eerbiedig neer voor hem /
 Verzaak uw' magt en kus den Zoone ;
 Ei let doch naest'lyk op zyn stem /
 Hy zal hem Heer van alles toonen /
 Legt uw kroon / legt uw staf !:/

Ps. 24

A 4

Met

Met uw prunk-gewaat af /:/

Hy is 't die z' u eerst gaf. /:/

18.

Kom volk uit ieder werelt dozt /

Bergin hem ingang in uw herten /

Berschuil u niet / als gy hem hoort /

Blaan nooit / ontzet gy helse smerten /

Van de prikkel uw hiel / /:/

Koem ver! om dat uw ziel /:/

Die Heer dozt zo gevel. /:/

19

Laat uw gewetens open staan /

Bereydt z' als Tempels dooz den Koning /

Hy biedt zig zelve gunstig aan /

Hy maak by u zyn vrede-wooning /

Zyn trouwe u beklift / /:/

Zo de wet / die hy schryft /:/

In uwe herte blyft. /:/

20.

Hoe is dien eeren Konings Naam ?

Ei zegt 't op dat w' hem kennen moogen ;

Hy dzingt ons wonderlyk te saam /

De zee heeft hy ons reeds onttoogen /

Noem hem / wie doch is hy. /:/

Die zo veilig en vry / / /

Komt tot de heerschappij ? /:/

21

Hoe kent gy zynen naame niet /

Wit. zoo veel krachtige orak'len ;

Ontleedtze eens / gewis gy ziet

Een glans van diamante schaak'len /

Hy is wonder en sterk / /:/

Wys van raad / foys van werk / /:/

De Kofse van zyn Kerk / /:/

22.

Jehovah is hy stets geweest /

Als zo een is hy aangebeden /

Zyn Naam / die zielen quaat geneest /

Die is een bron van zaligheden /

Ps. 24.

De

Hy zal zyn / die hy is / !/
 Eeuwig trouw en gewis / !/
 Der zielen laaffenis / !/

23.

Jehovah algenoegzaam **Dorst!**
 Getrouw in al wat hy beloofde /
 Die op zyn nek de poorte royst /
 Die hy de doot en hel ontroofde.
 Hy is magtig van raadt / !/
 En geweldig van daadt / !/
 De wecker van zyn zaat. !/

24.

De aldersterkste die ooit eeuw /
 Ja die de eeuwigheit zelf haarde /
 Die als een helt de helsche leeuw /
 Wanneer hy moed en hachte paarde.
 Uit zyn sterkte verjoeg / !/
 Die hem mannelijk versloeg / !/
 En zo zyn bangst ontjoeg. !/

25.

Jehovah / moedig om den zoen /
 In 't vreed' verdrag zoo vast bedongen /
 Ten alderscherpsten af te doen /
 Onaangesten hy was besprongen /
 Met een vreeselph gebruis / !/
 Van de doot en het kruis / !/
 Van al het hels gespuis. !/

26.

Jehovah / lievendt en getrouw /
 Om na het woort aan d'eerste oud'ten /
 Te worden dienstbaar uit een vrouw /
 Om dus te laaden op zyn schoud'ten
 Al de straf / en de schult / !/
 Nu de wraak en 't gedult / !/
 Des Vaders was verbult. !/

&c.

NB. De overige veersjes der Eerste Druk vind ge nu
 in de Nader Uitsbreiding, pag. 190, 191, 192. vers 231-242.

KLOEKMOEDIGHEITS LOF,

Ofte

Uitbreidinge over Spreuke 18: 14.

STEM: *O Heilig zalig Betlehem.*

1.
De Geest des Mans / die moedig is /
Zal hem in krankheit hulp verstreken;
En treft hem smert tot droeffenis.
Zyn' zwakhheit / als een Schild / bedekken.

2.
Groothertig stapt hy 't al boozhy;
Zyn helden-moedt staat onbesweeken;
Hy blyft in strydt en lyden bly;
Een last kan ooit zyn dzaag-lust bzeken.

3.
Den staat van Jesus Koninkryk /
Gerechtigheit / de Dreed' en Blyheit /
Is hem in storm een vaste wyk;
Godts Raadt te dienen acht hy bzyheit.

4.
De keur en schikking laat hy Godt /
Is 't ligt of zwaar / hy wil niet klaagen /
Te bzedden met zyn werk en lot;
Een sterke Geest kan veel verbzaagen.

5.
Maar een verflaage dzothe Geest /
Wie zal die in de hoogte heffen?
Hy is verwert / ontroert / bedzeest /
Als maar de minste rampen treffen.

6.
De moedeloosheit is een staat /
(Diz' ooit gesmaakt heeft stryk' het oordeel)

Dit

Die alle leet te boven gaat;
Zy rooft de Ziel 't gewenschte voordeel/

7.

Datz' / uyt een stille oeffening /
In haar bejegening zoud' ontfangen;
Godts zegen / schynt haar laas' gering.
Zy wenscht / met woestelend verlangen /

8.

Na meerder wogheit / sterkt' en lust;
Godts werk in haar schynt als verborren;
Al heeftz' in Jesus roem en rust /
Haar hert en wandel blyft vol zorgen.

9.

De Flaauto-moed maakt haar zelf ontstelt;
Zy ziet z' en kan het niet ontkomen;
De doffe wanlust die haar quelt /
Doet haar een reeks van Onheil schroomen.

10.

Zo sluitz' als oog en ooren toe /
Verslapt en aan de knie en handen /
En wagt in twyffel / doef en moe /
Dat Jesus liefo' en kragt de banden

11.

VerzEEK'; Want al 't geschapen schoon
Is leedig / kragteloos en duister;
Des menschen onmagt staat ten toon;
Godt houdt voor zig alleen den luister.

12.

De Heil-bzon der Gerechtigheide
Heeft heeling onder zyne vleug'len;
De warmt' en straalen / die Hy spyzelt /
Kan all' die duist're dzom beteug'len.

13.

Dus is 't geen eigen Erf-waardp /
Een sterk en byzolk hert te hebben;
't Is hebben u / en moezgen my;
Dien ruime bloet kan wel eens zeben.

14.

't Is wel eens Christens groote werch:
 In liefd' en kennis aan te wassen;
 Te staan geloovig vast en sterk;
 Geharnast tegen 't loos verrassen.

15.

Dan 't quaadt / en vbandtigh gespuis /
 In 't overheemelsche brennen;
 En steeds den Heer / al was 't met kruis /
 Te eeren / en zig te verblippen.

16.

Een blode Ziel zoekt roemens-stof /
 Verbult gedagten / hert / en lippen /
 Zg geeft Goot liefd' en deugden-laf /
 Zp laat geen weldaat haer ontglippen.

17.

Doch wie is magtig / om zyn staat
 Tot zulk een toppunt op te heffen?
 En dus te veiliger voor quaant /
 Zyn lust en moed steeds op te wekken?

18.

't Is best dan dat men need'rig vlucht /
 En uitziet na Jehovahs sterchte /
 Om zyn genaad' en bystant zucht /
 Die 't al in allen krachtig werchte.

19.

Wie werkzaam / was / en moedig leeft /
 Heeft een uitmuntend lot verkreegen!
 Die na Gods wysheit minder heeft /
 Dank' ook / 't is g'nade / gunst / en zeegen!

Nader

Nader

UITBREIDING

Van den

XXIV. P S A L M,

STEM: *Tranquille Cour.*

1.

Die Zoon! dat ongeschapen Woordt /
Dat van all' reuwigheid geweest is /
Wien al het Godd'lyk toebehoort /
Die ren met Vader en met Geest is!
Die ontfangt recht en magt
Over al het geslagt /
Dat oopt is doopt gebracht.

2.

De gansche aarde die is zyn /
Met al wat wysdom heeft behoren.
Zyn kruisdoordt / ziel-angst / smert en pijn.
Heeft van en vloek heel weggenomen.
Bosch en beemd / zee en veldt
Heeft dien magtigen Heldt
Verzoent en vrygesteld.

3.

Nu wordt geen plaats voer by gegaan
Om dat zy onreyn wordt bevonden.
Op waters! poort het vryge aan /
En galm die vrye met volle monden.
Spring van vryge' weeld'rig Landt.
Bloem / en plant! gold' en strandt!
Klap vrygh in de handt!

4.

Men leeft niet meer naar d'oude wys /
Daar vleeschelikh' en aardsche watten.
Men stig nu dank en eerb'ce wys /
Ps. 24.

En

En al wat iemandt dooz wil zetten.

Deze wet geldt niet meer.

Wie leeft nu als wel eer?

Het oude meent een heet.

I T I U

5.

Het is een grouwel dooz den Heer /

Te zeggen: raakt niet / nog en smaak niet.

Erken niet eerbiedt deze eer.

En neem wat doezel en vermaak biedt.

Geener menschen gezag /

Opdt nog plaats / uur nog dag.

Nu eenigzints vermag.

6.

Het lastig joh verbroken is /

Dat pak / dat Israël zoo perste /

Zoo ras die reuk-gerdhan is /

Die geur / die Zion zoo verberste

Die zoo mildt haar bedantot /

Doe haar hert was binaluot /

En dooz de dozft verflautot.

Wat in het bleekshins wordt verhogt /

Dat wordt nu zonder schroom gegeren.

Geen mensch wordt hierom onderzocht.

Geen schepsel dwingt het wy geweten.

Maar / o ziel! houd de waag.

Op! gebzuph deze magt

Dog niet te onbedagt.

8.

Wie is hy die dit woogt eerst?

Wie neemt het tot zig als zyn egen?

De mensch / die ziel en lyp verberst?

Diens togten zig tot wellust neygen?

Die zyns Schoppers vergeet?

Die slegts leeft / zwogt en zwogt?

Op dat hy dzink' en eet?

9.

O neen! dit dient te rogt bezest.

Die groote Ruys-Hodt heeft de agde.

Ps. 24.

Dooz

Dooz hun niet van den vloek onthest.
 Die vree by hooger brugten baarde
 Al dit werk was te niet /
 Zoo de mensch dit niet ziet /
 En tot Gods eer geniet.

10.

Dit kond de mensch niet / zoo het bloed
 Niet uytgestort was tot versoening ;
 Zoo dat het al de schulden boet /
 En niet en spreekt dan van voldoening ;
 Zoo dat Godt scheidt een lust
 In den mensch dien hy kust /
 En inzyngt in zyn rust.

11.

Hy heeft ze alle by gekogt /
 Hier namen stonden opgetekent.
 Hy heeft hen vlistig opgezogt /
 Al wierdt hy als een dief gerekent.
 Hy hieldt aan / schoon de mondt
 Van de hel open stont /
 Op dat ze hem verstont.

12.

Hy trad'er in / en greep het Lam-
 Den helschen wolf uyt klauw en tanden.
 De wond' genas / het schaap behoude
 En zag haar in haar Herders handen.
 Ag hoe lief! ag hoe zoet!
 Schynt de straal uyt dien gladdt
 Dien Heyl-Zon te gemoedt.

13.

Op / Jesus / hebt de byenk geheet.
 Op byagt den snoden Zondaar zede.
 Op cield' hem met uw Godd'lek beeldt /
 Op doet hem rot uw' Dadet treden :
 Daar verblijft ? daar hergaat
 Al de wzaak / al de haat.
 Vergeten wordt de smaadt.

14.

Die 't schepzel God heeft aangedaan
 Ps. 24.

Dooz

Dooz afval / en dooz helse vonden.

Wat leek naar toorn is gansch vergaan.

Godt denkt geen overzoende zonden.

Hy mist uyt / hy verwekt /

Hy loht uyt / en hy trekt.

Zyn gunst haar overdekt.

15.

De Geest maakt Godt en menschenen.

(Al is zyn majestept beledigt)

Hy dypst het Hell' wigt van beneen.

Hy roept : Godt is met u bezedigt ;

Godt vernieuwt ziel / en geest ;

Godt verwondt / en geneest ;

Godt woont by die hem vzeest ;

16.

Godt eyscht het herte tot zyn deel ;

(Schoon gaards / en duyl) hy lieft het teder ;

Hy ciert en zuivert het geheel ;

Hy zeld' daalt tot den zondaar neder ;

Hy verbult zyn gemoedt

Met het duurzaamste goedt

In vollen overbloedt.

17.

De Warde is Jehobahs Lot /

Hy is het erfgoedt van zyn' kind'ren.

Wie weygett hun dat groot genot ?

Wie zal hen in die vyphuydt hind'ren ?

Wat hy erst dooz zyn doodt /

Hy zoo mildelyk doodt

Man zynen Erfgenoot.

18.

De gansche Warde hoozt den Heer'.

Al wat zy dooztbringt is zyn Eysgen.

Op ! menschedom ! buyg u ned' rig neer ;

Hy zal u tot zyn wille neygen.

Du de duystere nagt

Is boozby ; elk geslagt

Het eeuw'ig heyl verwoagt.

Ps. 24.

D

19.

De wyde wereld hoozt hem toe /
 Met al de schepslen die daer wonen.
 Elk kus dien Zoon ! of breez' zyn' toe !
 Zyn wraak zal niemand' dog verschonen.
 Wie gy zyt ! kom ! ontfang.
 Dezen Dozt ! maak gezang !
 Kom ! doeg u in een zang.

20.

't Is nu niet meer gelyk het plagt /
 Doe Godt in Canaän maar woonde.
 Doe Jesus riep : het is volbragt /
 En Godt zig de Jehovah toonde /
 Die de schepdsminne ombeert ;
 Moses stoel zonk ter neer
 Dooz dezen Hemel Heer.

21.

Zyn rijkstaf vol betaam'lykheidt /
 Rust op de allertwoeste heyden.
 Die steen ! die berg wort uytgebruyt.
 De Eplanden zyn Naam verbruyden.
 Volken op ! geef gehoor !
 Godt regeert vol van glooz
 De gansche wereld dooz.

22.

Green wonder dat het heele al
 Dien Dozt als Koning komt te groeten /
 En dat de Ward' hem ten gedal
 Zig stelt ten voetsbank van zyn' voeten.
 Zyn almogende hande
 Heeft ze zelve geplant /
 Zy blijft dooz hem in stande.

23.

't Is op de woeste pekelpas
 Bevestigd op zeer vaste gronden /
 Op beeken (zoet en klaar als glas).
 Maar nimmer breekb're zynlen stonden
 Alles dooz zyne kragt.
 Dooz zyn wil / stem en magt

176. FREDERIK VAN HOUTENS

Heeft hy ze voortgebragt.

24.

Hy was haar Heer / wen hy ze schlep /
Maar nog veel meer doe hy het water
Zoo kragtig naar den Afgrond riep /
Het welke weg met groot geklater /
Het gehoozzaamd' en hoog /
Berg en bult rees om hoog /
Dus wierdt de aarde droog.

25.

Maar is dit groote werk te niet ?
Wie zal dien arbeid dog belonen ?
Het stoff'lk ! dat nog hooft nog ziet /
Zal dat zoo wonder-konststuk kronen ?
Godt dog weet en verstaat
By zig zelv' in een daadt :
Hoe ver zyn Almagt gaat.

26.

Zoo ras de Warde rees om hoog /
Der Eng'len Heer in hen-lust gloeyde.
Haar denken tot dat voornem' vloog /
Haar liefde daar te zamen vloeyde.
Hy ! hoe bly ! hoe verheugt
Was die Kerp ! deze vzeugdt
Was haar cieraadt en deugdt.

27.

Eik in een zee van welkust zwom.
Eik preep Jehonahs deugden loff'lyk.
Haar vreugde zyn' loos hooger klom /
Als al dat zwaar en duyst're stoff'lyk.
Dat was haar te gering.
Haar vermaak geenzints hing
Van eenig stoff'lyk ding.

28.

Eik zong / om dat de hoogste Heer
Alrede plaats begon te maken /
Alwaar hy zig in Dyst'lyk' zet
Zoud laten kennen / lieben / smaken
Dan het mensch'lyk geslacht

Tot

Wat wiens dienst uyt haer
 Zyn wysheid en zyn magt.

29.

Schoon nog geen mensch te voorschyn kwam /
 Zy egter streunde op Gods waarheid ;
 Zoo ras haar wijsen opzpraak nam
 Gaf Godt die knechten zyn reel waarheid
 Dat elk wist dat den Zoon
 In den mensch ikaf en kroon
 Van Godt was aangedoou.

30.

De aarde turgde / zonder spraak /
 Dat van dit alles een besluit lag.
 Dit preezen d' Englen met vermaak.
 Elk aanstonds naar zyn dienst-werk uitzag.
 Doe de aarde nu sghat
 Maar Godt dat zyn verbondt
 Ontwikbaars was gepronddt.

31.

En raadt zoo wyselyk bedage
 Van Vader / Woordt / en Geest te zamen.
 Want al wat oopt is voort gebracht /
 Dat pronkt met die doerlygste Naamen.
 Zing dan by Godt'lyk zaadt ;
 Door den Heer en zyn raadt
 De Aard' en Dierheit staet.

32.

En schoon de mensch dien grootten glans /
 Die afftraalt met een helle luyfter
 Van d'onafmeeth' re Demeltraans /
 Dertwiefp / en 't allernaarste duyster
 Zoo bywillig verhoort ;
 Schoon hy tradt van het spoor /
 En al zyn heyl verloor.

33.

Schoon dat de dubbel kreeg zyn wensch /
 En hy als koning zy verzoonde ;
 Ja Heerschappye kreeg in den mensch /
 En hem zyn schuld met straf beloonde.

2

Schoon

Schoon Godt hem thron en staf
 Over doot over graf
 Als regter overgaf.

34.

Godt nogtans liet de aarde staan:
 (Hoe regt! hoe billijk hy mocht toezien)
 Hy liet ze egter niet vergaan
 (Al droeg ze dikelen en dooznen)
 Godt die schozte zyn wzaak.
 Schept het goet dan vermaak
 In zulk een kwade zaak?

35.

O neen! Hy hadt wat hoogers booz/
 Doe Hy de zee riep in haar kofken/
 Wanneer de damp hem gaf gehooz/
 En zamen dzong tot digte wolken/
 Doe de Zee neerwaards zeeg/
 Doe de Ward' opwaards streeg/
 En haaren grondslag kreeg.

36.

Du brak het groote Raad-stot op.
 Duph zondaar! zong! en sta verlegen!
 Ript mi verbaastheid! stng in top!
 De dupbel zelve baant de toegen/
 Zyn bedrog baart verdriet.
 Door dien mensch; nogtans ziet
 Hy al zyn list te niet.

37.

Gods Zoon hadt d'aarde vast gestelt/
 Om daar/ uit snoode Hellewigten/
 Doet zyn Hel-tartende geweldt/
 Een ondergang'lyk Rijk te stigten.
 Spaar den mensch booz 't verberf/
 Riep Hy straks! ik verwerf/
 Hem dooz myn doot ten Erf.

38.

De Warde staat dog booz myn kragt/
 Daar booz heb ik my vast verbonden:
 Ik houd ze vast. Ik ben geslagt.

Geestelyke Gezangen en Gedichten, 149

Al eer ik lep des werelds gronden.
Angst en leedt / doodt en pijn
Eggen ik als het myn;
Ik zal dan loffer zyn.

39.

Du gaf de Ward' een wijsset blyk
Dat Godt vrywillig hadt besloten
Zyn Zoon een heerlyk Koningryk
Te schenken uyt zyn Erfgenoten /
Die die Heldt doodt zyn doode
Redden zoudt uyt den nootd /
En dzagen in zyn schoot.

40.

Jehovah straks belofren dee
Dat eens die loffer mensch zoudt worden /
En maken een onbrekhd're dree /
Als hy zyn zwaardt op zy zoudt gozden /
Om den doodt t'ondergaan /
Om den slang te verflaan /
En ober 't stofte staan.

41.

De zonden namen dag'lyks toe.
Gods groote langmoedt elk veragte.
De Geest die wierdt het twisten moe.
Gods zoon bewaarde zyn geslachte /
Dat de Dader hem gaf /
Al haar schuld / al haar straf
Stoot op zyn bezogt af.

42

Geen hinder bzagt de waterplas /
Die d'Warde gansch en gaar bedekte -
Godt zelve haar bescherm. Meer was /
Zyn wijs-woozdt eenen windt verwekte /
En het Water dat staat /
En allengshens vergaet
Uyt liefde tot zyn raadt.

43.

Op hadt de aerde bog gegrondt;
Niet om ze woest en leeg te laten;

3

Oh

150 FREDERIK VAN HOUTENS

Ook niet voor hun die Gods verbodt
Deragten en zyn deugden haten.

Op herstelde ze weer /

Op dat zy / als wel eet /

Bewoont wierdt voor den Heer.

Op heeft z' ontzigtbaer dat g'zet /

Om zig voor haar ten zoen te geven /

Op dat hy sterve naar de wet /

En erve voor zyn kroon het leven.

Z' is gegrondt op dat hy

d'Wederkooz'ne beerp

Dan 's Satans heerschapp.

45.
De aarde is des Heeren goet /

Hy zette z' op ontzigt' re zynen.

Zy staat. De groote waterbloet

Zonk naar de onderaardse kuylen,

Zy blyft staan op haar grond /

Want haar grondslag die stonde

Op 't eeuwige verbodt.

46.
Ze stonde om dat de wold' re schat

En diepe rijkdom der genade

Gods vry' en eeuw' ge wil bezat

Om met zyn goedheid te verzaen

Satans zaadt vint en boos /

Die zyn wil voor aldoo

In zynen Zoon verhoos.

47.
Dit erfdeel ruste in zyn breedte

En nu zyn ziele haar gestelt heet

Ten offer / dat de schuld' voldoet:

Nu hy de doot haar kragt yebet heeft /

Wordt zyn erfdeel bezoot /

Hy regeert breedt en wijd /

En maakt zyn volk verdoet.

48.
Hy topdt hen in tot koningen

Zyn

Zyn Geest het woeste woestd' herstelde.
 Hy kiest hen tot zyn woningen.
 Hy maakt de Zten tot vrugetb're velden.
 Hy bezaapt / en het landt
 Geeft haar vrugt / en zyn handt
 Deel' eed'le spruyten plant:

49.

Dit reyn en onbeslechte Lam
 Kwam om de zonden uyt-te delgen.
 Die weergaelloze liefde blam
 Kon vloek en gramschap gansch verzwelgen.
 Doe hy sloop in het graf /
 Diel de schuld' / en de straf
 Van d'uytverhoor'nen af

50.

Doe rees de aarde naar om hoog /
 Zy stondt op d'afgrondt van Gods liefde.
 De droeve traanbron raakte droog.
 Een blide stroom haar bodem kliefsde.
 Krupdt en plant weeld'rig groeyt /
 Godes beek oerbloeyt
 Haar vogt het landt besproeyt.

51.

De stoff'lyk aard' is mee Gods tot ;
 Hy geeft ze aan zyn gunst-genoten
 Tot alle eerbaare genot /
 Daar toe heeft hy zyn bloedt vergoten /
 Op dat zy laat en vroege
 Aan den mensch turg'nis vroege
 Hoe zwaar zyn liefde woeg.

52.

Zy stondt hierom door zyn bestel
 Op zee en op de waterstromen ;
 Hierom dee zyn volmaakt bevel
 De ruwe klomp te voorschyn komen ;
 Hier om heeft zyne magt
 En onpeylbaare kragt
 De wereldt voortgebzagt.

53.

Zelfs eer 'er een geschapen ding
 Zyn wezen kreeg; ja in Gods wegen
 Was hy des Vaders Doedsterling /
 Doe was zyn groot vermaak gelegen
 Dat hy Godt gaf zyn ziel /
 En den Satan zyn hiel!
 Eer 't Scheepsel was of viel.

54.

Hoopt stontt de aard' op zulk een grondt
 Zoo Godt geen zondaers hadt verkoren /
 Om daar het groot genae verbandt /
 Tot eeuwig wel-zyn aan te horen
 Op dat zy alles weer
 Blygten tot zynen Heer'
 Dit werkt tot eygen eer'.

V E R S III.

STEMME: Courante

55.

Die Hoog-berheben Majesteit stelt Jood en Griek de
 wetten.

Zyn Boden gaant de gansche wereldt door:
 Dog yder poogt zig tegen hem vol wzevel aan te zetten;
 Zy weggereti dien grooten Doest gehoor
 Deez zoekt de doozdyft van zyn magt dooz loosheydt te
 beletten /

Een ander stroopt zyn kling / en is verwoedt /
 En heet naar Christen bloedt.

56.

Men zlet het valsche Leeraardom de dzaebe twist-blag
 planten /

Die Hypoza menig ziel dooz list verstrikt,
 De Hbring blyvdt zyn handen wyt / (dog blygtlaos) zyn
 Grauwanten

Die zyn het wit daar Jood en Griek op mikt.

Eik

Geestelyke Gezangen en Gedichten: 153

Eik stoot zyn moord-ziek zwaardt naar 't hert dier trouw
me Krupsgezanten:

Zy rotten zaam / en tragten te gelyk
Te dempen Jesus Rijk.

57.

Daar zwaapt die Heyl'gus dog zyn Rijkstaf / die de
reden /

En wereld-wyshejdt epnd' loos ohercrest ?

Wie ziet het Gode heylig moordt zoo vol oetaam' l'gheden ?

Dat hy met een haar dienstbaarhejdt befest.

Wie zal vol eed'le Heldemoedt tot zynen eer thoon tre-
den ?

Wie spoedt zyn tredt ? wie rept zyn blugge waer

Dien Koning te gemoet ?

58.

Wat Volk ? wat bozstelyk geslagt zal op dien heylberg
klimmen ?

Wie sragt die koninglyke heerebaan op ?

Wie zal daar in dat Koningryk gelyk een pronkstet glim-
men ?

Wie zal eens staan op dien verheben-top ?

Die berg is geenzints vooz geveynsd' en levenlooze schim-
men;

Neen ! neen ! die dezen Koning zoekt en mist
Het eeuwig leven vindt.

59.

De berg van s' Heeren Heerlyk huyt is nu ter tydt verhe-
Onrephbaar boven 't allerhoogste steyl. (den

hy hoeft veel meer als menschen kragt / om daar naar toe
te streven.

Die raken zal tot zulk een grooten heyl.

hy wagte sig byz boven al den heubel aan te kleben /

Die dor en aards / die enkel duysternis /

En zondet luster is.

60.

Die Rotz ! die berg (schoon nu nog hlyt) zal eens de
gansche aarde

Bedekken. Reeds haar luster ryke kryn

† 5

Stygt

154 FREDERIK VAN HOUTENS

Wagt dooz de lught : Jehovah's gunst haar met den hemel
paarde.

Wier klimt de vzeugd / en vzeet / en heyl-bazun /
Wier blyft de dienstmaagot byten met den zoone / dien zy
baarde.

Die Dofst / die hiet zyn thoon en zitplaats nam /
Wagt naar veel eed'ler stam.

61.

Wier schynt de zon in hemel glans met enk'le liefde stralen.

Daaz reetpds Sinai het heylvoerbonde

En storm en vander heest gehoozt en zag Gode neder da-
Doe hy zyn gunst in donk're Nebels wordt (len /
Wier spent Gode vooz Toos / en Giek de vzepe binnen za-
len /

Wier erst de Koning eere / staf / en kroon /

Wier vordigt hy zyn thoon.

62.

Op dezen berg wil Gode zyn eer en heerlykheid betonen

Wol' workinghe glans en majesteit

Jehovah wil daar in den gloed van al zyn denigden wonen

Wier huft de waarcheid de gerechtigheid /

Genegzaamheid / genae / en gunst haar eenwig ooz / zong
kroonen /

De heyligheid en liefde die is hier

De eenigste banier.

63.

O! hodge heyl-berg! Zion Gods! o! thoon van heyl in
vzeede!

En! zeg vooz wie op dog genaakbaar zyt?

O! brugt're berg vol hoozn en most! van wie woode ge
betreden?

En! zeg het my de heyl en draak ten spyt)

Wier klimt die vzepe hoogte-op met onvermoevde schreden?

Dooz wie dog is die groote heerlykheid

Zoo mildelyk bereidt?

64.

Sta stil myn ziel! berg! el! bedek u in verwonderingen

Wat zie ik langs dat wel gekende pad?

Het is het welgevoegde heil der zaalge hemelingen!

Het

Geestelyke Gezangen en Gedichten. D. 1

Het is de heyl'ge heyl'ge doorn: Soor!

Hier heerscht Gods zoon! heyl' omzender der Eng'len heyl' omzingeren /

Eik is vol vier / en biedt zig willig aan /

Om hem ten dienste te staan.

65.

Hier is eenzaam gebloepde schaar naar feest- roerf- gansen

Ontbonden van het doo en logge stof;

Maet kennis / liefd' en vzeugde (die vdstoort is) ontzagen ten /

Zy zingen steeds Jehovah's roem en lof.

Dit heerlyk heiligdom wordt met geen vooghang toege sloten ;

Neen! neen! dit Salem daalt vol glans en eer

Tot ons op d'aarde neer.

66.

Dit is de heyl'ge plaats daar al het aardfche is gewercken

Alwaar men niet als op zyn hemels leest.

De tyd van toorn / van vloek en vzees is nu al lang verstreken

Jehovah hier vol op genoegen geest.

Dit burgerfchap zal nimmer meer vermaak of eer ontzagen

Godt zelve is haat een / haat goet en lust

Haar vzeugde en haar rift.

67.

Hier weet men van geen heiligdom / van altaar / of tempel /

Hier ziet men os nog bar gebonden staan /

Hier vzeandt / hier wast / en plengt men niet / men blyft niet aan den vzeimpel /

En laat alleen den Pziester binnen gaan ;

Neen! neen dien Godt zyn beelt eens vzeukt op 't heyl' doo Geestes stempel

Die treedt vol moedt doo al het aardfch gewoel

Tot den genaden stoel.

68.

Hy is haat altaar / bloedt / en vier : Hy ciert zyn feest- gebzangen :

66 FREDERIK VAN HOUTENS

Op dat haar hant en leidt haar met hem om,
Op is haar reuk altaar en woont in smeeh-en lof-gezan-
Op is haar ligt / haar spys / en heiligdom. (gen /
Op zalft haar zelv' / en toont aan haar zyn vorstelyke gan-
gen.
Op leert haar zyn verborgentheen
Dan lidt tot lidt t'omleem.

69.

Wie staat nu in die heil'ge plaats? wat zyn haar eerciera-
den?
Wat zyn haar namen / Stam / en huis en merk?
Eil zeg my / waer aan kent men haar? wat zyn haar pronk-
gewaden?
Wat is haar handel / en haar daag'lyks werk?
Wie zal van haar zig in de bloedt / en beek van wellust
baden?
Eil zeg / wie heeft Jehovah tot zyn Godt /
En altpot duurzaam lot.

70.

Wie matigt zig dat boozregt aan? wie eigent zig die eere?
Wie is hy die op deze heit baan gaat?
Wie noemt te regt en zonder schroom den Koning zynen
Heere?
Wie zet zyn voeten op die goede straat?
Wie zal in eeuw'ge liefd' en gunst met hem aldaar verhe-
ren
Wie heeft zyn deel en erf? wie regt zyn pad
In deze Moeder-stadt?

VERS

V E R S I V.

A N T W.

STEM: *Tranquille. conr.*

71.
Die haar steeds geven tot een roof
Van Jesus in haar handelingen.
Die door het zuivere geloof
Zyn wil en denken zoekt te dwingen
Tot de wet die Godt geeft.
Die in Jesus maar leeft /
En daar zyn lust in heeft.

72.
Hier gelot geen stoff'lyk water vat;
Hier kan geen zondig Pleester waschen.
Hier zoekt men naar geen bloeibaar nat /
Hier loopt men naar geen waterplaschen.
Al het zichtbaar is heen /
Hier staat Jesus alleen /
Elk zy met hem te ween.

73.
Men rust geen roode veerse toe /
Men neemt geen psop en schakelen /
Men gaart geen asche van die hoe
Om iemandt wit en reyn te maken /
't Beelt verteret door de gloede
Bok en halveren bloede
Nu geen verzoening doet.

74.
Mijn Jesus / gy zyt die fonteyn
Dit zuiv'rend vogt vloeit uit uw wonden /
Die maakte de smoodste zondaars reyn
Dit wast haar van haar vuile zonden.
Die zyn schulde niet bedekt.

Maar

Maar zyn zucht (schoon beblekt)
Ter hoogen hemel strekt.

75.

Die wordt met Jesus bloedt besprengt /
Hy wordt verfrist den dag water;
Dat vogt zig met zyn ziel vermengt:
Daar vloeyt het met een zoet geklater;
Dat het oog nooit verfspiet
Daar de wereldt nooit iet
Dan hoort / of voelt of ziet.

76.

Des Heilands bloedt / en Heil'ge Geest
Doet vuile zondaars zuber worden:
Zyn smert en doot-wond' zelfs geneest.
En komt hy Jesus aan te gaden?
Zoo is hy opgezinkt /
's Heeren oog hem besonkt /
Zyn deugd Gods min ontsonkt.

77.

Die wat hy spreekt of ooit betract /
Eerst van Jehovahs geest wil leren
Die door des grooten Konings kragt
Zyn snode seilen weg wil weren;
Die zyn schuldt steeds betreurt /
Die zyn zucht thronwaards beurt /
Dat volk en voorhang scheurt.

78.

Die in een diep oetmoedigheid
Zig dompelt in wywill'ge tranen.
Die met vermaak zyn schuldt beschzeit /
Diens ziel zig laat door op'ne tranen;
Daar het hert wordt doorgriest /
Daar de druk ganssch verliest
De harde Rotzsteen kilest.

79.

Die in zyn werk tot Jesus gaat
Niet bidden / wroghelen en zuchten.
Die straks in 's ophomt van het kwaadt
Niet schroomt naar des Rotz te bligten.

Ok

Die begint doo? Gods kragt
 Die zyn pligt trouw betragt
 En ned'rig zegen wagt.

80.

Die alles afrekt van den Heer
 Wat hem ontzoeekt in doer en handel;
 Die niets meer lieft dan Gods eer /
 En 's naasten nut in al zyn wandel
 Die een glans van zig geeft
 Daar het heil-volk doo? leeft
 En 't godloos rot doo? heeft.

81.

Die al zyn deugd doo? Jesus heeft
 Om hem alleene te behagen /
 Die Godt den roem en ere geeft /
 Die schykt iets doo? zig weg te draagen /
 Die wanneer hy betrage
 Eenig goet doo? Gods kragt
 Het als een voorzeet agt.

82.

Wier herte rein is / onverdeelt
 Nu niet doo? Godt / en dan doo? 't eigen.
 De minste aanblik van Gods beeldt
 Moet wil en wensch tot Jesus neigen.
 Die zyn hart daar verpandt /
 Die zoo springt van het land
 Die valt in Jesus handt.

83.

Wier doen en handel onvermengt
 Doo? Jesus is / die al zyn werken
 (Zoo Godt die zels niet doo?t erf d'ringt)
 Als walgelph komt aan te merken /
 Die de deugd / die men doet /
 Neemt het erf en het goet /
 Dat iemandt zaal'ye moet.

84.

Die daar maar d'pft ! die daar maar baadt /
 Die doo?t en niet en schroomt te d'inken.
 Die daar zyn lust en wensch verzaot /

Die

16 FREDERIK VAN HOUTENS

De woelt om dieper in te stikken.
 Hardsche weeld' lust hem niet /
 Ag! het baart hem verbziet /
 Als hy de dzoogtens ziet.

85.

Daar is zyn liefde afgeheert /
Godts kragt dypst hem in Jesus strikken /
 Zyn liefde heeft hem overheert;
En stremt die bloedt ? hy schynt te stikken /
 En hy zoekt dien hy miidt /
 Zyn geloof overwint.
 Al wat de werelot bindt.

86.

Dier herte dooz het dierbaar bloedt
Ontheft is van de vuile vlekken /
Dat / wit gemaakt in deze bloedt /
Haar Heer tot liefde kan bertwekken /
Dat in gunst nederdaalt /
Die dat hert tot hem haalt /
Daar wordt het straks bestraalt.

87.

Dat hert een zynb're vier vlam wordt /
Een haardt die gloeyt in hemel kennis.
Dat hert zig met de waarheid gozdt
Het haat de valsheid en de schemnis.
Hoe verliest hoe vcrzoeygt
Is die ziel / wen de deugd
Haar oppzonkt en verheugt.

88

O ! rein en zaal'ge liefde bzon !
Mijn gulfjes my wel zagtyes streelden.
Die dierb're bloedt van u begon /
Gy zyt het die ze gunstig teelde,
Eil dzing dooz! Jesu bloei
Lieff'lyk in / en bespzoeci
Myn ziel tot gullen groei.

89.

Ag! was ik met u dauw bebogt !
Ag ! smolt myn ziel in volle stromen

Geestelyke Gezangen en Gedichten 16

Ag! wiecht myn herte eens bezogt!
Ag! voeld' ik Jesus tot my komen!
Ik verzoek in zyn min:
Neem myn ziel; neem myn zinn
O! groote Eer voest in.

90.

Die al wat Godt niet heeft veragt/
Die reyn is van het kampf gemeten/
Die d'optogt van het zelv belagt
Ofs' schoons het kwaade goet durst heeten.
Die geen het meerder vzeest
Als het kwaadt dat de geest
Tot hinder is gewest.

91.

Die 't kwaade upt zyn herte weert
Dooz drang van heilige hemelklaarheit/
Die niets tot reiniging begeert
Van zynv're kennis van de waarheit;
Wie die leeft / en vertoont
Dat de zaak by hem woont /
Die woort met heil behoont.

92.

O! Zions kroost! o! kind'ren Gods!
Laat ons de herten zamen meng'len /
Komt / vlieden wy noad deze rots /
Laet ons de armen zamen streng'len.
Oder ons op hemel-Weer!
Dank het vleesch ned'rig neer /
En stier ons tot uw eet.

93.

Wiens ziel tot Jesus is gericht/
Die niet wil liebet nog wil kennen
Van wat hem reynigt / troost en stigt /
En hem aan Jesus doet gewennen;
Die zyn lusten verzaakt /
Die maar hygt / maekt / en haakt
Naar 't geen het hert volmaakt.

94.

Volmaakt alleen tot Jesus lof!

I

Om

Om hem aldaar als Dozt te groeten /
 Om daar als in een geurig Hof
 Haar Lief / en Gynbegom t'ontmoeten /
 Daar zy steeds zugt op zugt /
 Als een edele brugt /
 Hem toezendt dooz de lugt.

95.

Wier hert gefadig waagt en maakt
 Om haaren Koning te ontfangen /
 Wier hert in liefde glorjdt en blaakt /
 En aan zyn volheid vast blyft hangen /
 Op dat hy het zeyn /
 Angst en druk / smert en pijn /
 Doet heilig bitter zyn.

96.

Wier hert des dubvels heerschapp
 Dooz het gelobe is ontvloden /
 En die der zonden tyranny /
 Dooz enkele genae wil dooden.
 Die veragt en versmaat
 Die verfoept vloekt en haat
 Wat Jesus tegen gaat.

97.

Wier herte zeer genegen is /
 Om zig aan Jesus steeds te geven.
 Die angstig en verlegen is /
 Wanneer het stof hem aan blyft kleven.
 Die het Eegen beschouwt :
 Die haar schyn niet betrouwt.
 Maar op Jehovah houtwt.

98.

Al wie dus met zyn hand en mond
 Getuignis van zyn hert kon geven :
 Die in het groot genae Verbond
 Alleen zyn heil zoekt en zyn leven :
 Zulke scheinke Godt het heyl /
 Zulc 'er schat vuld geen peyl /
 Zp staan op 't hoogste steyl.

99.

De zulke die haar hert en ziel
 Niet heffen tot de ydelheden:
 Die niet en zwoer / zoo 't hem gebiedt!
 Na eegen zin / of zonder reden.
 Die zig schroomt / zonder grond /
 's Heeren Naam en verbond
 Te nemen in de mond.

100.

Die dog niet steunt / en niet en bouwt
 Op and're Goden: Die dog Niet zyn /
 Slechts zilber / houd / of steen / of goudt;
 Doo? Die geen wond'ren oopt geschiet zyn
 Die doo? haar niet en buigt /
 Die in haar roemt nog juigt
 Maar tegen haaz betuigt.

101.

Die van een beeld zyn Wel verbeld /
 Zyn herte heeft hem reeds bedrogen /
 En al ter yden afgeleid;
 Hy ziet niet dat het is gelogen.
 Al zyn vlyt (wat hy hoopt /
 Slaaft en zukt / wenscht en loopt)
 Het met de hel bekoopt.

102.

Maar die Jehovah's stad betreed
 Versmaad die valsch' en helsche strikken.
 Zulke een daar in zyn vlyt besteed
 Dat hem in waarheid kan verquikken.
 Deze schikt / vzeest en beeft /
 Als zyn hert hem iets geeft
 Dat hem bedrogen heeft.

103.

Die na het byze Zion treen /
 Dat die haar hert op Moses wetten
 Nog schaduwige plechtigheeren
 Nog op Morpas herkyragt zeiten
 Al de glans is daar af.
 Niet als schoors / stof en kaf /

L 2

R 2

Het is een ydel graf.

104.

De Arke word / niet meer gedacht /
 Nog bloed nog water dood de zonden;
 Draag al die hoffsche tempel draag /
 Zy roepen ypt niet volle manden /
 God die woont hier niet meer;
 Die my cierge wel eer /
 Heerscht nu als opper Heer.

105.

Die staan zal in Gods Heilichdom
 Moet niets door de Jehovah Eeren /
 Als zulk een W E Z E N dat al om
 Zyn kragt en wysheid komt te leeren.
 Die zig aan iets verbind
 Dat hy zelve verzint
 Een Niet-Jehovah m'nt.

106.

Al kent hy nu den waren God
 Die zig zulk een te zyn verklaarde;
 Hy blyve by dat g'root gebod:
 Geen goed of waarheid aan te vaarde /
 Dan dat draagt 's Heeren merk
 Die zoo wonder en sterk
 Dan raadt is en dan werk.

107.

Hy heft zyn ziel tot ydelheid /
 Die God zyn bezyn gelph wil maken.
 Zoo een zig zelve eert en vleid:
 Hy leer' het ydel Z E L F S verzaken:
 Hy betracht' dat het ligt
 Hem tot reinheid verplicht
 En tot Gods eere rigt.

108.

Zyn hert hangt aan een ydel NIET,
 Die God in zig komt aan te merken
 En niet / op dat hy d'afd:ik ziet
 In denken spreken en in werken;
 God geen schepsel bebroond

Met

Met zyn gunst / die niet toond
Dat God zyn ziel bevoond.

109

Hy steld zyn wil tot Heer en goed
Die dit wil doen door Eigen pogen;
Een woelm die wentelt in zyn bloed /
Die niets is als hy woed gewogen.
Die Gods kragt neederbeld
Die zig zelf als een held
Zyn Maker tegensteld.

110.

Die staan zal in der Heil'gen rang /
Die op Jehovahs berg wil wonen /
Hy zie Gods raad / Gods weg en gang /
Vol majesteit in zynen Zone:
Dat hy daar heen zig wend' /
En erkem' zyn esend /
Gods goedheid heeft geen end.

111.

Maar ag! hier is den mensch te los /
Hy is te ligt in dezen handel /
Die ried- staf / dor en hol en broos /
Die stut niet in zoo steilen wandel;
D'pd'le hoop srenkt het hert /
Zy verstrikt en verwert /
Zy leid tot helsche smert.

112.

Dees is 't die op een valschen grond
Nog steunt / nog in een waan wil roemen;
Wiens hert / wiens handen en wiens mond
Te zamen God zyn Vader noemen;
Die betreurt en beschreid
Dat zoo veel pdelheid
Beswalkt zyn rein beleid.

113.

Hy heft Gods liefde pdel op
Die 't goed' in Jesus wel wil erben;
Maar die de reinheid geeft de schop /
En niet wil aan de aarde sterven;

113

A 3

Die

Die roept: God is myn lot
 (Mids in 's Werelds genot)
 Zulc een met Jesus spot.

114.

Zoo doet een Salems Burger niet
 Die heeft de reinheid tot zyn Hemel:
 Zyn oogc eind'loos honger zist
 Als al het p^ole gewemel.

O! die walgt van die poel /
 H^o heeft (schoon in 't gewoel)
 Volmaaktheid tot zyn doel.

115.

Die is 't die by Jehovah woond /
 Die tot Gods oneer niet wil lizgen /
 Die geen verheven glans vertoond /
 Om God en menschen te bedrogen ;
 Die gebedsheid versmaadt /
 Die de slechtheden haat /
 En reyte gangen gaat.

116.

Die met zyn hand in waarheid schryft:
 Ik ben het eigendom des Heeren /
 En God myn eigen erfdeel blyft /
 H^o zal myn smetten van my weeren ;
 Die zyn hert niet en vleid /
 Nog zyn naasten verleid /
 Dooz dubbel-hertigheid .

117.

Die als h^o God zyn Heer en Dozt
 Beleid te zyn / dat dan van bliuen
 De ziel niet vuil blyft en bemozt /
 Maar gloedt om Jesus reyt te mimmen ;
 Welk 'er deugd dooz het oog
 Van den mensch henen vloog
 En 't hert tot liefde boog.

118.

Die als h^o zyne kniën buigt /
 En 't hert zig looft in 's Heeren goedheid /
 Dat h^o opregtelijk betuygt

Dat

Dat in Gods zec zyn eenig zoet leid;
 Die vertoond dat hy leeft/
 Die niet meer vooz en geest
 Dan hy in waarheid heeft.

119.

Die nooit den grooten Eed vergeet /
 Al komt het Eigen zulks te vergen;
 Die nimmermeer een lekk're beet
 Wil onder zynen tong verbergen;
 Die yn ziel niet bevlekt /
 Nog zyn hert Godt ontrekt /
 Nog eenig quaad bedekt.

120.

Die nooit zyn eed'le ziel verpand /
 Om goed of waarheid te verbergen
 Uit voordeel / haat of overstand /
 Om 's Heeren hoogheid niet te tergen.
 Die in ernst en opregt /
 Dus zyn zaken belegt /
 En 't hert aan Jesus hegt.

121.

Die zig in d'ulterst' armoed ziet /
 Dol striemen en verbuilde wonden /
 Gestoet in d'afgrond van verdriet /
 In dood / en bloek / en hel gebonden;
 Die zig vind zonder kragt /
 Dien de schuld heeft gebzagt
 In wanhoops duist're nagt.

122.

Wanneer 'er eenig sterligt ryst!
 Als Jesus in de poel komt schynen!
 Dat ligt het oog na boven wylt /
 Straks moet de wanhoop dan verdwynen;
 Daar ryst lust / en dat ligt
 In die donkerheid / sligt
 Genoegen in de pfligt.

123.

't Beloof stigt na d'onmeetb're frang/
 Daar schitt'ren niet als liefde stralen /

4

Op

168 FREDERIK VAN HOUTENS

Hy voelt den weerschyjn van die glans
 Door d'ruk en droefheid nederdalen ;
 Daar ontvlood hy de slang ;
 Daar zyn toornig gezang
 Beswalkt die liefde dzang.

124.

Dog Jesu troost-woord breekt het hert :
 Ei! teeder schaapje wil niet breefen /
 Ik heb meedoogen met u smert /
 Ik zal de diepe wond gehesen ;
 Loop niet heen! neen! ei heer!
 Werpt u slegts ned'rig neer /
 Ik ben u eigen Heer.

125.

Ag! ag! het hertje brand en gloeid
 In liefde / en verwonderinge /
 De ziel in bidt lust overloeid /
 Ze kan zig nauwelijks meer bedwingen ;
 Maar de schuld maakt de Geest
 Door Gods Hoogheid bedreeft /
 Hy beeft en staat bedreeft.

126.

Daar baart het groote Raadsbesluit /
 Daar toont God zyn verhoor'ne wegen :
 Daar barst de ziel in blydschap uit :
 Ik smelt o God! ik sta verlegen!
 Dank de gunst van myn Heer
 In een Helle-wigt neer?
 Tot Heerlykheid en eet!

127.

Daar ziet hy Vader / Zoon en Geest
 In het vrywillig welbehagen /
 Dat eenwig by God is geweest /
 Al eer des werelofs gronden lagen ;
 Daar beschouwt hy het pad /
 Dat Jehovah betrad
 Tot d'eeuw'ge glorie-stad.

128.

Daar dringt het nieuws verligt verstand

Door

Door mist en donk're nevels heenen :
 Daar word het doof by zuthen hand /
 Het voeld zig van een zon beschienen /
 Wiens ontrekbare glans /
 De onmeetbare trans /
 Drog als zyn Bruid'goms krans.

129.

Hy ziet de wond're zamen bloed
 Van al Jehovah's eigenschappen /
 Die hy als een volmaakte gloed /
 (Langs wot genoeg volprezen trappen)
 Door zyn Zoon toonen zal
 In zyn kroost / heel en al
 Zig zelve ten gebal.

130.

Die zon / die Held! die groote Zoon
 Met al zyn Heil'ge Heerlykheden /
 Is Daders wel gegronde Chroon /
 Daar zyn zyn wegen en zyn treden /
 Enkel * goerheid en regt:
 Zy is duurzaam en hegt /
 Haar grond is vast geleg.

131.

Geen wonder / 's is gevest in 't bloed
 Van d'aller grootste Held der Helden ;
 Die dood de gansche schae vergoed ;
 Zyn arm de hoogtens nedervelden ;
 God en 't zaad hem verbond ;
 † Liefd en Waat was de grond
 Daar op de kruisdood stond.

132.

Die dood gaf aan het Heilig regt
 Een gadelooze glans en luster ;
 De gansche twist die was beslegt ;
 De Heil Zon blonk nu in het duyster ;
 God die schiep in die zaak
 Zoo veel lust zu vermaak /

L 5

* Ps. 89. 15. Regt en gerigte. † Ps. 45 : 8.

Dit was zyn liefde baak.

133.

Dit bloed dat had een overwigt /
 Zoo zwaar en vol wierd het bevonden;
 Niet dat het slegts verzoening sfigt /
 Dooz al der uitverhoor'nen zonden!
 Maar het eyscht dat het beeld /
 Daar de godheid in speeld /
 Word in den mensch herteeld. *

134.

Du is die Koning tot zyn thoon
 In Heerlykheden opgestegen /
 Du vodert hy zyn Arbeidsloon /
 De Ryks-staf heeft hy reeds verkregen.
 Hy ontvangt in zyn Zaad /
 Erf en goed / glans en staat /
 En diezbaar Cer-cieraad.

135.

Het komt hem toe! goedgunstigheid
 En waarheid die gaan voor Hem henen!
 Benaed en liefde zyn bereid
 Dooz die haar zonden regt bevenen.
 Hier is heil? zondaar heer /
 God eischt schuld / werp 's hier weer /
 En geef uw God de Cer.

136.

Dit is Jehovah's eigen stem!
 Die bzomt hy dooz zyn trouwe boden.
 Ei! zondaar beeffe nog dooz hem?
 Daar hy u zelve komt te waden.
 Durst gy nu nog niet gaan?
 Ei! waarom blyft gy staan?
 Hy bled den zegen aan.

137.

Getwis daar is geen and're Naam.
 Daar word geen ander pad betreden.
 Hier bloeid de Cere Gods te saam

* Goedertierentheid en Waarheid.

Met

Met zondaars heil en volle breede.

Treed in Gods Heiligdom /

Hg! daar vind gy alom

Dees een'ge Bruidgom.

138.

De Geest roept in het gansche woord
Kom nader dog tot dezen Heiland.

De goed'ren daar men nu van hoort
Die zyn een bet en froomergh weiland.

Deze Geest maakt berouwd /

Hg schenkt mist / hoop en vreugd :

Hg ciert u met de deugd.

139.

Ei! kom! Gods Zoon is uw goed /

Kom! wil u na zyn wonden wenden!

Ei! word behouden door zyn bloed /

Hg droeg uw zonden en elenden.

Hg is Heiland alleen *

Bupten hem spreekt'er geen

In gunst en billikheên.

140.

Geen schepsel Hem ooit wederstand /

Hg heeft eens heiliglyk gesworen /

Ei! eer hem dog met knie en mond /

Zyn woord gaat nimmermeer verloren /

En zyn volheit bebat

Pronk cierraady spys en schat /

En eeuw'ig lebend nat.

141.

Wel! neemt g' Hem nog niet tot uw deel

Noe! brandje niet door al die wonken *

Daar u dit groote pronk-sjuweel

Mit hyspe liefde word geschonken.

Deze gift schenkt u God

Tot u Deel / Erv / en Lot.

Wel! hoor na zyn Gebod.

* PL 45: 12. 18.

142.

In die Jehovah vol van Eer
 Zyn sterktens en gerechtigheden:
 Den zondaar neem tot hem zyn keet /
 Van mag hy tot myn Eertroon treden;
 Daar! daar! staat d'effenis /
 In myn Zone gewis
 s' Alleen te binden is. *

143.

Ik stel dien Zegen zelve voor!
 Ik! ik! Jehovah vol van waarheid.
 Kom! zondaar neig u voor! en Voor
 Of niet dit hellwoord vast en klaar leid.
 Mynen naam staat zoo schoon
 In het kruis van myn Zoon /
 Voor Jood en Griek ten toon.

144.

Ik toon dat ik alleen maar ben /
 En dat al 't and're is geworden:
 Ja dat het my als oorsprong ken /
 Ik moet het nog met krachten goeden.
 Waar dit pand niet van 't myn /
 Eeuw'ge dood / smert en pijn /
 Zoud 't scheepsels erfdeel zyn.

145.

Die dood geeft een gewisse blyk /
 Dat God zig zelf niet kan verzaken /
 Hy leeft zig omveranderlyk; †
 Dit bloed toond dat hy geen vermaken
 Scheppen kan in het quaad.
 Jesus toond dat zyn haat
 De zonde regen gaat.

146.

Hier toont God dat hy zig niet geeft
 Nog opt zyn gunst zal open zetten /
 Aan die geen regtheid in zig heelt /
 Een regt / dat antwoord aan Gods wetten.
 God is regt / rein en ligt;

* Efa. 45: 24. † Is die Hy is.

Dit betaamt'lyk gerigt
Zyn luister sterkt en sigt.

147.

Dit bloed vertoond ons dat de Heer
Goed en genoechzaam is gebleven /
Om / als Hy wil / tot zynner Eer
Zig aan den snooden mensch te geven /
Tot het eeuwige goed
Dat zyn ziel en gemoed
In vzeugde rusten doet.

148.

Zyn Eer-troon geeft getuigenis /
Dat God word / uit zyn vze goedheid
En liefde / dat Hy zelve is /
Man hem / die wat'lyk in zyn bloed leid ;
Die den mensch straffen kon /
Word die zondaar een Zon
En eeuw'ge vzeugde Zon. *

149.

Daar is het roed dat was bereid /
't Is ja / 't is waarcheid / en 't is Amen /
't Is eukle toestemm'lykheid :
Hier vloepen Gods belofien zamen.
Zondaar kom ! en beschouw !
's Heeren waarcheid en trouw
Hr'gt nimmermeer betouw.

150.

Die Koning / Dorst / en Middelaar /
Die is de zon der zegeringen /
Die God / in dit genade jaar /
Den snaden mensch komt op te dzingen ;
Zondaar kom ! wees verheugd !
Hy is wysheid en deugd /
Beregtigheid en vzeugd.

151.

Zy allen zullen dog bregaan /
Die tegen Jesus zyn ontfleken.
Die nu nog op zig zelfs wil staan /

Kent

* Die wort dat hy is.

174 FREDERIK VAN HOUTENS

Kent nog die schat / nog zyn gebreken.

Ei! ontulied 's Heeren kwaak /

En erken deze zaak

Tot eeuwig ziele vermaak. *

152.

In Jesus word den snoden mensch /

Gezigt om tot God te nad'ren /

Daar krygt hy roem en volke wensch.

Hier na verlangden al de Daden.

Ei! beraad u dan niet /

Loof met ziel / Psalm en Lied

Het goed dat u geschied.

153.

Daar ryst / daar roemt het angstig hart /

Dat 's tusschen eigen staat en liefde

Tot 's Heeren hogheid lei vertoert.

Dit schoon vertoog haer wil doorgrift.

Al de droefheid verdwemt /

Al de schuld bloog daer heen /

En Jesus was 't alleen.

154.

Daar komt ze bevend tot den Heer /

Zy roept: Ik was de hel toe! werdig /

Maar wyl gy trekt! Ik werp my neek;

U brpe gunst maakt my verveerdig.

Ik neem aan! ag! Ik hand!

Kom! o God! sterk myn hand

Zoo gryp ik vast u' hand.

155.

Daar walgt zy aan de steegheid /

Gods Zoon geeft haer d'zend gualen.

Daar neemt zy u' gezegtheid /

Om al het heil goed af te haken;

Zy is doch gansch overloopt

Dan dit regt: bloek en dood

Daar van Jehovah sloot.

* Esai. 45. vs. 25.

156.

De Kots vol heil / in wien zy leeft /
 Die kleed haar met gerechtigheden:
 Waar dooz zy regt en toegang heeft /
 En langs zyn kruisdood toe te treden
 Tot den thron van haar Heer.
 Gunst en trouw / roem en eer
 Vaalt van dien heil-berg neer.

157.

Dat is het Goddelijk geslagt /
 Der gener die na Jesus vagen /
 Op dat zy dooz Jehovah's kragt
 Haar na zyn wil en wet gedragen /
 Die zoo staan op haar magt /
 Nu zy zyn uit de magt
 Van vloek en dood gebragt.

158.

Dit zyn geen Priesters na de Wet /
 Geen Hooge Priester / geen Leupten.
 Neen! neen! die Wet is nu verzet /
 Hier geld nog Griek / nog Jood / nog Scyren /
 Hier word niemand geweert /
 Die zig waarlyk bekeert
 En God in Christo eert.

159.

Dit 's 't volk / die in haar heldendragt /
 Zoo moedig en byzwillig pronken:
 Die dooz haar ernst en hemel praagt
 Des Konings hert in lierd' ontfonken.
 Jesu! ag! dat die blam
 In myn hert neder quam!
 En daar haar zit-plaats nam!

160.

Dit is het byze Heiligdom /
 Daar Jesus met zyn Geest wil wonen:
 Daar klinkt zyn diebire stem alom /
 Haar weergalm zal zyn Arbeid loonen.
 Dit is 't geest'lyk geslagt /
 Dooz zyn woord / dooz zyn kragt /

Dan

160 FREDERIK VAN HOETENS

Dan Sarah voortgebragt.

161.

Dit 's Jesu Dozstelyk gewaat /
Zy zyn die kostelyke kleed'ren /
Daar dezen Dinz alle zonden gaat /
Als zy haar onder Heel verneebren /
Om alleen dood zyn leet /
Dood zyn bee / dood zyn cet /
Te treden dood haer Heer.

162.

Dit kleed (met goud / en fleur op fleur
Gesit) zyn kost'le spierpen /
Die met een lieflyke geit
Dien Dozst verheugen en verblpen ;
Dit 's de stam / dit 's 't geslagt
Die de wereld besagt
En al haar glooz verast.

163.

Dy is haar liefd' alleen maar waard /
Zyn wetten zweben dood haar oogten /
Haar hert en handen gaan gepaast ;
Haar pver en haar teebet poogen
Is alleen dood haar Dozst /
Die haar draagt / die haar tozst
En van het vleesch ontschozst.

164.

Dit is het Dozst lyk hrisgesin
Dan haar / die hem als koning groeten /
Die haar / in zuib're hemel min /
Eerbiedig buigen dood zyn voeten ;
Elk hem offert en eert /
Die zig tot hem bekeert /
En by zyn waarheid zweert.

165.

Zy dragen na des konings Hof /
Om hem als haren Heer t'ontfangen /
Zy gaan hem te genoot met lof /
Sy sutchem hem met Psalm-gezangen.
Elk weerdeert / elk die agt

Spue

Zyne gunft. Dit Geflagt
Van hem haar wetten draagt.

166.

Hier bloept het Heidendom in een /
Elk hand / elk voelt zig zeer genegen
Om 's Heeren Heil-berg op te treen /
Om daar Jehovah's heil'ge wegen
Tot haar heil te verftaan;
Deene pozt d'ander aan
Om tot Gods Huis te gaan.

167.

Wier hert van 's Heeren wegen zegt /
Op! wil myn aangezichte zoeken;
Op zoeken u! brens ons te regt;
Verberg u niet als in de hoeken:
Og! ons hert in ons heeft /
En geen bzeugde beleeft /
Zoo gy geen zegen geeft.

168.

Dit is de ftam van die rondom /
Elkhand're komen op te wekken.
Kom! rust u toe! spoed u! ei kom!
Laat ons na Salem henen trekken /
Die de Jood by zyn kleed
Grypt / en zegt: 'k sta gereed /
Duld dat ik met u treed;

169.

Want na ik hoor God met u is /
Op woond by u met zyn genaden:
Dit is het regte zaad gewis!
Op toonen Vader Jacobs daden:
Dit 's het Ifrael Gods /
Wier geloof haren Riots
Vermag de hel ten trots.

170.

Dit is het volk / dat Abraham
Van God tot kind'ren is gegeven;
Dit is de vrye en ed'le ftam /
Die enkel door geloofde leven.

A

Dic

Die dat boozregt verwerft;
 Aan de dienstbaarheid stetst;
 Een zegen Abzams erst.

171.

Dit volk / o Jacob! volgt uw spooz/
 Het zoekt uw aangezigt vol blyheid:
 Uw doen en wandel ligt haar booz/
 Uw boozbeeld leyd haar tot de vyheid;
 Nu en ziet het niet meer
 Na de wet / die wel eer
 Haar Aan was en haar Heer.

172.

Zy zoeken met haar hert en mond/
 U / zoo wy hier waart / te behagen/
 Om na den eyfch van 't Nieuw verbond/
 U Doztelyk Leevzen te dzagen;
 Dooz gesmeek en getraan
 Staat elk pal / en kleeft aan/
 Ja blyft verwinniaar staan.

173.

Ah! was heel Jir'els doen gerigt /
 Dat Jacob zig niet hoedt' te schamen/
 Dat nooit verbleekte zyn gezigt /
 Om haar / die roemen in zyn Name.
 Ah! dat Israet quam
 Tot die stad / daar het Lam
 Zyn eeuw'ge Certraon nam.

174.

Hef juychend uwe hoofden op!
 Beweeg uw hooge Hemel-poozten!
 Zie! zalig Heyr! u bzeugt in top!
 Die tweemaal was de Cerstgeboozte /
 Dooz u schuld heest voldaan.
 Wy ten grab' uytgegaan /
 Betreed des levens baan. *

175

Op eeuw'ig deurtwerk reys om hoog!

Kom!

* Psalm 16: 11.

Kom! glansig Heer der Eng'le reyen /
 Die voormaals door de wolken vloog /
 Om uwen Doest ter stal te leyen ;
 Daal al galmende neer /
 En versel uwen Heer
 In deze Hemel-heer.

176.

Daar vaart de Koning van de Ward !
 Met zegentekens overladen.
 Een Volk-koets voert hem Hemel waard :
 Hy kleed hem met zyn Jonkgewaden.
 Hy neemt plaats op zyn thoon /
 Hy ontfangt staf en kroon /
 Hy neemt zyn arbejdsloot.

177.

Op! dienstb're geesten / spoed u heen /
 Omring hem op den thoon zyns Vaders /
 Daar bloeyd het zinnē-tal in een /
 Het bloed verliest zyn loop in d'aders ;
 Ja gewis hy versmelt /
 Die betaam'lyk vermeld
 De praal-stant van diēt Held.

178.

Op! op! vergaht'lyk Koningdom /
 Ontsluyt de poorten van uw steden ;
 Planey het pad voor Hem alom /
 Voor Hem / die heerlyk komt gereden ;
 Slegt de weg / hoogt de baan /
 Spoed u heen' herwaards aan /
 Om Hem te moet te gaan.

179.

Bugg u eerbiedig neer voor Hem /
 Verzaak uw magt / en kus dien Soone.
 Ep! let dog neerstig op zyn stem /
 Hy zal hem Heer van alles toone.
 Leg u kroon / leg u staf /
 Leg u heerlykheid af :
 Hy is 't die 't u eerst gaf.

M. 2

Kom

180.

Kom volk! uit yder wetelofs Dozd /
 Vergun hem ingang in uwe herten;
 Verberg u dog niet vooz zyn Doozd /
 Sla nooit (ontziet gy heilsche smerten)
 Aan de prikkel uwe hiel:
 Hoem veel eer dat u ziel /
 Dien Weirvoozt zoo gebiel.

181.

Laat uwe gewetens open staan /
 Bereid s' als temp'len vooz dien Koning /
 Hy bied zig zelven gunstig aan /
 Hy maakt by u zyn vrede-woning /
 Zyne trouwe beklipst /
 Als de Wet / die Hy schryft /
 In uwe herten blyft.

182.

Op menschedom! beurt u dooze kruyn /
 Laat tog u herten open rukken!
 Ep! hooz de helle Dzee-basyn!
 Dzeeh grendels / slot / en hengsels stukken.
 Dooz! het lieff'lyk geklank!
 Zugs dien Doozt met gesank /
 En neem zyn gunst in dank.

183.

Op Sondaar! geef het vleesch de schop /
 Het zigbaar' moet dog eens verderben /
 Nooit houd uwe ziel van werken op /
 Maar lot is nimmermeer te sterben.
 Het betaamt dezen held /
 Dat zyn god'lyk geweld
 Uwe hoogmoed nederheld.

184.

Verbysfelt hert! van eeuwigheid
 Heeft God gedagt aan deze vrede /
 Kom! u is vzeugd en heil bereid /
 Die duuren zal in eeuwigheden:
 Die God eenmaal verkooz
 Jesus nimmer verdoz;

Wel geef hem dan gehoor.

185.

Op kind'ren Gods / die deze tyd
Zelvest / op zyt Jehovahs Tempel!
Zyn Hepl'ge Geest maakt u verblpd;
Zyn woord en waarheid is de dzempel;
Al u schuld is vergaan /
Laat u heet open staan /
Nooit word' het toegedaan.

186.

Het dierbaar bloed is eens gestort /
Des Heilands menschheid is gezocht /
Den Hemel nooit gesloten word /
God laat den thron niet meer beroken /
Maar hy komt met die thoon /
Met zyn glans / staf en kroon /
In gunst by u ter woon.

187.

Kom! tree bymoedig herwaards aan /
God staat met al zyn heerlykheden
Gereed / om tot u in te gaan /
Om u (vol vriendschap) te ontleden
Al uwo hepl / al zyn eer.
Kom! ontfang dezen Heer /
Op schepd dog himmermeer.

188.

De scheidsmuur legt tot pyjn en gruw;
God vlocht hem die ze op wil regten;
Du z' is verzoeken aan het kruys
Gaet God de eeuw'g' heilbaan slechten.
Hg! dat yder betrad
Dit heil-heplige Pad / *
Da de voltooyde Stad.

189.

Ei! waagt! en zoek! ei! zugt en dooft!
Ei! brand en smelt! in groot verlangen!

M 3

189

* Esaias 35.

Wees niet zoo schuw voor deze Doest /
 Zijf stadig aan zyn volheid hangen /
 't Is u Eer en Gewin.
 Buig u nek! breek u zinn!
 En laat die Koning in.

V E R S V I I I.

STEM. *Psaln 24.*

190.
Wie is die Koning zoo vol eer?
 Wie is die luster-ryke Heer /
 Daar zoo veel landen van gewagen?
 Waar is zyn groote Majesteit?
 Waar is zyn glans en heerlykheid?
 Waar ziet men zulk een luster dagen?

191.
 Wie is hy daar men zoo van spreekt?
 Van wien men zoo veel wond'ren preekt?
 En die men ons zoekt op te dzingen
 Als Doest? Men roept ons daag'lyks toe /
 Dien hem / of vrees zyn strenge roe /
 Wy swym len in verwonderingen.

192.
 Men zegt / hy is de Soone van
 Een zeer geringe Timmerman /
 En van een armz Drouw gesproten;
 Hy is gedood? gebloekt / gesmaat:
 Men zegt / God heeft zyn strenge haat
 En gramshap op hem uitgegoten.

193.
 Een ander zegt: dat zyn geduld
 Dit alles uitstond zonder schuld;
 Hy heeft zig willig opgedragen /
 Op dat hy Sondaars maakte vry
 Van Satans wrede heerschappy /
 Van zonden en van helsche plagen.

194.

Hy stierf! maar gaf zig zelf ten zoen /
 Om aan Gods wetten te voldoen;
 Dog hy is heerelyk verzeen.
 Hoe kwam het dat het gretig graf
 Hem / die ze in had / wedergaf?
 Eil zeg wie hielp hem tog in dezen?

195.

Men predikt: Hy is opgestaan /
 En in den Hemel ingegaan:
 Daar maakte God hem tot een Heere.
 Daar zalfde Hy hem tot een Dozt /
 Die alles op zyn schoud'ren tozt /
 Daar kroond' hy hem met glans en cere.

196.

Wat is dog zyne waardigheid /
 Dat God hem zoo veel eer bereid?
 Hoe komt den hemel tog zyn woning?
 Hoe is zyn Naam? welk zyn Beslagt?
 Dan waar komt hem die groote magt?
 Wat maakt hem zulk een Dozt en Koning?

197.

Hy is den Jood een ergernis:
 De Ozicken hy een dwaasheid is;
 De wyfsten met zyn Rixs-staf spotten.
 Zy roepen: weg? met zulk een Leer /
 Die Wet en Wysheid werpt ter neer.
 Weg! met zyn Roden op schavotten.

198.

Een ieder stoor zig aan die steen /
 Om dat hy ned'rig was voorheen.
 Hy staat als een Banier en teken /
 Dat walg'lyk is. Hy word gekroont /
 En met gepaart gesung beloont /
 Die hem het meest durft tegenspreken.

199.

En and're bidden hem maar aan /
 En laten Wet en Wysgod staan /
 Zy doegen hert en ziel te zamen:

M 4

Zy

184. FREDERIK VAN HOUTENS

Zy noemen hem haar God en Heer /
Zy roemen in zyn Magt en Eer ;
En doen veel wond'ren in zyn Name.

200.

Geeft Goddanaan een sterveling
Dat geen / daar al zyn roem aan hing ?
Vraagt hy geen zorg meer voor zyn Eere ?
Wy staan verstomd voor deze kragt /
Ontelb're worden toegebragt /
Alleen maar door die zwakke Leere.

201.

Dit woord een wond're kragt vertoont.
Die eerst dit zelschap smaat en hoont /
En in verwoedheid schynt te branden /
Die woerd nu in een oogenblik
Gevangen van die teed're strik ;
Hy geeft zig in dien Konings handen.

202.

Die Leere doet haar heilig zyn :
Zy breezen zwaard / nog vuur nog pijn ;
Al werpt men haar in wreede boegen ;
Zy zyn verheugt / en raken vry /
En niemand helpt haar uit de ly.
Zy schynen door geweld te groepen.

203.

Ei ! zeg ons wie die Koning is /
Ontbouw ons die geheymenis /
Ontdek ons die verborgten luster.
Deel dingen worden voortgebragt
Door meer als menschelike kragt /
Maar in ons' oogen is het duyster.

204.

Wie matigt zig die Eere aan /
Dat hy verzoening heeft gedaan /
En 's werelds zonden kan vergeven :
Wie zegt dat hy de Zaligheid /
Zoo groot ! zoo heerlijk ! heeft bereid ?
Wie schenkt alleen uit gunst het leven ?

Die

205.

Wie swapt de staf zoo onbepaald /
 Dat hy van niemand wetten haalt /
 En wien geen schepzel kan beletten.
 Wier gunst en scherp gewette doth /
 Het allerongetemste volk /
 Ja 't yansche schepzel kelo de wetten.

206.

Hoe is die groote Konings Naam
 Hy dzingt ons wonderlyk te saam /
 Het hert heest hy ons reets onttoegen.
 Ei! help ons dog! zeg wie is hy?
 Hy byanden in syn heerschappye /
 De ziel is al doocheen gevlogen.

STEM: *Tranquille cœur.*

207.

Hoe! kent gy zyne Namen niet /
 Wyt zoo veel goddelikh' orak'len
 Ontleed ze eens /, gewis gy ziet
 Een gloed van diamante schak'len.
 Hy is Wonder / en Sterk /
 Wys van Raad / sojs van werk /
 De Kots-steen van zyn Reck.

208.

Jehovah lieft zyn Naam en eer /
 Die zal hy aan geen ander geven;
 En egter deze Hemel-Heer /
 Die nu zoo hooge is verheven /
 Pronkt daar mee zonder blaam:
 Al de kragt van die Naam
 Bloept in die Dorst te zaam.

209.

Hy is dog God booz tyd en stond; *
 Noodzakelyk en zonder oorzpiong
 God / doe het Eeuwige Verbond
 In Gods volmaakite wille doozpiong.
 Hy is nimmermeer niet / †

* Is. † Is die Hy is.

Al wat ooit is geschied /
Staat onder zyn Gebied.

210.

Hy had al eer en heerlijkheid
Van eeuwigheid; zyn welgeballen
Was doe al in die Majesteit /
Daar mee den hemel hem ziet bzyllen.

Hy was Gode gelyk:
't Minste deel van zyn Ryk.
Geest van die Godheid blyk.

211.

Hy was getrockt / om aan den mensch
(Die weg zónk in een poel van zonden)

Te worden * (tot zyn hoogste wensch)
Dat geen / maar toe hy waas verbonden
In het eeuwig verdrag;
Hy bzagt zelf aan den dag
Zyn wysheid en gezag.

212.

Die trouweschoot een zup're straat
Van Almagt / Goedheid / Liefde / Bzede:

Die naam geneest der zielen quaal;
Ze is een bron van zaligheden.

Hy zal zyn / die Hy is:
Eeuwig trouw en gewis /
Des Zondaars Erfenis.

213.

Hy schoot zyn Afdrúk in haar ziel /
Zoo dat zy straks die naam beleeden;

Zyn Geest by haar zyn zetel hiel /
Hy was het doel van haar gebeden /
Al haar bzeugd / al haar goed /
Al de rust van 't gemoed
Legt enkel in zyn bloed.

214.

Dit kond hy regt en billik doen.
Hy is Jehovah: en God nadert

(Als

* Word die Hy is.

Geestelyke Gezangen en Gedichten. 187

(Al ziende op dat dier rantsoen)
Tot Sondaars / die den Geest vergadert;
Den Drie-eenigen God /
Word het heerelyph Lot /
Dan 't snoode Sondaars Rot.

215.

Jehovah lievend en getrouw /
Om / na het woord van d'eerste oud'ren /
Te worden dienstbaar uit een Brouw /
Om eens te laden op de schoud'ren
Al de straf / al de schuld
Al de wraak en 't geduld
Des Vaders is verbult.

216.

Jehovah! trouw / om eens den schat
Van al de Goden hept'ge-god'ren
(Zoo veel een schepsel die bevat)
Te schenken aan zyn lieve broed'ren,
Dezen Hemel-heer zal
In een tal-loos getal /
Zig toonen Al in Al.

217.

Jehovah! Algenoegzaam Dozt;
Getrouw in al wat hy beloofde.
Die op zyn Niek de Doozen tozt /
Die hy de hel en dood ontroofde.
Hy is magtig van Raad /
En geweldig van daad /
De Dreeker van zyn zaad.

218.

Jehovah onweerstaanbaar sterk /
Om zonder krenking van Gods deugden /
Te werken 't groot Genade-Werk;
Zelfs tot Gods eer / en schepzels vzeugde.
In die Dozt / heeft Gods magt /
Dooz het zondig geslagt /
De Brede aangezagt.

219.

Hy is het vaste fondament /

De grondslag die nooit weg zal wellen;
 In Hem God al zyn kund'zen kent
 Hy kan zyn ziel tot Losgeld stellen.

Deze Weld is de grond/
 Daar het Eeuwig Verbond.
 Onwrikbaar vast op stond.

220.

Hy is de sterke zelf/ uit hem
 Zyn al Gods' wyze handelingen:
 In Hem krygt alles kragt en stem.
 Zyn wil/ zyn kragt/ brengt alle dingen
 Dooz een wenk/ dooz een woord/
 (Die geen mensch ziet of hoort)
 Zoo wonderbaarlyk voort.

221.

Zyn kragt is onbedenk'lyk groot/
 De helle moet hem eere geven/
 Uit ongerechtigheid en dood
 Schept hy het goede en het leven.
 Dagg! o mensch! buyg en swigt.
 By dit wond're Gewigt
 Is al uw kragt te ligt.

222.

Zyn kragt de Wyde-baan bereid;
 Hy doet den Landbaar Awen zeggen.
 Hy maakt een heilig onderscheid/
 Dees eigent Hy; die laat Hy leggen.
 In den aanvang die Weld
 Satans kragt en geweld
 Verbzakh en nederveld'.

223.

In oude tyden bleek zyn kragt;
 Hy was gereed om te vernielen/
 Zoo ras zyn haters het geslagt/
 Dat God beminde/ overvleien.
 's Wyands hert wierd gedwee/
 Dooz zyn stem bloed de zee:
 Zyn Almagt rond'ren dee.

Hy

224.

Hy zag in Volk en Duur-holom /
 In gramschap op d' Egyptenaren.
 Zy riepen blieden toe: Kom! kom!
 Kom! laten toe dit volk maar baren!
 Waht de Heer dooz haar stryd /
 Al de kragt ons ontgelyd /
 En niemand ons betryd.

225.

Hy leid op Is'el Heerlykheid;
 Zyn kragt des haar ontsagg'lyk woorden;
 Zy wierd een Ryk vol Majesteit;
 Zyn hand kon haar met kragten gozden.
 Dooz den glans die hy schonk /
 En zoo luyfterryk blonk /
 Den heiden 't hert ontsontk.

226.

Hy trok als Leidsman / Dooft / en Held
 Dan's Heeren heirkragt / dooz haar benen /
 Dooz zyn geluid en groot geweld /
 De heidenen als rook verdweenen;
 Zyn almogende hand
 Hield haar kragt in de band;
 Zyn Erf-volk kreeg haar land.

227.

Doe Israël in Babel sat /
 Dist hy ten Cyrus te verwekken /
 Die haar met vryheid / magt en schat /
 In rust en vree na huis liet trekken;
 Land en Stad wierd hersteld /
 Dooz het magtig geweld
 Dan deze Groote Held.

228.

Doe bleek zyn sterchte zonderling /
 Doe hy een Maagd koopt tot zyn Moeder /
 En vleesch en bloed uit haar ontfing /
 Ja wierd des snooden Sondaars Bjaeder /
 Om de dood t'ondergaan.
 Swyg hier byzyn! blyf hier staan!

En

En bid dit Wonder aan.

229.

Hy is de sterkste / die ooit Eruw /
Ja die de Eruwigheid zelfs haarde :
Die als een Held / de helsche Heruw
(Wanneer hy moed en kragten paarde)
Mit zyn sterkte verjoeg ;
Die Hem mann'lyk versloeg /
En Hem den roof ontjoeg.

230.

Jehovah moedig om den Zoon /
In 't Dree-verdrag zoo vast bedongen /
Ten allercherpsten af te doen /
Onaangezien Hy was besprongen
Van een vrees'lyk gedruys /
Van de dood en het kruys /
En al het helsch gespuys.

231.

Jehovah die ook kragten had /
Om dezen harden stryd te stryden ;
Die somtyds wel om hulpe bad /
In 't selste nogtans van zyn lyden
Stond zyn siegheld te pronk /
Doe de Vader hem schonk /
Die oberbitt're donk.

232.

Zyn herten-lust was / in die togt
Den sterken vyand aan te randen ;
Hy heeft hem dapper overmocht ;
Hy trok den buit hem uit de tanden.
In de gloed van Gods Wris /
Trad dien Held / aan het kruis /
Der slangen kop tot gruis.

233.

Het is wel waar een gansch gedzang
Dan wreed' en nooit verwonnen magten
Schoot op hem los / en viel Hem bang :
Byna verloor Hy al zyn kragten /
En hy riep : o myn God !

Laat

Laat gy my nu ten spot
Van dit onzalig rot ?

234.

De zonden dzongen op hem aan:
Hy onder 's Vaders toone bukte;
Het hand-schijf dee van schuld vermaan /
Het zalig Zielen Heir hem drukte /
Om haar tegen te gaan /
Om haar kragt te verstaan /
En over 't stof te staan.

235.

De Wel Doogd was niet min gekant /
Hy dzong haar / gansch vergrimt / te gader.
Hy streed met haar om d'overhand.
De dood trad hem al langs hoe nader ;
Hy verbzakh hem de Hiel /
En het lighaam de ziel
(Ten einde stryd) outviel.

236.

Zy alle wonden niet op hem.
Zyn lighaam moest hy nederleggen:
Maar hoor ! met wat een fiere stem
Hy tot zyn God bestond te zeggen:
Nu is alles volbzagt.
Neem myn Ziel in u magt ;
Myn byand legt versmagt.

237.

Hy moest eens sterben / zoud Hy Zaad
In volten overbloed be-erven.
Zyn Ryk / uit kragt der Dzyde-Kaad /
Moest spzuiten uit zyn wimmend sterben.
Al de schuld / al de straf /
Stond de duppel hem af /
In 't opstaan uit het graf.

238.

Maar dat die Dozst zyn oogen sloeg /
Hy zag 'er niets / dat hem kon hind'ren.
De Satan hy de schat ontdydeg ;
De Wet zag haar bezezde kind'ren /

Wit

Mit haar Magt opgeduurt.
 De Verklager dus treurt /
 De schuld brief is verscheurt.

239.

Des Tempels vadhing is aan twee.
 Geen offer kan den Heiden weeten;
 Het volk / dat Iſr'el hield gedwoe /
 Is afgelegd als oude kleeren;
 Al haar magt is gedaalt:
 Heel haar stoel is vermaalt /
 Nu Jesus zege-praalt.

240.

Hy raapt haar al te zaam by een /
 En hegt ze aan zyn Zege-wagen.
 Zoo een is Hy / die van beneen
 Als Overwinnaar is gebagen.
 Alle knie buyg zig neer /
 En bewys dezen Heer.
 Gehoozaamheid en Eer.

241.

Hy is het die te paarde slygt /
 Die wint / en uitgaat om te winnen /
 Die hoog en pyl en kroonen krygt /
 Die trouw en waarheid draagt van binnen.
 Die ter kryg is bereid.
 Al zyn doen en beleid
 Is in gerechtigheid.

242.

Hy voert een scherp gewette volk /
 Om veele heidenen te temmen:
 Het trots en wederhoorig volk
 Doet Hy in heil en vrede swemmen:
 Hy verbreekt en bewoont /
 Hy verslaat en bebroont
 Het hert van die hem hoont.

243.

Zyn toorn en wrekende geweld
 Heeft hy op Iſr'el uitgegoten:
 Hy heeft haar magt en praagt geweld /

En

En haar het Erf-Rijk uitgestoten.
 's Konings gloeyende hand
 Stak dien Berg in de brand /
 En wierp s' in 't Heidens land.

244.

De Heiden was zyn glinst'rend swaard /
 Den trotsen Romein hy gebruypte;
 Zyn stem heeft haar by een vergaard /
 Op dat hy Isr'els hoogmoed snuypte.
 God streed zelf tegen haar.
 Hy / die d'Wgod eerst maact /
 Zengt haar nu in gebaat.

245.

Let woest' en wreede Heidens Rot
 Mogt op zoo grooten Djoestruk vallen:
 Maar al haar Roem wierd haast geknot /
 Hy dee haar insgelyks vervallen:
 Hy verjoeg en verbzok /
 's Satans thoon kreeg een krah /
 De Niet-God was te swak.

246.

Jehovah! zoo geweldig sterk!
 Crok voort met blyemen en stozmen;
 Zyn Woord / het kragtswig van zyn sterk /
 Kon Griez en Romein haast hervozmen.
 Al de haat was geblust /
 Zion kreeg al haar lust /
 De koning bzagt haar rust.

247.

En schoon de Wel in bittere twist
 Het valsche wat weet op te smukken /
 Dien Dofst ontdekt wel haast de list /
 Hy weet het Masher af te rukken;
 Jesu kragt breekt de d'ist:
 Zynen Rikhs-staf die schift
 De Waarheid van 't vergift.

248.

Het Beest neem' byz des Lams gesag!
 De Roomsche Hoere ga byz yzonken

21

21

Zy bleve by met haar gelag/
 En maak de groote Dozsten dzonken;
 Zy verbul met haar stank
 Jefu Quis Ceuwen lank!
 En meng haar tober-dzank!

249.

Jehobah ligt dat deksel op/
 En opent veeler blinden ogen:
 Zy zien die ongesmukte Dop/
 Die haar zoo schendig heeft bedrogen.
 Dezen Huld pozt haar aan/
 Om haar tegen te staan/
 En van haar uit te gaan.

250.

Zy zyn het paard van Majestejt/
 Dien ed'len moed en kragt vercleeren/
 En dzeeselpk ten stryd' bereid/
 Selph slag-ozdens met Baniëren;
 Elk die toont zig een Huld:
 Dooz dien Konings geweld
 Is menig Helt geveld.

251.

Hy brak de schoz en harde dast/
 Daar in zyn Kerk zat opgesloten;
 Zelfs daarde al die overlaf
 Een Helt van dapp're leeds-genoten.
 Hy beschoutode haar werk/
 En Hy maakte zig sterk/
 Tot redding van zyn Kerk.

252.

Hy zet zig op de wagen neet
 Van zyn dzytwill'ge legerscharen:
 Hy pvert dooz haar dooz zyn Leet/
 Om Babels vuyl te openbaren.
 Hoer bragt aan den dag/
 Dat het menschen gesag
 Du niet metal vermag.

253.

Die Koning stecht zyn swakke volk;

Hy maakt de kinderen tot mannen:
 Hy is haar schild / zondas en dolk;
 Zyn Arm bedwingt de ziel tyrannen;
 Hy verpdeest haar raat;
 Hy beteugelt haar haat.
 En Zion haar verlaat.

254.

Heel Romen schrikte door die scheur /
 Zy stond verstomt: dog deze Koning
 Gaf aan zyn volk een open deur /
 Hy vragt haar in een vepl'ge woning.
 Babel ley aan den band /
 En Gods magtige hand
 Dee Zion onderstand.

255.

Hy riep: verhoog! verhoog de Baan!
 En laat myn dierbaar Erfdeel trekken.
 Deem d'Anstoot uit haar weg van daan /
 Myn gunst en vrede zal haar dekken:
 Want ik woone wel hoog;
 Maar haar nederig oog
 Myn hert tot liefde boog.

256.

Hy heeft haar heerlijk uitgeleid /
 En Jesabel te Bed geworpen:
 Haar stymel-dank is reets bereid /
 Wiens grondsoep zy eens in zal sloepen:
 (Schoon ze moord / vrand en blaakt)
 Haar verwoesting genaakt;
 Haar Eer-thoon zakt en kraakt

V E R S I X.

257.

En daarom / hef uw hoofden op
 Op Doorten! ja hef op u Deuren!

2

Stom

Kom volken! geef de Werd de schop!
 En wil uw Zieken top-waards denken.
 Er! leen nu nog uw oog!
 Ding de nevelen dooz/
 En geef uw Dozt gehooz.

258.

Er! kom! verzum nog uur nog tyd!
 Kom dezen Held als Koning hulden:
 Op! op! dit Werk geen uitstel leid!
 Hy zal u dog niet lange driden.
 Sla zyn Goedheid dog ga;
 Kom! ecken zyn gena!
 Eer dat het woerd te spa.

259.

Hog klinkt dien grooten Konings stem.
 Ei! hooz! Hy zal u vriend'lyk raden/
 Dat gy dog neemt en koopt van Hem/
 Goud / oogenzelf: en pronkgewaden.
 Gy zyt arm. Hy heeft veel:
 Zoekt zyn gunst tot uw deel /
 Gy krygt dien Dozt geheel.

260.

Hy zelf staat booz de deur en klopt /
 Hy roept / hy smeekt en bid daar bulten;
 Die nu zyn oog niet langer slopt /
 Maar opstaat om de deur t'ontsluiten /
 En terstond open doet /
 Die Eerbiedig hem groet /
 En ned'rig valt te voet.

261.

Tot zulk Een treed die Hell-pyng in /
 Die wil hy vriendelyk onthalen.
 Die swemt / die baad zig in zyn mis /
 Die ziet zyn Hemel-heilig pzalen.
 Die versinkt / die versmelt
 By het heilig geweld
 Van zoo een grooten Held.

262.

Kom! maak u op! en woerd verligt!

UW

Geestelyke Gezangen en Gedichten. 197.

Uw licht dat komt! laat u bewegen,
Kom! kom! zyn Geest de vierblam stigt!
Hy maakt uw herten zelf geneegen.
Ei! erken dezen Heer!
Werp de hoogtens ter neer /
En buyg u voor zyn Leer.

263.

Kom Uitverhooren! vliet die Stad;
Wiens grondvest reeds is aan het vallen /
Vermpd dat doodelyke pad /
Verlaat haar ondermynde wallen;
Spoed u haast daar van daan /
Al die pragt zal vergaan /
God zelf zal haar verslaan.

264.

Wach op! herlebend Heidendom!
Kom met verbaartheid uit uw sloten!
En breez Jehovah! spoed u! kom!
En voeg u by zyn Erfgenoten.
Kom Egyptenaar! herr
Met ontzag tot dien Heer;
Hy roept u tot die Eer.

265.

Kom lang verblinde Assyrier!
Bergeet uw vleeschelyke Hemel /
De ware Zaligheid is hier;
Hier is vry meer als aardsch gewemel;
Uw Jehovah is Heil.
Zonder paal / zonder veil /
En boven 't hoogste steil.

266

Op Heidendom! kom hand aan hand!
Kom! Charsis / Pul en Lud te samen /
Op Moren en Egyptenland!
Zeg op des Konings woortel Amen.
Wes u op! loef niet lang!
Haast uw tred! spoed uw gang!
En kom met Psalm-gezang.

267.

Hy heft zyn hand en stemme op /
 Om u / o! Heidendom te roepen;
 Zyn Dze-Banier staat hoog in top;
 Kom! blieg te zaam in digte troepen;
 Dozt en Dzing maak u sterk /
 Doed en bouw Jesu Werk /
 Hy roept u tot dit Werk.

268.

Op doobe! hoor Jehovah's stem!
 Kom blinde! zie zyn wonderdaden!
 Ontfang die Dozt / en kom tot Hem /
 Hy zal u met zyn goed verzaden.
 Kreup'len! Spring als een held /
 Stoumen! kom en vermeld
 Jehovah's groot geweld.

269.

Ei! kom / de Heil-Baan is bereid:
 God laat de schutters henen trekken /
 Om dooz des Konings heelyheid
 Al tot zyn Liefde op te wekken.
 Op! Hy komt / ziet en wint;
 Maar zyn gramfchap derflint
 Al wis hem niet bemint.

270.

Ga dooz! ja ga de poorten dooz!
 Bereid de weg dooz Zions wandren;
 Verhoog de Baan / en slegt het spooz;
 Laat dog geen steen haer boozgang hindren.
 Het de standbaart om hoog /
 Op dat Israels oog
 Verliest daar heenen blaag.

271.

Jehovah roept dooz 's werelds rond:
 Op Doozt' ren Zions ziet uw Koning;
 In Hem is al uw heil gegrond;
 Hy eischt u tot zyn Liefde-woning.
 Jesus word u bekend:
 Zyn gena van u wend

111

Uw onkund' / en elend.

272.

Ontwaak verstokte Jodendom!
 Ei! zie uw Heiland tot u komen:
 Dal Hem te voet; ei! heer weecom:
 Hy heeft het deksel weg genomen.
 Sie hoe heerlyk en schoon /
 Dit de Dozst op zyn thoon /
 Hy eischt u tot zyn loon.

273.

Hy legt de laatste hand aan 't werk /
 Om u / zyn Erf-volk / te verwerven;
 Waak op! tree voort! en maak u sterk!
 Hy red u van het eeuw'g serven.
 Waar gy zyt vloey in een;
 Svoed u nu heerwaarts heen /
 Om Hem te moet te treen.

274.

Ei! zie Jehobah's Maasstept!
 Zyn hert veroverende straalen /
 Laat hy vol glooz en heerlykheid /
 In uwe zielen nederdalen.
 Roep gezegent is Hy /
 Die God zend; neem nu vry
 By ons uw heerschappyy.

275.

Op Jacobs Stam-huis loof den Heer;
 Op alle / die Hem zoekt te vzezen /
 Verbrug u in zyn Roem en Eer:
 Zyn heerlykheid is nooit volvzezen.
 Daar uw stem met de sluyt /
 Met de orgel en luyt /
 En roep zyn Eer-Naam uit.

276.

Op aardsthe ryken! wees verbljydt!
 Sing Gode! Psalm-sing Jesu sterkte!
 Die in de Eeuw'ge hoogte rydt /
 Zyn Krpgs Arm alle ding beperkte.
 Geef hem sterkte en Eer /

D 4

R 2

Hy is Israels Heer /
Zyn zoug daalt op haar neer.

277.

Jugg Dozsten! Ridders / Koningen!
Jugg Maagden! jugg! gg jongelingen:
Hy kiest u tot zyn Woningen /
Ontfang hem onder 't byzolk singen /
Oud' en jong! wees verheugd:
Dezen Dozst woont in deugd /
In Psalm-gefang en byzoug.

V E R S X.

278.

W ie is die Dozst vol Eer?
Zeg wie is die Opper-heer?
Die zoo heerlyk en schoon
Sit op zyn verheven troon?
Die de aard eyschen durst tot Arbeidsloon?
Dan waar komt hem die magt
In al 't geschapene geslagt?
Wie heeft dat kragt aan hem zoo gunstig toegebragt?
Seg ons by /
Wie is Hy /
Die zig wzeekt
Van het Schepsel / dat zyn Eer-Naam tegenspreekt.

279.

Seg op! gg die zoo trots
Steunt op die verheven Kots /
Waar is dog die Majesteit?
Seg waar al die heerlykheid /
Al dat schoon / en dat groot ontsag in leydt.
Het volk / dat in hem roemt /
En hem haar Heer en Koning noemt /
Word overal verwolgt / verdukt / bespot / verdoemt-
Beder haat /

En

En versmaat
Zulk een volk;
En haar hertvoegt verft zoo menig scherpe dofk.

280.

Is 't het Eyzendom /
Waarom dezer Koning klom
Uit de hoogte na beneen?
En van daar ten hemel heen /
Na dat hy voor de wereld had gelcen?
Eyscht hy haar tot zyn deel?
En schenkt hy hem aan haar geheel?
Waarom vervolgt en moozd men haar dan nog zoo beel?
Ziet zyn oog
Dan om hoog
Niet op haar?
Waarom red hy haar niet uit dat groot gebaar?

281

Haar leer word wederleid
Met soo veel scherpsinnigheid;
Noer toont zig zonderling
Met het schryftuug / strop en kling/
Of het heil van de wereld daar aan hing.
En die dit volk verdryft /
Nog even groot en dapper blyft:
Ja word hoe langs hoe meer met kragt en moed geyft.
Daar is lust /
Daar is rust /
Daar is vreugd /
Daar is voorspoed / daar is elk 't meest verheugd.

282.

Maar daar die Godsdienst leest /
En de hoogste zitplaats heeft /
Daar is niet dan druk en smert /
Daar zit elk in angst verwert:
Noer mikt / Noer sloot haar na het hert;
Zy zucht / zy snikt en schzeid /
En zou die groote heerlykheid
En Segepraal / voor haar van Gode zyn beel?
Daar is blyk

R 5

Dat

Dat dat Rijk
 Dooz haar is /
 Daar zy neersinkt in een poel van d'zeffenis ?
 283.

Is Hy nogtans die Dozst /
 Die haar boed en djaagt en tozst /
 Dat hy haar zyn hulpe bie /
 En in gunste nederzie ;
 En dat haast na zyn woord aan haar geschie.
 Maar waar is dog die dag /
 Waar op dien Koning sulks vermag ;
 Want alles is nog soo gelyk het voozmaals plag.
 Wie is Hy
 Dog ? dat wy
 Zien na Hem.

Maar ey! zagt / wy dunkt ik hooz een and're stem.
 284.

Zeg ons! waar is die Held /
 Die de hoogmoed nederbeld ?
 Onze herten die zyn blot /
 En belust op dit genot /
 Dat de hel en de wereld vast bespot.
 Een heete liefde-gloed
 Verteert ons tedere gemoed :
 Wy zoeken vast / en wagen nadie oberbloed.
 Ag! wanneer
 Word die Heer
 Ons ontdekt ?
 Zyze Liefde reets de zielen tot zig trekt.

285.
 Wy wiffen niet van Hem /
 En wy hoorden nooit zyn stem ;
 En ons dat en dypster oog
 Doelde nimmermeer zoo hoog /
 Tot zyn woord ons tot zyn're min bewoog.
 Dat nooit gehoozd gerugt
 Dreef straks het herte dooz de lugt ;
 Het bloept haast weg / het swemt en sweeft in traan en lugt.
 Dooz wat weg

Komt

Komt hy? zeg!

Op dat wy

Hem ontfangen met zyn dieb're heerschapp.

286

Waar kent men hem dog aan?

Op kom! geef het te verstaa:

Het betaamt dog dezen heer!

Dat wy isf en ziel regeer!

En dat wy ons maar stelle tot zyn Eer.

Wy laten dog niet af!

Wy breeken swaard / nog dood / nog graf;

Zo lief / zoo waard / is ons zyn lof / zyn last en staf.

's Konings stem

Heeft maar stem

Op de ziel.

o! gelukkig die in zoo een afgrond viel!

287.

Wel! zegt gy ons dan niet!

Wat dien koning al gebied?

Wat booz witten dat hy heeft?

Hoe men by zyn hof-stoet leeft?

Wat booz heil/en wat voorregt dat wy geest?

Wy houden epter aan!

En laten nimmer dan ons gaan

Dat soet gerugt / dat wy ons eenmaal dee verstaam.

Weg dan lust!

Weg dan rust!

Zonder Hem!

Die ons lofte dooz zyn lieffelyke stem.

288.

o! dziemaal wond're min!

Ag! gy dzingt vast dieper in.

Hoe houd gy ons zoo geboept?

Bozst en long byna verschzoept!

Zoo de stroom van uw gunst niet hoger vloept.

De aanblik van uw Eer

Die werpt ons in uw heil byon neer.

Houw gy ons by! maar ag! wy eyschen u dan weer!

Op alleen

Eyt

Zyt de geen /
Die de wand
Hebt veroorzaakt ; ag ! maak gy ons ook gezond.

289.

Wel wederhoorig rot
In woed los gebroken !
Schoon gy die Dozt bespot /
Hy zal een wraakbier stoken :
Op ziet zyn gramschap rooken /
Al uw hoogmoed word geknot /
Stelt gy nog zyn raad ter zyden /
En wilt gy u nog verbliden ?
Wagt dan byz /
Wagt dan byz het eeuw'ig graf /
Tot uw geregte straf.

290.

Maar gy / die vol ontsag
Da dezen Dozt komt vragten ;
U gver veel vermag.
Hy scheidt in u behagen /
Hy zal u lieff'lyk vragten /
Hy geleyd al den dag /
Hy zal u met vzeugde voeden /
En vooz alle quaad behoeden.
Al uw heil !
Al uw heil ! legt in de eer
Van dezen Hemel-heer.

291.

Die Dozt vol Majestent /
Wiens stem uw boegem kntende /
Wiens groote heerlykheid /
Die u het hert doozgriete /
Is enkel Goed en Liefde /
Die het heil vooz u bereid.
Hy is God der Heerscharen :
Die Jehovah zal vergaren
Door zyn woord /
Dooz zyn woord zoo groot van kragt /

Het veel-gelieft geslagt.

292.

Hy was voor tyd en stond /
 Als Veld-heer aangenomen ;
 Hy heeft de aard gegrond ;
 Het drooge en de stroomen
 Dee Hy te voorschyn komen /
 Na den inhoud van 't Verbond.
 Op zyn wil en kragtig roepen /
 Woegd het schepsel zig in troepen
 Elk bewoog /
 Elk bewoog zig rest en wel /
 Op zyn volmaakt bevel.

293.

Door Adams booze daad
 Brok deze band aan stukken.
 Des duivels booze raad
 Dee 't schepsel voor hem bukken ;
 Hy mogt haar wreed'lyk drukken /
 Tot vergelding van het quaad.
 Van bestryder en verkeerder /
 Wierd hy Veld-heer en Regeerder :
 Elk verkooz /
 Elk verkooz de doode weg /
 Door eggen overleg.

294.

Dog deze Oorlogs-held
 Stremd' aanstonds die verleyding :
 Zyn Goddelyk geweld
 Die maakte straks een scheidyng ;
 Hy maakte toebereyding /
 Om te komen in het veld :
 Om de duivel te bestryden /
 En zyn erfdeel te bestryden.
 Ja hy bood /
 Ja hy bood zig willig aan /
 Door haar ter kryg te gaan.

295.

Doe kreeg het Heil woord klem /

By die Jehodah kende;
 Zyn lieflyke stem
 Bezogde door elenden:
 Zyn afgedwaalde benden
 Zagt by moedig onder Hem.
 Het Verloofde Zaad der Drouwe /
 's Heeren Waarheid / Eed en Trouwe /
 In een gloed /
 In een gloed van Hemel-Pier /
 Was doe de krygs-Banier.

296.

Daar na had by alleen
 Zyn leger uit de Ioden:
 By self trok door haar heen;
 By hielp'er uit haar nodden /
 By gaf haar zyn geboden /
 En dee haar in Cana'n treen;
 Daar by haar als Heirscharen
 Woude bestieren en bewaren.

Over al /

Over al was by vermaard /
 Door magt / gesag en swaard.

297.

Maar na by aan het krygs-
 De slang zyn troefle kragten
 Vermozfelt had tot grups;
 Na dat de Hemel-Magten
 Hem vol van vzeigde verwagten /
 En ontfingen in zyn Huis;
 Doe heelt by het aardfch gewemel
 Straks vereenigt met den hemel;
 En geen het /

En geen het brenge dat getal
 Tot oproer of betval.

298.

Daar quam den hemel neer /
 En voegde haar by de Warde:
 De Goddelyke Leer
 De volken zamen paaide /

Geestelyke Gezangen en Gedichten. 297

En tot een Heir vergaerde /
Onder de Opper-heer.
Hy heeft d'eerste Ryks-genoten
Mit het Krygs-betand gestoren.

Deze Dofst /
Deze Dofst maakt twee tot een /
Hy voert de staf alleen.

299.

Hy zond zyn Boden uit ;
Zy staken de trompetten :
Dat heerelyk geluyt
Steld Toed en Ozieh de wetten ;
Daar zy haar hoeten zetten /
Overal was rype buyt :
Zoo zy maar den standaart planten /
Komt 'er straks aan alle kanten
Zoo veel volk /
Zoo veel volk dat hem den eed /
Dan trouw en leefde deed.

300.

Den Krygsman slygt te paard ;
Hy heeft zyn Boog gespannen :
Hy greep zyn Helden swaard /
En sloeg de Ryks-tyrannen.
De nooit verslaagde mannen
Bloden angstig en verbaart :
Doe kon Hy zyn Leger leyden
In het Erfdeel van den Heiden :
In dat land /
In dat land vol ricschheid /
Heeft hy zyn Heir verspeeld.

301.

En schoon een dwingeland /
Ter Afgrond uitgehoften /
In moord en waakluft hand ;
Of schoon de grootste Dofsten
Da zyver hert doyt doften ;
Schoon de hel te zamen spant /
Om in wjvel op te trekken /

En

En dit doozpland te bedekken.

Schoon die magt /
Schoon die magt het Heir omringt /
En met geweld bespryngt.

302.

Die Heir Dozt zal zyn Erm /
Nogtans vol moed uitblooten;
Hy hoozt het dooef gekerm
Van al zyn gunstigenooten;
Haar smert heeit hem verdoeten /
Nu is Hy haar schut en scherm /
Hy zal hem met wraak bekleden /
En den pyet deht zyn leden;
En het Regt /
En het Regt is zyn Dantsier /
De Beest heft de Banier.

303.

Hy monstert het getal
Der toegeruste benden:
Daar nadert Babels' val;
Daar komen haar elenden;
Daar zy haar henen wenden /
God besluyt haar overal.
Hy / die als een God durft blycken /
Ziet zyn Toorens / Stad en Wallen /
Tot de grond /
Tot de grond toe uitgedelgt.
De Zee dies steen verswelgt.

304.

De stoel der schaed'lykheid /
De vleeschelike wetten /
Zal deze Majesteit
Dooz woord en geest verpletten!
Hy zal zyn teekens zetten
Langs de wey die Hy bereid /
Op dat eens van alle kanten /
Allerlepe Ryks-Gesanten /
Met geschenken /
Met geschenken ryk gelaan /

Eien

Dien Koning bidden aan.

305.

Daar blazen ze alom
 De zilbere Bazynnen:
 Op! woeste Heidendom!
 Ei kom! verhef uo kruipen;
 Uo God zal u omtuyren;
 Doeg u zamen in een drom:
 Dezen Dozt en Heer der Heeren
 Zal u nu voortaan regeren.
 Hy heeft u /
 Hy heeft u dog opgesogt /
 En door zyn bloed gekogt.

306.

De Diffschers zyn in Zee / *
 Om 't Dtsch-Net op te halen.
 De Jager maakt gedwee
 Die in het woeste dwaalen;
 Zy gaan dooz berg en dalen /
 En zy nemen alles mee /
 En op rosbaar / en op wagen.
 Paard en snelle loopers dzagen /
 Al het Heir /
 Al het Heir der kind'ten Gods /
 Na die volkomen Rots.

307.

Ei! zie rondom u heen /
 Het Heir der Heid'nen komen;
 De Hel is op de been /
 De Dangst word haar ontnomen.
 De Zee werpt al haar stroomen /
 En haar Menigte by een /
 Om na Zion heen te loopen.
 Haare poozten staan steets open /
 Op dat dog /
 Op dat dog de Koningen
 Daar vinden wooningen.

308.

Wees Israel! verheugd! †

* Jer. 16. Matth. 13. † Ps. 14.

Eil

Ei! zie uw hemel-Dozst nadreukt!

Zing volph! spruyt van vreugd!

Op komt u nu vergad'ren!

Roem nu niet op uw' Dad'ren!

Hier is Weerichheid en d'ingd!

Deze Vertoging' uw' Heere!

Geef hem grootheid / roem en ere!

Op vergeeft /

Op vergeeft nu schuld geheel!

En kiest u tot zyn deel.

309.

Nu is de B'rik geheel!

Bloey zamen Ch'kten scharen!

Op zyt niet mede verdeeld:

God komt d' Egyptenaren

Met Turk en Jood vergaren!

En beschenken met zyn Weeld.

Al het onrein blyt' hier buyten!

Jesus zal zyn Waters sluyten

In den Doel!

In den Doel / daar duysteris

En smert het Erfdeel is.

310.

Weg twee spak! smaat en blaam!

De D'ze zal Zion gorden;

Jehovah en zyn Naam

Die zyn dag een geworden.

Elk schijnt hem in zyn' orden!

Heel de 'wereld bloeyt te saam:

Hier is vroeg' en spade Regen:

Hier is Woorspoed / Wel en Zegen.

Elk die is!

Elk is in zyn Rang gesteld!

En ziet op dezen Held!

311.

Die Grootte Hemel-Dozst!

Die zoo veel Kroonen tozst;

Dan welkers Eer de Wereld oarb'loeyd;

De

Geestelyke Gezangen en Gedichten. 211

Die Soudr. door wien zyn Volk in liefde gloeft;
Die is it: / Die is 't alleen /
Die zoo verhoogt is boven het gemeen /
Dat hy gefaald is tot de Koning;
Die een Eernaam heeft /
Dooz wien het schepsel smygt.

Die Krysman vol beleid /
Die Weld vol Billigheid /
Die is alleen verweerdigt en bequaam /
Om zonder laster die Doozlugte Naam /
Te voeren tot zyn Lof,
Dyph! schepsel dyph! gy zyt maar asch en stof
Uw Heer is God / en God is Koning.
Zugg u need'rig neer /
Verheug u in zyn Eer.

313.
Uw Koning die is God /
Zyn souvereyn gebied
Dat is uw pligt / uw Eer / uw Hoogste goed.
Hgt sig! in snelt / dat hy zyn dierbaar bloed
Dooz smode sondaars gaf /
Om haar te redden van de Welsche straf
Uw God is Dozst; hy doert den sondaar
Mit 't dood'lyk slyk
In zyn Genade-Ryk.

314.
Wie vzeest die Koning niet?
Als hy zyn wond'ren ziet?
Hoe Doozd / en Geest / de Heidenen bergaart;
Hoe Hem de Ward tot Koning heeft verklaart;
De Dozsten van rondom /
Die komen byzlyk tot zyn Heiligdom;
En werpen daar 't zaam eerbiedig neer /
Eere-staf en Kroon:
Zy knielen dooz zyn Thoon.

315.
Wie galmt de Roem en Eer
Van deze Dozst en Heer

212 FREDERIK VAN HOUTENS

Niet wilfig uit 2 top immers bloepen saam;
 Leer ons de Dreeze van uw groote Naam 2
 Uw doen is Majesteit;
 Uw Weg / uw gang is enkel billijkheid.
 Het komt u toe / verheven Koning!
 Dat yp in ons woond /
 En daar uw Magt verdoond.

316.

Zyn brabe Ryks-staf fluyt
 Al and're Dozken uit:
 Zyn Eere duld en leid geen medgesel /
 Neey! alles buigt alleen voor zyn bevel.
 Op scheps'len! bloey in een!
 Send Hallelu-jah's door het sterndak heen;
 Maak bly geschal! en prys de Koning!
 Stel u in den Rang /
 En loof Hem met ysfang.

317.

Jugg Hemel! Aard! en Zee!
 Hoem deze zoete bree!
 Jugg son en maan! jugg sterren! maak gegalm!
 Jugg mensch en Eng'len! singeen bzeugde-psalm.
 Jugg al wat God eens schlep!
 Wp is het die u eerst in orden riep;
 Kom maak gedzeun! sing Hallelujah!
 Winden maak gerups /
 Op bergen! maak gedzups!

318.

Jehovah! Hemel-Heer!
 Al zp de Lof en Eer!
 Al zp de kragt! u zp de dankbaarheid!
 Al zp de Wysheid eeuwiglyk bereid!
 Al! u! o Majesteit!
 Behoort de diepte en het groot beleid /
 Van schepsels hzy! / van schepsels Bzede.
 Amen! Jehovah!
 't Zp 300! Hallelu-jah.

IN.

I N N I G E
ZIELS-UYTBOEZEMINGEN,

Van een
CHRISTEN,

Roemende in Godts Verbondt, tegen
Duyvel, Vleesch, &c.

1.
Ach! hoe genoeg'lyk / en hoe heerlyk!
Hoe vol van bzeugd'! hoe groot / hoe onwaardeerlyk
Is myn geluk // Als ik in d'zulk
W nog verheerlyk /
En booz uw hoogheit buig' en bukk'!

2.
Zoud' uw lof / myn Dozst / verouwden /
Zoudt dan myn Iesde / lust / en bzeugd' verouwden /
Als ik het ligt // Dan uw gezigt
Zoo niet beschouwde /
En nog gestuit wierd' in myn pligt?

3.
Neen! neen! ik moet u b'zolph roemen;
En/ trots de Hel / myn Godt en erfdeel noemen;
Of schoon het quaadt // My steeds verraadt /
En wilt verdoemen /
Dag voel' ik spzuitjes van uw zaadt.

4.
En schoon ik boosheidt op zie groeijen /
Dag weer' ik / dat uw handt die uit zal roeijen.
Al wat verderft / // Al wat versterft
Zult op besnoeijen /
Tot dat myn ziel haar lust eens erf.

5.
't Gaat zo het gaat / op zult 't wel maaken /
Dat ik / als 't tyd is / zal te ruste raaiken.

214 FREDERIK VAN HOUTENS

Hout my maar stil // Stult myn bedil /
En rigt myn zaaken /
Het naar myn drijf / maar naar uw wil.

6.
Doe wat u lust / ik zegg' slegts Amen;
Dat kan / uw hint / en schepsel meer betamend
Word' ik verwert // Of smelt myn hert ?
Kom my beschaamen !
Ei / Jezus lief / genees myn smart !

7.
Niets maakt myn staat en rampspoed zwaarder /
Dan dat ik u / myn Scherm-heer en bewaarder
Om myn gemak // Doit tegen sprak /
Niets maakt my naarder /
Dan dat ik uw verbondt verbrak.

8.
Ei ! laat my toch van u niet dwaalen /
Op dat gy my niet weer eri hoett te haalen :
Houdt gy de wagt // En laat uw kragt
Myn vleesch vermaalen ;
Zyt gy myn leid-stet in de wagt.

9.
Op dat ik uw hulp mag wagen /
Maak dat ik my met ingespanne kragten
Daardiger stel // Om uw bevel
Steeds te betragten
Tot voorbehoeding van myn quel.

10.
Ik geeb' het op ; ik kan niet werken :
Laat uw gena myn geest en kragt versterken :
Wordt / en bescherm // Bek / en verwerm
My met uw vleken ;
Let op myn weerloos gekerm.

11.
Stier gy myn gang / en doet my loopen /
Al zoud myn vleesch het niet de doodt behoopen ;
Want myn gemoedt // Doelt op het goedt /
En smelt hi hoope ;
Op zyt myn heil in tegenspoet.

Laat

12.

Laat ober my uw heil-lamp ligten;
 Ei! wilt myn gang ten hoogsten hemel rigten.
 Doe valsche rust // Wil / zin / en lust /
 Met schaamte zwigten;
 Ach! was die smook boezems uitgebluft.

13.

Buigt gy myn wil / wil die niet buigen;
 Maak my gelijk de kinderen die zuigen.
 Ach! dat ik zag // Dat myn gedrag
 My mocht getuigen /
 Wat dat men dooz uw Geest vermag.

14.

Wapen gy my / en schoei myn voeten /
 Zo tree ik dooz / myn vyandt te gemoeten;
 Kryp' ik een wondt // Uw lieve mondt
 Kan 't al verzoeten;
 Een minn'lyk woozdt maakt my gezont.

15.

Doet met myn ziel naar uw behaagen;
 Laat ik myn lot geen ogenblik beklaagen;
 Duurt het te lang // Dalt het te bang /
 Helpt gy 't my draagen /
 Zo loof ik u met Psalm-gezang.

16.

Komt dan myn vleesch my overdwerffen /
 Zoekt het myn geest tot ongeloof te perffen /
 Laat by de hel // Met uw bevel
 Bestadig scherffen /
 Ik lief en loof u eventwel.

17.

Laat vleesch en bloet by 't zamen spannen /
 Om myn geloof te ziften en te wannen /
 Gy ruymt het spooz // Gy ligt my dooz.
 Weg ziels tyrannen!
 Godt voert' er my held-hastig dooz.

18.

Zoud' deze heur my ooit berouwen /
 Neen! neen! ik blyv' op deze rotzsteen bouwten;

't Eeuwig verbondt // Is al de grondt
 Van myn vertrouwen /
 Dat / eer ik was / ontvrikbaar stondt.

A A N D A G T

Op 't BESCHOUWEN van
 J E H O V A H.

STEM: *Psalms* 103.

1.
Nu dzing / myn ziel! in aandagts-oeffeningen /
 Omzys dooz den dzang van de geschapen dingen /
 Tot dooz den troon van 't ongeschapen Ligt
 Daar u den glans der Godtheit komt beschynen /
 Die duisterheit en onmagt doet verdwynen /
 Bespiegel daar Jehovahs aangezigt.

2.
 Maar zo de gloedt van dat zelfstandig weezen /
 Die d'Eng'le schaar verbult met heilig vzeezen /
 Uw kragt verzwakt / en 't weezen smelten doet.
 Vlugt haastig heen / met vuurige gebeden /
 Ter ryks schoot der algenoegzaamheden /
 Genaakbaar in uw Jesus dierbaar blaedt.

3.
 't Herstelt gemoedt in ootmoet en vertrouwen
 Kan vellig daar der zonnen Zon beschouwen /
 Zo als hy zig wil toonen in den Zoon
 Vol majesteit / en heil'ge heiligheden /
 Een afgront van onpeilb're zaligheden ;
 Jehovah zelf op den Genaden-troon.

4.
 Daar straalt Godts oog in vaderlyk ontfermen ;
 Daar dzaagt Gods Zoon den zondaar in zyn ermen ;
 Daar blaast Godts Geest de dooden 't leeden in ;
 Daar

Daar blinkt het al van Wysheit / Waarheit / Goetheit;
 Daar stroomt een zee van hemels zoete zoetheit;
 Dat groot gezigt / verzadigt ziel en zin.

5.

Die Iesde grondt kan mensch nog engel pellen.
 De Godtheit wil zig gunstig mededeilen
 Man't zondig niet; uit haar koos hy zyn volk.
 Duik geesten! duik! het mensdom wert verheven /
 Dit uwen Godt aanbiddings eerbiedt geeven;
 Erken uw Volk ook onder deeze wolk.

6.

Wel zaal'ge Schaar! Godts vyfje Gunstgenooten!
 Met vzeugde-zalf ter volheit overgooten /
 Zink nu in vzeugdt / en in verwondering:
 Kus / viert / en pyps Jehovahs vzend'lykheden /
 En gy / myn ziel / geniet de zalligheden
 By voosmaak hier in zelfs-verloochening.

ZIONS ZUGTINGEN,

Tot den

VERHOOGDEN HEILAND JESUS.

1.

Gestrenge Majesteit /
 Ei! wendt toch de straf
 Dooz uw barmhertigheid /
 Van onze zonden af;
 De schande overdekt ons.
 Kom gy de droefheit stelpen;
 Ei! wil uw Erb-volk helpen /
 Dat in haar schaamte leidt.

2.

Uw Gzamschap brandt en gloeit!
 Die dood'lyke gloet
 Vernielt ons / en verschzoeldt

Ⓢ 5

Ⓢ

Het bang en naar gemoet.
 Wy wilden na uw smeeken
 En nodigen uist, luist' ren /
 Nu komt de zaak ons kluisst' ren /
 En houdt ons streng geboekt.

3.
 Gedugte Hemel heer!
 Verhoor / ei vertoon
 Uw Majesteit en Eer
 Van uw heerlyke Thoon!
 Wy laaten 't zichtbaar baaren /
 En zullen ons vertrouwen
 Niet op Morpa konnen /
 Die heek-pacht leidt ter neer.

4.
 Ei / hoor myn naar gezom!
 Uw volk doch niet loopt
 Naar 't oude Heiligdom.
 Neen! dat 's al lang gescloopt;
 Uw Thoon is in den Hemel /
 Den daer laat gy uw stralen
 In liefde nederdaalen;
 Gy swaait uw staf alom

5.
 Wy zenden onze zucht /
 En weer' loos' geweën
 Eenpaartig dooz de lucht /
 Ten hoogen Hemel heer.
 Zie needer / gunstig Heilandt!
 Sla doch op ons uw oogen
 In heilig mededoogen;
 Nu kussen wy de tugt.

6.
 Manlokkelyke Dozst!
 Neem weg onze schuldt /
 Den pver hadt uw bozst
 Met blammen opgebult;
 Gy gaast uw zelfs ten offer /
 Om aan uw zaadt het leeven

Dooz uwen Geest te geeben /
Op hebt Goots maach getoyst.

7.

Ach! is die heere gloodt
Geheel uitgedoofst?
Heeft onze schuldte uw bloedt
Van zyn waardop beroofst?
O Lam; verkeer al t onrein!
Laat d'afgroot van uw mondten
Verstinden al myn zonden.
Ach! stremt die snelle bloedt!

8.

Berswelg myn gruweldaadt /
De peillooze holk
Van uw liefde zal de smaet
Van uw radeloos volk /
En hateren doen juichen.
Dooz my / ik wil uw slagen
Zeer gaarne willig dyaagen /
Dooit zien na t spaer loos quaadt.

9.

Duldt niet /; jaloersche Weldt /
Dat zig soot het stof
Uw glory tegen steld.
Ei! dyaag soz; dooz uw lof.
Elk roept: daar seilt haar hoope!
Ik hooz de Satan bzallen /
Het woordt is uitgeballen;
Daar zink ik / ach! ik smelt!

10.

Verwoyd' uw straffe niet;
Ei Heer / swyg niet stil!
Swygt gy in myn verdriet /
Nog buig ik hooz uw wil!
Swyg! swyg! maar in uw gunst!
Belukkig! dien uw liefde
Het been en merg doozgriefde /
Schoon by u niet en ziet.

EI/

11.

Ei! Wellandt! gy verstaat
 Hoe bitter het is
 Als Godt de ziel verlaat /
 En laat in duisternis.
 Gy wilt dat wy vol vzeagde zyn /
 En dat wy ons verbljde.
 Maar wykt gy han myn zjde /
 Myn vzeagt ook straks vergaat.

12.

Het is uw eer-cieraadt /
 En vzolpke naam /
 Als gy het heikloos zaadt
 Maakt tot uw dienst bequaam;
 Hoe kan ik tot uw lof zyn /
 Als ik niet in het donker
 Gelyk een pzaal-ster fonker /
 Verclerdt met heil gewaat?

13.

Gy zegt: spring juichend' op!
 Het op psalm op psalm!
 Ik geef myn klagt de schop;
 Ikweck gy dien zoete galn
 Dytwillig in myn herte /
 Daar ik beschaamt stil ben /
 En niemant meer te wil ben!
 Het daar myn deugdt in top.

14.

Geneest gy onze smert /
 Weest bly over my /
 Met heel uw ziel en heet /
 Zo zyn wy vyz en bly.
 Doe wel naar al de goetheit
 Die gy ons toegezezt hebt /
 En vooz ons weg gelegt hebt /
 Tot eere van uw naam.

15.

Hoe is uw woozdt niet waar?
 Of krygt gy berouw?

Heen!

Neen! neen! geen eeuw nog jaar
 Aan herten's Heeren trouw.
 Wel Moning / zult g' het spreken /
 En zult g' het niet volenden?
 Neen! neen! gy zult nog wenden
 Uw toorn en myn gebaar.

16.

Maar ach! uw gunst en magt /
 Uw lieff'lyke min
 En Dozstelpke kragt
 Die houden zich nog in;
 Op zelve schynt my teegen /
 Ja teegen my te stryden /
 Nog hoop ik in myn lyden /
 Ik luister / zoek en waagt.

17.

Ei spreek doch goedig Heer!
 Ontsluit dog die bloedt /
 Zo stroomt uw liefde neer;
 Dan daveret het gemoet;
 Ach! laat het bloedt in d'aders
 Door hellig' aandacht stremmen /
 Laat ons in vzeugde swemmen /
 Ja smelten u toe eer.

18.

Daar Heer! daar is myn zugt /
 Uw volk swyemt en stikt /
 Zo niet het lief gerugt
 Dan vrede 't hert verquikt.
 Maar Heer! verfloot g' ons eestolg?
 Ach! ach! het hert moet vzeeken /
 Ik zendt myn spraak'loos smeeken,
 Al smikkend' door de lucht.

ZIELS.

ZIELS-WORSTELINGEN,

Met den

HEERE JESUS.

Ziele.

Ach / Jesu! goedig Heer!
 Ik val ootmoedig neer!
 Ik bidt en smeek ujn Rechter om gnaad.

Jesús.

Soet! soet! uw schuld is groot.

Ziele.

Maar uw gedult is groot.
 Ei trek! ei trek! ik loop u achter na.

Jesús.

Als ik uw blekken hart ontdekken /
 Gy schijnt / en deeft / en loopt vast van my af;
 Of gy woedt dood de soot
 (Die gy te veel beschouwt.)
 Verstoekt / zo dooft g' het licht dat ik eerst gaf.

2.

Ziele.

In Heer! ik viel te ras!
 Ach! ach! myn ziele was
 Verstrikt! ei help! ik zucht! ik schreeuw na u!

Jesús.

Eerst hield gy stand.

Ziele.

wel Heer!

Help my uw handt wel eer?
 Help nogmaals; stypt' ik niet; ik woestel nu;
 Ei! gun my kragten /
 Wilt gy verwachten
 Dat ik getrouwt en onversaagt zal zyn!

Jesús

Jesús.

Ik gaf z' u misdriek /
Was maar uw wil de blyk
Dat van my afzyn was de grootste pijn.

3.

Maar neem ! dat toont gy niet.
Die uw gewoonte ziet /
Die ziet met een / hoe dat gy menigwert
In 't scheffet ruste bindt /
Als gy uw lust bezindt.
Zeg ! ziet g' het zeld' niet ?

Ziele.

Ach ! myn Godt / ik schrik ;
Ach ! ach ! die woorden
Myn ziel vermoorden !
Maar heer / 't is waar / ik stem het alles toe.
Zo maakt myn snoode hert /
Dat ik zo bloode wiert ;
Maar dit 's ook waar / dat ik 't onwillig doe.

4.

Jesús.

Trekt men u teegen zin
Die snoode wegen in d'
Heen ! neen ! gy zondigt wel met lust en bzeugt.

Ziele.

Eil geef dat ik verzaak
Dat oogenblik vermaak /
Die bzeugt is niet dan bitter ongeneugt /
Zy slaat myn herte
Met smert op smerte.

Jesús.

Maar waar 't u smert / gy waart zo dziftig niet.

Ziele.

Ach ! myn genegentheit
Komt uit gelegentheit.

Jesús.

Maar zoek die niet / en houdt u uit 't berdziet.

5.

Woe ! haardt d' onstafandigheid

Dan

Dan die anbandigheid ?
 Digt g' uw' groutweldaat iets anders op ?
Ziele.

Neen! neen! affchouwelyk /
 En eind'loos groutwelyk /
 Die ik myn quaat / het stigtert hogh in top.
 Maar roept g' : sterk u /
 En doe dit werk nu !
 Daar barst de drift los / en helaas ! zy dwaald !
Jesus.

Ruk eerst uw' hert by een !
 En ga dan smert-byz heen ;
 Wecht uit en dooz my / wis ! g' zeegeuyzaaldt.
 6.

Ziele.
 Maar ik ben magteloos /
 Verblindt en krachteloos.
 Wie is 'er die zyn gangen rigten kan ?
Jesus.

Is myn gebodt te swaart ?
Ziele.
 Neen ! groote Godt / bewaar
 Myn ziel / booz zo een taal ; ik ys daar ban ;
 Wie zoudt u hind'ren /
 Doch kunnen hind'ren /
 Als g' haar zelve aan den arbeit zet ?
 Beest g' gezicht en magt /
 Dan valt het ligt en zagt /
 Uw' Beest baart lust en liefde tot uw' wet.

7.
Jesus.
 Zo g' gedachtig waart /
 Uw' swaht' en onmachts aart /
 En dat ik goet en algenoegsaam ben.
 Zeg / waarom liept g' niet
 Tot my ? g' riept my niet
 Tot hulp / maar liept vast heen.
Ziele.

Nch ! ik behen

Myn

Myn trotse wandel /
 En dwaase wandel ;
 Maar / ei ! vergeef myn spoor'loos misbedrijf :
 Ei kom ! bekeer gy my !
 En overheer my vry !
 Ei! dzing my / dat ik need'rig by u blyf.

8.

Weg wereld ! met die vreugt /
 Weg ! gy belet die dreugt
 Die doo' haar glans myn herte tot haar trekt.
 Weg ! al uw heerlijkheid
 Is maar begeerlykheit !
 Uw valsche schyn myn booze lust betrekt !
 Uw snoode bondeu
 Myn hert doorwonden.
 Weg ! gy verpestigt al wat aan my is.
 Al dat aantrekkeijft
 Is maar gebrekeijft /
 Ik houw myn Jhesus vast / daer ga ik wijs.

Z U C H T,

Om

GEMEENSCHAP MET GOD,

In waare Kennis, en heilige Liefde.

STEM: 'k Wil na u alleen verlangen.

O Jehovah / ligt en leeven /
 Bron en 't einde van myn heil !
 Doe myn wil en lusten sweeven
 Eind'loos boven 't hoogste steil.

P

Doet

Doer myn logge ziel na booven:
Langs het berg en levend padt:
Sterk het oog van myn geloove/
Doe my zien d'onzichtb're schat.

2.

Myn verstant dat is verduistert /
Al myn wysheit mist haar doel:
Myn begeertens zyn gekluistert
In het ondermaans gewoel.
Ach! dat ik te regt bemerkte
d'Wolheden van myn kragt;
Jesus / dat uwo groote sterkte
In myn swakheit wiert volbragt.

3.

Zag ik eens die heil-zon blinken
In 't onmeetbaare gewelf;
Hoe verrukkend' zoud' ik zinken;
Ik verloor my uit myn zelf.
Mag ik my maar weder blinden
In u algenoezzaamheit;
Gaarne laat ik my verflinden
Van het heil dat in u leeft.

4.

Heer! wat zal my kunnen hind' ren /
Uwe goetheit heeft geen endt /
Dies het heil van uwe hind' ren
Haar tot uwe goedtheit went.
Kan ik my maar willig heeren
Van het schepsel en haar heil;
Dan krygt gy uwo glants en eere /
En myn heilzon dult geen peil.

5.

Ben ik magt'loos / gy hebt kragten /
Ben ik duister / gy zyt lig;
Moet myn ziel van doest versmagten /
d'Inbloet van uwo zoet gezigt
Kan alleene my verkwikken.
Crecht gy uwe gunst weer in:
Ach! ik tel de oogenblikken

Tot

Tot ik hoor uw wedermin.

6.

Ziele! dit is 't eeuw'g leeven/
 Dat g' Zoon / en Vader kent /
 Dit zal u het leeven geeven
 Dat g' u tot Jesus went.
 Hier in is uw heil gelegen /
 Dat g' regt en heilig zyt ;
 Dit 's de aldergrootste zegen /
 Dat g' u in Godt verblyd.

H I J E R U S

Heere Jesu / zendt g' klaarheit /
 Toon de woord'en van uw' wet /
 Daar alleen is kragt van waarheit /
 Daar is wysheit zonder smet ;
 Ruk my uit de slechtigheden /
 B'ring my op het heerlyk padt /
 Dat verstandige betreeden /
 En haar leidt naar Godes Stadt.

8.

Sluit uw' binne-kaam'ren open /
 Doer my in uw' Heiligdom ;
 Trek my / ik zal u na loopen.
 Jesu! maak my doof en stom
 Doo; uw' schoonheit / toon u gangen /
 Toon my al uw' sierlykheen ;
 Ach! g' ruikt in dit verlangen
 Ziel en zinnen van beneent.

9.

Jesu! schenk my eer-cieraaden /
 Kleedt my met uw' heiligkeit /
 Schenk my deugdens pronk-gewaaden /
 Maak my tot uw' dienst bereit.
 Neem myn hert / myn tong / en leeden
 In uw' liefselijk gewelt ;
 Op dat ik uw' heerlykheden
 Onophoudelyk vermeld'.

10.

Oberstroom my met genade /

P 2

616

Ondersteun my met uw Graft;
 Laat ik in die bloedt' my baaden /
 Die het ziel-gebrek geneest;
 Zo zal ik van vzeigde springen /
 Zo vertrouwt ik dat uw beelde
 (Onder 4 Hallelu-jah zingen)
 In myn gansse wezen speelt.

L O F - G E J U I C H ,

Over de groote Gunst-bewyzen des
 Heeren, aan den Autheur,

Van zyn geboorte af, tot ontrent het einde
 van zyn leeven.

Tot

Roem van zyne Bondt-Godt, in 'tyt
 van den Vyandt,

En tot

Opwekkinge, gelyk zyner ziele, zo
 van Godts Volk, opgestelt.

STEMME: *Psalms 18.*

Waak / op myn ziel / om uwen Godt te pryzen /
 En hem te danken voor zyn gunst-bewyzen /
 Die hy in Christus u geschonken heeft /
 En dag by dag uit zyne volheit geeft.
 Al wat in u is / moet hem eeuwig looven /
 Met vzeugt en eerbiedt / schoon onreikbaar boven
 Uw roem / en lof verheeben. Creed maar door /
 En volg het heilig Erf-volk op het spoor.

2.

Ga nu / dan hem uw offer op te draagen /
 In zynen Zoon' ; hy neemt met welbehaagen
 Uw reuk-werk aan. Verhoog met diep onzag
 Zyn groote naam / en roem hem dag by dag ;
 Hy is het / die u uit den doodt-slaap wekte /
 En die zig in den Zoon aan u ontdekte /
 Hy is het / die u / dooz zyn' liefd' en kraagt /
 In zyn Paleis zo seeg-ryk overbragt.

3.

Hy is het / die dooz wond'ren u bewaarde /
 Van dat uw' Moeder u in droetheit baarde.
 Hy is het / die u op zyn' armen droeg /
 En / in zyn' gunst / zo teder gade sloeg ;
 Op dat de Pest u niet naar d'afgront rukte /
 Daar haar geweld u zo verbaazlyk drukte ;
 En binnen weinig uren / dooz de doodt /
 Dze Syzuiten / in uw huis / de oogen sloot.

4.

Hy is het / die u zoo een reeks van jaaren /
 Warmert op op de rustelooze baaren
 Oer weercelt / gints en weer gewoopen wierdt /
 Zo wonderbaar langmoedig heeft bestiert /
 En als op arends-bleugelen gedzaagt /
 En van u afgeweert de zwaare plaagen /
 Die gy verdient hadt ; en u met zyn' handt /
 (Daar gy'er niet op dagt) hielt in den vandt.

5.

Hy is het / die zo dikmaal u verschoonde /
 En ovet u zyn' magt / en liefd' vertoonde /
 (Certwyl de Duivel dzong op wraak en straf)
 Als of hy uit den hemel riep : laat af !
 Hy is uw deel niet / maar van my / ten leeven /
 In mynen Zoon' / hier boven aangeschreeven /
 En dooz zyn' bloedt gekogt Uw ryk is uit
 Myn Zoon eischt hem ; en ik geef hem dien buit.

6.

Hy is het / die aan u gedacht ten goede :
 Als gy vertreeden laagt in uwen bloede /

230 FREDERIK VAN HOUTENS

Die tot u zeide: leef! ja / zondaar / leef!
 Wendt u tot myn' mynen Zoon / en geef
 U aan hem over / hy zal u behoeden /
 Ja met zyn offer-blesch / en zoen-bloedt voeden /
 En u bekeeden met zyn eeuw'g heil!
 Creedt' toe; myn' liefde heeft nog paal / nog peil.

7.
 Hy is het / die u tot den Zoon deedt komen /
 En die uw hert zo zacht hadt ingenomen /
 Dat gy u / eer dat gy het recht bedagt /
 Tot Hem / en in zyn erf rijk zaagt gebragt.
 Het scheen u doe te groot / en veel te heerlyk
 Dooz u (zo vuil! zo walgelyk! zo deerlyk
 Mismaakt / zo arm! zo vol van schuilt!) de schrik
 Dooz maan en zelfs bedrog wierdt u een strik.

8.
 Gy stontd verzet / gy kost het niet bevatten /
 Dat Godt (zo hoog! zo heilig!) zulke schatten
 Zoud' schenken aan een hellewigt / wiens hert
 Niet meer verbyzelt was / dooz angst en smert.
 Gy dagt: zoud' Godt zo ligt / zo haast / vergeeven!
 Hy woude eerst dooz zyn' toorn en gramschap beven /
 Eer gy woude rusten in des Heilands bloedt /
 En u beroemen in des Heeren goet.

9.
 Die wolk verdween / die selle storm bedaarde:
 Het heilig woordt u het geheim verklarde.
 Godt deedt u zien / dat hy / naar zynen raadt /
 In hooge bymagt / het beminde zaadt
 Tot Christus trekt / wie ducht het tegenspreken /
 Wild' Godt het steenen hert / dooz liefde bzeeken?
 Gy sweegt; en zaagt u tot zyn' dienst bereidt /
 Gy preez zyn' gunst / en roemde zyn beleit.

10.
 Hy is het / die u in zyn huis onthaalde /
 En in veel liefde / tot u neder daalde /
 Ja u verzadigd' uit de wellust-bloedt;
 De voorszmaak van het eeuw'g heil-ryk goet.
 Hy is het / die u in het strydperk leidde /

Maar

Maar die ook nimmer van uw znde scheidt /
 Schoon hy / wel nu en dan scheen weg te gaan /
 En u een weinig op u zelv' liet staan ;

11.

Op dat g' uw onmagt / trots- en dwaasheit merkte /
 En afzaagt van uw' wysheit / moedt / en sterkte /
 Tezwoyl hy u beschermdt met zyn' staf /
 En dooz den Geest zeer heim'lyk sterkte gaf.
 Nooit liet hy u geheel en al verleegeu :
 Onttrok hy u een weinig tyds zyn' zeegen /
 Dan wierdt zyn bloedt / zyn trouw / zyn ligt / en kragt /
 In need'righeit / naar waarde / hoog geacht.

12.

Hy is het ; die zig ober u ontfermdt /
 In raad-en moed'loosheit ; die u beschermdt
 Op dat de dupbel d'oude heerschapp' /
 Dooz diepe listen / of dooz dwingland' /
 Niet weer herbatte ; en die u omgozddt
 Niet kragt / wanneer hy u tot afval pozddt
 Roep met verbaastheit uit : o wond're trouw !
 O liefde ! zonder maat / en naberouw !

13.

Hy is het / die booz u / ten goede / waakte ;
 Die tegen dwaaling u omzigtig maakte /
 En pal deedt staan / hoewel een schoone schyn
 Van deugt en geest verbergde het senyn.
 Zyn Geest en woozdt verdoonden u de waarheit
 In haare schoonheit / wond're kragt / en klaarheit.
 Roem uw' ontfermer ; wys zyn' goede handt /
 Die u bewaard' / en byzield' uw verstant.

14.

Wie waart gy / hadt uw heil. zon u verlaaten ?
 Het trotze oordeel weet van paal nog maaten.
 Dank uwem Verder ; hy heeft u geleit
 In 't heerlyk spooz van zyn geregtigheit.
 Hy is het / die u / doe gy zo vertraagde /
 En ober dozheit en verlaating klaagde /
 Niet weg wierp ; maar by God uw boozsprak was.
 En op zyn tydt / zo gunstig u genas.

D 4

Woe

15.

Hoe deelyk waart gy reeds verzwaht; uw leeven /
 Uw ligt / uw sterkte schein u te begeeven;

Gy waart op d'oever van den doot gebzagt;

Maar u ontfermer hoorde uw naare klagt.

Hij zag uw traanen / en uw herte scheuren /

Uw eenzaam kermen / en verbozen treuren /

Hij zag uw noodt aan / en hij hend' uw ziel /

En leedt niet / dat z' in vrandts klaauwen viel.

16.

Hij is het ook / die / in dat droefig zwerben /

U niet alleen bewaard' / en niet liet sterben /

Maar die u zo goetgunstig heeft behoedt /

(Zink weg! verhef / en roem den overbloedt

Van zyn' barmhertigheid) dat uw den daaden

Geen oorzaak gaaven / om zyn' naam te smaaden.

Geef hem de eer / aanbidd' des Heeren raadt

Wat gy bemint wiert van het heilig zaadt.

17.

Hij deedt u ook / dooz zyn' genade waaken /

Om in de strik der werelt niet te raaken :

Schoon ook het aardfche listig binnen sloop /

En uw genegentheit te diep becroop.

Hocwel gy u dooz God / daar ober schaamde /

Om dat het u het allerminst' betaamde;

Wiens hert' / dooz al / dooz God / en dooz zyn wezh

Geheel moet zyn; tot opbouw van zyn' Rerk.

18.

Hij is het / die zig wel dooz u verbergde /

Om dat gy dooz onvzugtbaarheit hem tergde;

Maar prys hem / dat gy leet droegt / en uw wensch

Steets naar hem uitging; dat de nieuwe mensch /

Dooz d'invloet van zyn Geest mogt lustig bloegen;

En in gelooue / ligt / en Rerkte groejen;

Verbult met ed'le vuchten tot zyn' lof /

En tot cieraadt / en vzeugde van zyn' hof.

19.

Dan zoekt hij u dooz aangenaame weegen;

Dan liep hij / als een woestelaar / u teegen;

Eet

Tot dat hy eindelyk uw' handen byak /
 En vp een nieuw van heil en vrede sprak,
 Van zaagt gy in des Heeren raadt / en treden
 Een reeks van obergroote wonderheeden ;
 Hoe kostelyk was uw vermoet gemoedt /
 Des Vaders gunst en Jesus dierbaar bloedt.

20.

Doe hy u eerst vooz hem hadt afgezondert /
 Stondt gy verzet / verlegen en verwondert /
 Dat zulk een Godt op u / in zynen Zoon /
 In liefde zag / en by u quam ter woon.
 Gy prees zyn' liefd' en bymagt / als zeer heerlyk /
 Als heil-ryk / wonderbaar / en onwaardeerlyk.
 Maar doe hy u / (wanneer gy hem verliet)
 Niet weg wierp / en in grimmigheid verliet.

21.

Doe quam de kracht en rykdom der genade /
 In Christus bloedt / niet min dan ooit te stude.
 Doe blonk zy in haar eeuwigduurentheid.
 Zy hadt haar' stralen over u gespreidt /
 Om haar vooz eeuwig heerlyk te vertoonen /
 En u / met onverwelkbaar heil / te kroonen.
 Zy laat den vbandt wel eens los ; maar breekt.
 Zyn' volk / als hy Gods volk naar 't herte steekt.

22.

Zy heerscht / dooz 't recht / dooz Christus bloedt verkreer-
 In 't eeuwig leeden / zy behaalt den zegen ; (gep
 Zy slaat des vbandts leger uit het veldt /
 En redt het slaapent hert uit zyn geweldt.
 Gy waart dooz 's vbandts diepste list gewerken /
 En in het staatlyk offer werk bezeecken ;
 Hier dooz verviel uw kraagt ; en Godt ging heen ;
 Dit baard' u bitt're smert / en naar gesleeten.

23.

Gy zocht in zulk een zwaar verstel van zaaken ;
 Weer na by Godt / en aan het werk te raaken ;
 Maar ach ! uw Godt en hooge Bondtgenoot /
 Uw hert / en zyne heil'gen hemel sloot.
 Gy moest hem heilig / hoog / en heerlyk noemen ;

P 5

Maar

234. FREDERIK VAN HOUTENS

Maar durfd' u niet / met bzeugd / in Hem beroemen.
 Gy zaagt uw ontrouw / en bemind' uw plicht;
 Maar ach! gy hadt geen sterkte naar uw ligt.

24.

Tot dat het hem / in byze gunst / behaagde /
 U / die hem nallept / en zo bitter klaagde /
 Te redden uit die lange ballingschap.
 Daar kwam Gods trouw tot een zeer hooge trap
 Van heerlijkheid; en blonk in dierb're wond'ren.
 Zy hadt u / daar gy 't niet bedagt / van ond'ren
 Bedzaagen / en van boven overdekt /
 En u ter hulp haar krygs-arm uitgestrekt.

25.

Dooz deze diepte bzagtz' u in de hoeken
 Van uw arglistig hert / om op te zoeken
 Het snoode / dat daar diep verborzgen lag;
 (Wat bzagt zy niet al boosheit aan den dag!)
 Om u tot heil'ge dootmoet te bereiden /
 En tot het geen regt ciersyk is te leyden;
 Om met een stille geest / en zacht gemoet /
 Te zien op 's Heeren eer' / en 's naastens goet.

26.

Uw trouwe Bond-God deedt u aan hem kleeven /
 En (hoe benevelt) dooz geloove leeven;
 Hy liet niet toe / dat gy hem heen liet gaan:
 Maar liet u eventwel van berre staan.
 Dit deedt u uwten staat in twyffel trekken /
 Gy kostt by na geen vaste blyk ontdekken
 Van 's Heeren gunst/schoon g' ook geen vrphelt bondt!
 Het stuk t'ontkennen zonder vaster grondt.

27.

Wat was 'er doe een strydt in uw gedachten?
 Doe kon gy de verzeckering eerst achten /
 Niet juist / om dat zy roem en blydtschap baart /
 Maar om dat zy het hert sterkt; om bedaart /
 En wel gemoedt / met / en vooz Godt te wand'len;
 Om als een bondtgenoot met hem te hand'len;
 En tot den thoon te gaan / om kragt / en ligt /
 Tot elke deugt / tot elke Gods dienst plicht.

Dit

28.

Dit / zaagt gy / was nootzaak'lyk / om kloekmoedig
 Te wozfelen / en altydt overbloedig
 In 's Heeren werk te zyn. Uw Herder nam
 U in zyn schoot als een verbystert lam;
 Hy blygt u gunst'lyk tot uw Godt en Vader.
 Uw Bondt Godt nam u op / en blygt u nader /
 Als ooit. O wond're weg! o hoog beleit!
 O diepe afgrondt van getrouw'ghheit!

29.

Maak op; om 's Heeren gunst / en trouwt te zingen;
 En dank hem vooz de groote zegeningen /
 Waar mee hy u outmoette dag by dag.
 Roep uit met groot gejuich en diep ontzag;
 (Na dat u zo veel rampspoedt was bejegend)
 De Heere leeft; myn Bond-Godt zy gezegend;
 Myn heil-rots zy verhoagt / o leevens Zon /
 Uw glans myn nacht zeeghastig overwon!

30.

Du zaagt gy u geredt uit zo veel' nooden.
 Het was vooz u een leeden uit den dooden.
 Du wierdt uw' ziel / als eertyds / met het goedt
 Van 's Heeren Huis verzadigt en gevoedt.
 Du deedt uw Bond-Godt u verhozgentheeden
 In zyn' gemeenschap kennen / die de reden
 Niet kan bereiken. Dank / verhef / en pyp
 Uw' Heer / en roem zyn heil-ryk onderwys.

31.

Hy is het / die het heilig' en het hooge
 Bewoont / nochtans houdt hy zyn hert en ooge
 Op u gebestigt / en zyn' regterhandt
 Helpt u / en leidt u op na 't vaderlandt.
 Hy is uw Zon / hy stiert en sterkt uw' voeten.
 Hy doet u niets op uwew weg ontmoeten /
 Of hy bestiert het tot uw heil en nur.
 Zyn heil u als een schildt en helm beschut.

32

Zyn handt heeft u wel eens by hardt geslagen;
 Dog niet naar waarde / nog met v'pandts plaagen;

Ry

236 FREDERIK VAN HOUTENS

Hy mengd' uw rampspoet met veel goets / en schonk
 Tot u genezing u dien bitt' en d'ronk.
 Ook hier in is hy met ontzag te p'yzren;
 Ja tel de tugt-roe onder de gewozen
 Van zyne liefde; geef uw' Opper-Heet /
 Ook hier in / met verwond'ring / roem / en eer.

33.

Wat ziet op dog in al des Heeten paden /
 Wat niet p'yzwaardig is? verhef zyn' daaden.
 Roep uit: uw weg is liefsph / wys / en regt;
 Gedenk niet in uw' g'zamschap / dat uw' kriegt
 Zo dikwils / zonder maat / en reden / klaagde /
 En niet veel eer / met eenst / hem zelven v'zaagde /
 Of Godt niet zegende / terwyl hy sloeg /
 En als een Vader zig in alles droeg?

34.

Werp uwen weg op hem; hy zal het maaken /
 Hy heeft tot hier toe alle uwe zaaken
 Zeer heerlyk uitgerigt. Wang hem maar aan.
 Betreedt den weg / dien hy gebiedt te gaan.
 Blyf moedig op uw' post. Nooit liet hy steeken
 Het geen' hy ondernam. Wie zal verb'zeeken
 Het geen' hy bouwde? hy is zeer groot van raadt /
 En niet min wonderbaar / en groot van daadt.

35.

Hy mag u dooz een k'ozten tydt bedroeben;
 Om u geloof en liefde te beproeben;
 Of om uw' trotze geest en harde hert
 Te b'zeeken; of om u / dooz heil'ge smert /
 Van zonde-vuil te zuiv'ren. Zaal'ge traanen!
 Dir u den weg tot heil'ge blyd'schap baanen
 In Jesus bloedt. Die droefheid overtreft
 De blyd'schap / die de werelot zo verheft.

36.

Wie zou dien Godt niet tot zyn deel verkiezen?
 En al het eigen niet zeer gaarn' verliezen?
 Daar het zig tegen Godt en Christus kant /
 En zo veel heil-goedt uit het herte bandt.
 Een rampspoet kan de ziele zo ontruffen /

Geestelyke Gezangen en Gedichten. 237

Als eigen oordeel / raadslag / wil en lusten ;
Niets houdt het hert zo volgh / zegt / en sijn
Als heil'ge rust in Godt / en in zyn' wil.

37
Ontneemt hy u / dat u zo zeer verheugde /
Creur niet ; maar zoek in hem uw heil en vreugde
Zendt hy u tegenspoedt / en droefheit toe /
Sterk u in Godt ; of hooz gedwoe de toe.
Juich vyz / roept hy u / om dooz hem te lydē.
Zie op de kroon / roept hy u om te stryden
Of sdat hy / vyzs zyn' liefde / werp u nees /
En zoek zyn' gunst / hy zalst en heelt u weer.

38
Bergeet dog niet / wat Godt aan u gedaant heeft /
En hoe gy / dooz hem / in het stryd-perk staan bleest
Bedeukt / hoe lieflyk hy u heeft geleert /
En overlaaden met barmhertigheid.
Gewen u / an Godts daaden op te merken ;
Het zal u in verlegendheeden sterken ;
Het wekt u op / en geef u rijke stof /
Om dankbaar te vermelden s Heeren lof.

39
Ik vyz / o Godt ! uw gunst en wond're wegen
Ik spreek geen een van uwe paden tegen /
Ik dank u / dat gy my / bloektraardig wilt /
Gezigt hebt in uw heil'gk ewig licht.
En dat gy my versterkte en beschermdē /
En u geduurig over my ontfemde ;
Ook als gy stoegt. Ik roem u / en erken /
Dat ik / dooz uwe gunst / ben / die ik ben.

40
Sterk my / o Bondt Godt ! om u aan te kleeven /
En tot uw roem en heerlykheit te leven.
Maak my getrouw en baardig in myn werk.
Geef licht en kragt tot opbouw van uw kerk.
Maak my in alle deugden overbloedig /
En in het strydt-perk dapper en voozspoedig ;

Zo word' ik zegg' rijk naar uw thoon geleid;
Om u te pypfen in der eertwighheit.

AMEN. HALLELUJAH.

K O R T
G E B E D,

Voor 't leezen van Gods Woordt.

O Eertwigh leepend Woordt! uw woordt is geeft en
leeven:

Ei! wilst my uit die bron uw Geest en leeven geeven;

Weer uit myn duist're ziel voorzoozdeel en fenn;

Laat diepe nedzigheit en ootmoet by my zyn /

Geen eigen wyze dylst of onlust mag my schaden

In 't ernstig onderzoek van u volmaakte paden!

O groote dag ligt aan! geeft ons het regt verstant

Van uw Profetis' woord; wy tasten na de want.

Maar helle morgenstar! op kunt de geest verlighten.

Ei! wilst uw hemelblam in mynen boesem fligten!

Zendt klaarheit van om hoog / op dat ik waarheit
leer /

En in die waarheit wordt gehelligt tot uw eer.

Op het

H E Y L - R Y K ,

En

ONBEVLEKBAAR HEERLYK LOT,

Van

De zalige Vrouwe, Mevrouw....

In den Heere Ontslapen...

[Het geene op den Auteur zelve, in alle opzichten, (de Persoons-benaamingen uitgenomen) kan toegepast worden.]

Maar Sara! zyt gy dus uw leet en smert ontbloeden?

Hoe! zyt gy op ontboden?

Daar Delt-heer Christus ons van onze swaare last
Nog niet heeft afgelost.

Gy zyt in zeegepraal / met meer dan helde-schreden /
Ten strydt-perk uitgetreden.

Dozt Godels handt schonk u de koninglyke kroon/
En bzagt u voor den thoon.

Gy roemde 's Konings gunst : maar wierpt uw eer-kroon
weder

Dozt Godt en Christus weder /

Dol op verzadigt met de heerlykheidt en eer
Van Zions Hoofst / en Heer.

Wat wierdt gy met een glans van heerlykheidt ontbangen/
Als gy met zeege-zangen

Den Heil-dozt naderde? daer stort gy in het ligt

Dan

Dan 's Konings aangezigt.

Op zaagt hem op den thoon als wettig erf-heer pzaalen /

Omringt met sterke straalen

Dan hooge majesteit / roem-rugte heiligheid /

Hog vorstelyk beleid /

Ontwankelbaare trouw / onpeilbaare gedachten /

Onwederstaand're kragten /

En weergalooze gunst / zyn volk tot heil en vzeugt /

Tot heerlykheid en deugt.

Daar zaagt gy Vader / Zoon / en Geest / niet als beneeden /

Niet in een' duist're reden :

Maar zeer volmaakt ; dog hoe ? dat weet ik niet / ik
zwigt

... . Daar zulk een glans-ryk ligt :

Op zaagt het Dree-verbondt / zo vol verborghentheden /

Dolmaakt in all' zyn' leeden.

Op zaagt een erf-goedt / swaar van heil en heerlykheid /

Ook daar u toebereidt.

Het wiert u achtkonds / op des Konings welbehaagen /

Al juichend' opgedraagen.

Op tradt / verwondert toe / om niet het hemels hof /

Den Heere roem en lof /

Schoon boven alle roem / gejuich / en lof verheben /

Met diep ontzag te geeven.

Daar juicht / daar leeft gy nu voor eertwig bygemaakt /

En naar uw wensch ontslaakt

Dan alles / wat u hier zo menigmaal nog zukt /

Daar vord' g' onwillig bukt /

Dol wraak-zugt / smect en lust / om zonder krenk of smet /

Te leeven naar Godts wet.

Daar kondt gy Hoedt-Dziendni / ons haast en ligt ber-
geeten :

Het wordt u niet verweeten :

Uw eer staat eische het nu ; gy hebt nu ander werk /

Als in het waztel-perk ;

Uw Bond-Gode / weet gy / zal zig ober ons ontfermen ;

Wij zal zyn volk beschermen ;

Op bouwt / verciert / en sterkt zyn huis naar het besluit /

Op vzendt zyn erf-ryk uit ;

De

Geestelyke Gezangen en Gedichten. 241

Hy zet zyn oog en hert op alle zyne schaapen /
Elk een mag veilig slaapen ;
Hy zoegt / en houdt de waagt / geen lam wordt hem
ontruikt /
Zyn raadt-slag nooit mislukt.
Uw herder zal zyn volk / langs bet-begraasde weyden /
En leevend' water leyden ;
Hy djaagt saamegtige ; die zuigen leidt hy zagt ;
Het zwakke geest hy kragt.
Uw Dozt kent en bewaart de zugtingen en traanen
Der trouwe onderbaanen.
Swerft iemant om / verjaagt / en dooz het swaardt
ontstelt /
Zyn treden zyn getelt.
Hy zal eens luister ryk verschynen en zig wyken ;
Zyn krygs-arm zal verbzeeken
Des vbandts trots. Hy schenkt zyn volk booz leedt en
smaadt
Het hell / en lof-gewaadt.
Gy roemt des Heeren raadt / met eerbiedt / en vertrouwen ;
Uw Bondt-Godt aan te schouwen /
Zyn' heerlykheldt te zien in Christus aangezigt /
As nu uw eer en pligt.
Gy bondt des Heeren glans ver boven uw verwagting ;
Hoe rees uw' liefd' en achting ?
Uw eerbiedt / en ontzag booz Hem / dien gy uw' jeugt
Geheiligt hadt ? Verheugt /
Dat / in dien leef-tydt / u de eere wiert gegeven /
Om booz dien Dozt te leeven.
Maar Sara! wordt gy nu niet overstroomt van bzeugt /
Nu d'onbedlekte deugt
Uw erf-heer groot maakt ? ja uw blydtschap heeft geen
paalen :
Green tong kan ons verhaalen
Het geen uw oog nu hoozt / het geen uw oog nu ziet /
Het geen gy nu geniet.
Die zoudt het ook verstaan ? schoon meer dan menschen
tongen
Uw heil en eere zongen ;

Het

Het blyft bedekt ; 't en zy men zeeg-ryk binnen raakt /
 En zelve ziet en smaakt.
 De sterke luifter zoudt ons zwak verstandt verhind'ren /
 Wy denken als de kind'ren ;
 Ons oozdeel / hoe / gezondt hoe wel doozkneed / hoe sterk /
 Beslopt in zulk een werk.
 Wy roemen uw geluk. Daar wel ! geniet den zeegen /
 Dooz Christus bloedt verkreegen.
 Verhef des Heezen raad en wysheidt. Prys de kragt /
 Die u ten hemel bragt.
 Verhoog zyn gunst ; maak groot zyn' bypmagt en ont-
 ferming ;
 Verkondig zyn bescherming
 En hulp / u toegebracht / regt ter gewenschte tydt /
 In 't heetste van den strydt.
 Scheen somtyds u de roeydt / en helde-kragt ontzeegen ;
 Wy liet u nooit verlegen ;
 Wy sterke hert en handt. Prys hem / die laat en byzog
 U op zyn' armen dozeg ;
 Die / met de schaduw van zyn' vlerken / u steeds dekke ;
 Die uwen geest verwekte
 Tot psalm-gezag / in ramp-en doozspoedt / met het oog /
 En herte / naar om hoog.
 Manschouw / met blydschap / tot verzaading' / uwen kro-
 In zyn' verheeben wooning. (ning /
 Rust in hem / met gejuich : Roem in de heerlykheidt
 Van zyne Majesteit.
 Wy wenschen op dien rots en gront-steen ook te bouwen /
 Met blydschap en vertrouwen ;
 Het komt hem toe / zyn trouw ons dag by dag verpligt /
 Om in zyn' kragt en luyt /
 Zyn heerlykheidt en werk / en groote gunst-bewyzen /
 In ned'righeidt te pryzen.
 En is ons psalm-gezag verminkt / en zeer beblekt ;
 Nogtans zyn' schoonheidt trekt
 Ons herte tot zyn' lof ; zyn lietde kan ons dzingen /
 Om zynen lof te zingen.
 Wy wenschen u / Vriendin / te volgen in uw werk ;
 Jehovah maak ons sterk !

Op

Op de

A F B E E L D I N G

Van den

*Deftigen, Geleerden, Godsaligen, dog nu
Saligen HEER, de HEER*

GUALTHERUS BOUDAAN.

*In zyn leeven uitmuntent Leeraar in Jesus
Christus Gemeinte te Amsterdam.*

Dit is **Op** / die langs deugt ten top van eere klom /
BOUDAAN, die in Godts **Woozdt** / als in een spring-
vloedt swom;
Die doozdzong tot het meerg van 't **Gudt** en **Nieuw**
Verbondt /
Die als een **Daniel** / den zyn der **God-spraak** bond.
Die kragtig wist de ziel tot **Jesus** uit te lokken.
De doodt heeft / laas! te vzoeg / de kerk die zuil ont-
trokken:
Zyn **deftig** lett'ren krooft de ziels-need wat verzoet /
Zo wozt dat groot verlies nog eenigfins geboet;
De doozdzift van zyn **bzein** / dooz altaar-bier gescherpt /
Het **Heerlands Zion** schzaagt / en **Babel** nederloerpt:
Zyn **Naam** die zal by ons in zegeningen pzonken /
Zo lang het blaauw gewelf verdoont haar goude bonken.

Op

Op den Zelfen.

Dit is het schaduw-beeld / van Amstels Kerk-juweel /
BOUDAAN, die van Gods Geest ontving een dubbeld
deel:

Een Man / die door zyn beê de dikke wolken scheurde /
En menig logge ziel ten hoogen hemel beurde.

De stift des etfers schetst ons slegts dien hemel-tolk;

De romp hiel d'ed'le ziel omschaduwat als een wolk /
Tot dat sy opwaarts vloog op Cherubyne pennen /
Om daar haer Godt en Heer geheel volmaakt te kennen.

E Y N D E.

H. 16.

